Izdevējs: Saeima
Veids: likums
Pieņemts: 01.10.1997.
Stājas spēkā: 04.11.1997.

Publicēts:
Latvijas Vēstnesis, 274/276, 21.10.1997.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 22, 27.11.1997.

Attēlotā redakcija: 01.07.2026. - ...

Grozījumi:

20.12.1999. likums / LV, 7, 10.01.2000.; Ziņotājs, 3, 10.02.2000. / Stājas spēkā 24.01.2000.
20.06.2000. likums / LV, 250/251, 05.07.2000.; Ziņotājs, 14, 27.07.2000. / Stājas spēkā 19.07.2000.
17.07.2000. likums / LV, 263/265, 19.07.2000. / Stājas spēkā 19.07.2000.
15.02.2001. likums / LV, 32, 27.02.2001.; Ziņotājs, 6, 22.03.2001. / Stājas spēkā 13.03.2001.
08.07.2003. likums / LV, 107, 23.07.2003.; Ziņotājs, 17, 11.09.2003. / Stājas spēkā 01.01.2004.
26.05.2005. likums / LV, 94, 15.06.2005.; Ziņotājs, 13, 14.07.2005. / Stājas spēkā 29.06.2005.
15.12.2005. likums / LV, 209, 29.12.2005.; Ziņotājs, 2, 26.01.2006. / Stājas spēkā 01.01.2006.
19.12.2006. likums / LV, 207, 29.12.2006.; Ziņotājs, 3, 08.02.2007. / Stājas spēkā 01.01.2007.
15.02.2007. likums / LV, 36, 01.03.2007.; Ziņotājs, 7, 12.04.2007. / Stājas spēkā 15.03.2007.
27.09.2007. likums / LV, 160, 04.10.2007. / Stājas spēkā 01.06.2008.
15.05.2008. likums / LV, 82, 28.05.2008.; Ziņotājs, 13, 10.07.2008. / Stājas spēkā 01.01.2009.
14.11.2008. likums / LV, 187, 02.12.2008.; Ziņotājs, 1, 15.01.2009. / Stājas spēkā 01.01.2009.
19.02.2009. likums / LV, 35, 04.03.2009. / Stājas spēkā 18.03.2009.
12.06.2009. likums / LV, 96, 19.06.2009.; Ziņotājs, 14, 23.07.2009. / Stājas spēkā 01.07.2009.
13.05.2010. likums / LV, 86, 01.06.2010. / Stājas spēkā 15.06.2010.
09.09.2010. likums / LV, 151, 23.09.2010. / Stājas spēkā 01.01.2011.
03.03.2011. likums / LV, 46, 23.03.2011. / Stājas spēkā 06.04.2011.
09.06.2011. likums / LV, 99, 29.06.2011. / Stājas spēkā 13.07.2011.
15.12.2011. likums / LV, 201, 22.12.2011. / Stājas spēkā 01.01.2012.
15.12.2011. likums / LV, 204, 29.12.2011. / Stājas spēkā 01.01.2012.
23.02.2012. likums / LV, 41, 13.03.2012. / Stājas spēkā 27.03.2012.
29.11.2012. likums / LV, 200, 20.12.2012. / Stājas spēkā 01.01.2013.
Satversmes tiesas 28.03.2013. spriedums / LV, 63, 02.04.2013. / Stājas spēkā 02.04.2013.
21.11.2013. likums / LV, 243, 12.12.2013. / Stājas spēkā 26.12.2013.
Satversmes tiesas 24.04.2014. spriedums / LV, 82, 28.04.2014. / Stājas spēkā 28.04.2014.
04.09.2014. likums / LV, 186, 19.09.2014. / Stājas spēkā 20.09.2014.
30.10.2014. likums / LV, 228, 15.11.2014. / Stājas spēkā 29.11.2014.
10.12.2015. likums / LV, 251, 23.12.2015. / Stājas spēkā 01.01.2016.
23.11.2016. likums / LV, 241, 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
27.04.2017. likums / LV, 90, 10.05.2017. / Stājas spēkā 24.05.2017.
25.05.2017. likums / LV, 113, 07.06.2017. / Stājas spēkā 01.01.2018.
09.11.2017. likums / LV, 231, 22.11.2017. / Stājas spēkā 06.12.2017.
12.04.2018. likums / LV, 84, 26.04.2018. / Stājas spēkā 10.05.2018.
20.09.2018. likums / LV, 196, 04.10.2018. / Stājas spēkā 18.10.2018.
25.04.2019. likums / LV, 91, 09.05.2019. / Stājas spēkā 23.05.2019.
19.12.2019. likums / LV, 259A, 30.12.2019. / Stājas spēkā 13.01.2020.
25.03.2021. likums / LV, 65A, 06.04.2021. / Stājas spēkā 20.04.2021.
15.06.2021. likums / LV, 121B, 28.06.2021. / Stājas spēkā 12.07.2021.
Satversmes tiesas 07.10.2021. spriedums / LV, 195, 08.10.2021. / Stājas spēkā 08.10.2021.
Satversmes tiesas 13.11.2021. spriedums / LV, 223, 16.11.2021. / Stājas spēkā 16.11.2021.
16.06.2022. likums / LV, 120, 22.06.2022. / Stājas spēkā 23.06.2022.
27.10.2022. likums / LV, 220, 11.11.2022. / Stājas spēkā 25.11.2022.
08.03.2023. likums / LV, 57A, 21.03.2023. / Stājas spēkā 22.03.2023.
22.06.2023. likums / LV, 128, 05.07.2023. / Stājas spēkā 06.07.2023.
02.11.2023. likums / LV, 216A, 07.11.2023. / Stājas spēkā 15.11.2023.
02.05.2024. likums / LV, 92, 14.05.2024. / Stājas spēkā 28.05.2024.
12.09.2024. likums / LV, 181A, 17.09.2024. / Stājas spēkā 18.09.2024.
24.10.2024. likums / LV, 217, 06.11.2024. / Stājas spēkā 07.11.2024.
04.12.2024. likums / LV, 248, 19.12.2024. / Stājas spēkā 01.01.2025.
06.11.2025. likums / LV, 225, 21.11.2025. / Stājas spēkā 22.11.2025.
14.05.2026. likums / LV, 97, 22.05.2026. / Stājas spēkā 05.06.2026.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Ceļu satiksmes likums

I nodaļa
Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **ceļa īpašnieks** — valsts, pašvaldība, fiziskā vai juridiskā persona, kurai attiecīgais ceļš pieder uz īpašuma tiesību pamata;

2) **ceļa pārvaldītājs** — īpašnieks vai cita fiziskā vai juridiskā persona, kurai attiecīgais ceļš nodots pārvaldījumā (pārziņā);

3) **ceļš** — jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, velosipēdu ceļi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas, elektrotransporta kontakttīkli un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi);

4) **ceļu drošības audits** — neatkarīga un sistemātiska projektu (arī būvprojektu) un ceļu tīkla pārbaudes procedūra, kurā no satiksmes drošības viedokļa novērtē potenciālās bīstamās vietas, kur var veidoties konfliktsituācijas, kā arī esošās bīstamās vietas un posmus un par kuras rezultātiem sastāda audita atzinumu;

5) **ceļu satiksme** — attiecības, kas rodas, pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem vai bez tiem;

6) **ceļu satiksmes dalībnieks** — jebkura persona, kas atrodas uz ceļa vai tieši piedalās ceļu satiksmē;

6^1) **ietekmes uz ceļu satiksmes drošību novērtējums** — stratēģiski salīdzinoša analīze par jauna ceļa vai būtiskas esošā ceļu tīkla pārbūves ietekmi uz ceļu tīkla drošības rādītājiem;

7) **ceļu satiksmes negadījums** — ceļu satiksmē noticis nelaimes gadījums, kurā iesaistīts vismaz viens transportlīdzeklis un kura rezultātā cilvēks gājis bojā, viņam nodarīti miesas bojājumi vai arī nodarīti zaudējumi fiziskās vai juridiskās personas mantai vai videi, kā arī citā vietā, kur iespējama transportlīdzekļa braukšana, noticis negadījums, kurā iesaistīts transportlīdzeklis;

8) **Ceļu satiksmes noteikumi** — Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām;

9) **diennakts tumšais laiks** — laiks no vakara krēslas iestāšanās līdz rīta krēslas izzušanai;

9^1) **elektroskrejritenis** — ar elektromotoru vai elektromotoriem, kuru kopējā maksimālā jauda nepārsniedz vienu kilovatu, aprīkots divriteņu transportlīdzeklis, kura konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums nepārsniedz 25 kilometrus stundā, kuram nav pedāļu un kurš paredzēts vienam cilvēkam un aprīkots ar stūri vai roku atbalstu, kas ir mehāniski savienots ar kāju atbalsta virsmu. Elektroskrejritenis var būt aprīkots ar sēdvietu, kuras augstums nepārsniedz 540 milimetrus. Jaudas un ātruma ierobežojumi neattiecas uz elektroskrejriteņiem, kas tiek reģistrēti izmantošanai bruņoto spēku, civilās aizsardzības, ugunsdzēsības dienestu, sabiedriskās kārtības uzturēšanas dienestu, neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestu un robežsardzes vajadzībām;

9^2) **elektromobilis** — mehāniskais transportlīdzeklis, kas pēc savas konstrukcijas kā vienīgo mehānisko

dzinējspēku izmanto enerģiju no transportlīdzeklī glabātās elektroenerģijas vai dzinējspēka glabāšanas iekārtas;

10) **gājējs** — persona, kas pārvietojas pa ceļu kājām vai ratiņkrēslā. Šis termins neattiecas uz personām, kas veic darbus uz brauktuves, un uz satiksmes regulētājiem;

10^{1}) **intelektiskās transporta sistēmas** — sistēmas, kurās informācijas un sakaru tehnoloģijas izmanto autotransporta jomā (ietverot infrastruktūru, transportlīdzekļus un ceļu lietotājus), satiksmes un mobilitātes pārvaldībā, kā arī lai nodrošinātu saskarni ar citiem transporta veidiem;

10^{2}) **maināma velkama iekārta** — jebkurš transportlīdzeklis, kurš ir konstruēts tā, lai to vilktu traktortehnika, kas maina vai papildina tā funkcionālās iespējas, kurš aprīkots ar darbarīku vai konstruēts materiālu pārstrādei, kuram var būt kravas platforma, kas konstruēta un izgatavota tā, lai noturētu visus minētajiem mērķiem vajadzīgos mehānismus un ierīces un uz laiku glabātu visus materiālus, kas ražoti vai vajadzīgi darba laikā, un kura tehniski pieļaujamās maksimālās pilnās masas attiecība pret pašmasu ir mazāka par 3,0;

10^{3}) **maināms tehnoloģiskais agregāts** — traktortehnikas maināmā mašīniekārta (mašīnu, ierīču apvienojums), transportlīdzekļa sastāvdaļa, ko pilnībā paceļ no zemes virsmas vai kas nevar pagriezties ap savu vertikālo asi, kad tā ar traktortehnikas palīdzību tiek pārvietota, īslaicīgi piedaloties ceļu satiksmē;

10^{4}) **mazaizsargātais ceļu satiksmes dalībnieks** — gājējs, elektroskrejriteņa vadītājs vai velosipēda, mopēda, motocikla, kvadricikla, tricikla vadītājs vai pasažieris;

11) **mehāniskais transportlīdzeklis** — pašgājējs transportlīdzeklis, kas pārvietojas pa ceļu ar savu enerģiju (tai skaitā traktortehnika un trolejbuss), izņemot sliežu transportlīdzekļus, elektrovelosipēdus, pašgājējus velosipēdus un elektroskrejriteņus;

12) **mopēds** — šā panta $12.^{1}$, $12.^{2}$ vai $12.^{3}$ punktā minētais mehāniskais transportlīdzeklis;

12^{1}) **divriteņu mopēds** — divriteņu mehāniskais transportlīdzeklis, kura motora maksimālā jauda nepārsniedz 4 kilovatus, kura konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums nepārsniedz 45 kilometrus stundā, un, ja minētais transportlīdzeklis aprīkots ar dzirksteļaizdedzes tipa motoru, tā motora darba tilpums nepārsniedz 50 kubikcentimetrus;

12^{2}) **trīsriteņu mopēds** — trīsriteņu mehāniskais transportlīdzeklis, kura pašmasa bez vadītāja nepārsniedz 270 kilogramus, kuram ir ne vairāk kā divas sēdvietas (ieskaitot vadītāja sēdvietu), kura motora maksimālā jauda nepārsniedz 4 kilovatus, kura konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums nepārsniedz 45 kilometrus stundā, un, ja minētais transportlīdzeklis aprīkots ar dzirksteļaizdedzes tipa motoru, tā motora darba tilpums nepārsniedz 50 kubikcentimetrus vai, ja minētais transportlīdzeklis aprīkots ar kompresijaizdedzes tipa motoru, tā motora darba tilpums nepārsniedz 500 kubikcentimetrus;

12^{3}) **četriteņu mopēds** — četriteņu mehāniskais transportlīdzeklis, kura pašmasa bez vadītāja nepārsniedz 425 kilogramus, kuram ir ne vairāk kā divas sēdvietas (ieskaitot vadītāja sēdvietu), kura motora maksimālā jauda nepārsniedz 4 kilovatus (transportlīdzeklim ar slēgta tipa vadītāja un pasažiera nodalījumu — 6 kilovatus), kura konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums nepārsniedz 45 kilometrus stundā, un, ja minētais transportlīdzeklis aprīkots ar dzirksteļaizdedzes tipa motoru, tā motora darba tilpums nepārsniedz 50 kubikcentimetrus vai, ja minētais transportlīdzeklis aprīkots ar kompresijaizdedzes tipa motoru, tā motora darba tilpums nepārsniedz 500 kubikcentimetrus;

13) **motocikls** — divriteņu mehāniskais transportlīdzeklis (ar blakusvāģi vai bez tā), kas nav klasificējams kā mopēds. Šis termins attiecas arī uz sniega motocikliem;

14) **nepietiekama redzamība** — tādi laikapstākļi (migla, lietus, sniegs un tamlīdzīgi apstākļi), kuru dēļ redzamība uz ceļa ir tuvāka par 300 metriem, arī mijkrēslis;

15) **operatīvais transportlīdzeklis** — mehāniskais transportlīdzeklis, kuram noteiktā kārtībā piešķirts operatīvā transportlīdzekļa statuss un kurš piedalās ceļu satiksmē ar iedegtu mirgojošu zilu vai zilu un sarkanu bākuguni un ieslēgtu speciālu skaņas signālu;

15^{1}) **palīgmotors** — motors, kas iebūvēts transportlīdzeklī vai uzstādīts uz tā, taču netiek izmantots transportlīdzekļa piedziņā;

16) **pasažieris** — persona, kas atrodas transportlīdzeklī vai uz tā (izņemot transportlīdzekļa vadītāju), kā arī persona, kas iekāpj transportlīdzeklī vai uzkāpj uz tā, izkāpj no transportlīdzekļa vai nokāpj no tā;

17) **pašmasa** — atbilstoši valsts standartam nokomplektēta transportlīdzekļa masa kopā ar vadītāju, bet bez pasažieriem un kravas;

18) **piekabe (puspiekabe)** — transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai savienojumā ar mehānisko transportlīdzekli. Šis termins neattiecas uz motociklu blakusvāģiem;

19) **pilna masa** — izgatavotāja noteikta transportlīdzekļa maksimālā pieļaujamā masa kopā ar vadītāju, pasažieriem un kravu. Vilcējam ar piekabi pilna masa ir vilcēja un piekabes pilnu masu summa, bet vilcējam ar puspiekabi — vilcēja pašmasas, pasažieru masas un puspiekabes pilnas masas summa;

19^1) **specializētais tūristu transportlīdzeklis** — mehāniskais transportlīdzeklis, kas savienojumā ar vienu vai vairākām pasažieru pārvadāšanai paredzētām piekabēm brauc pa noteiktu maršrutu;

19^2) **speciālā traktortehnika** — traktortehnika, kuru ražotājs nav paredzējis izmantošanai ceļu satiksmē;

19^3) **speciālā militārā tehnika** — bruņutehnika, inženiertehnika un cita speciāla pašgājēja tehnika ar motoru, kā arī ar speciālām militārām iekārtām aprīkots mehāniskais transportlīdzeklis, kas pēc konstrukcijas ir paredzēts izmantošanai mācību kaujās un kaujas apstākļos;

19^4) **militārais transportlīdzeklis** — mehāniskais transportlīdzeklis, kas būvēts uz automobiļa bāzes, pēc konstrukcijas paredzēts izmantošanai mācību kaujās un kaujas apstākļos un reģistrēts normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajā kārtībā;

19^5) **speciālās militārās tehnikas piekabe** — transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai savienojumā ar speciālo militāro tehniku vai militāro transportlīdzekli un pēc konstrukcijas paredzēts izmantošanai mācību kaujās un kaujas apstākļos;

19^6) **militārā transportlīdzekļa piekabe** — transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai savienojumā ar militāro transportlīdzekli vai speciālo militāro tehniku, pēc konstrukcijas paredzēts izmantošanai mācību kaujās un kaujas apstākļos un reģistrēts normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajā kārtībā;

20) **starptautiskie autotransporta pārvadājumi** — jebkuri pārvadājumi ar autotransporta līdzekļiem, šķērsojot vismaz vienas valsts robežu;

21) **traktortehnika** — pašgājējs transportlīdzeklis uz riteņiem vai kāpurķēdēm, kurš pārvietojas ar savu enerģiju, kuram ir vismaz divas asis, kura galvenā funkcija ir vilce, kurš ir īpaši izstrādāts, lai vilktu, stumtu, pārvietotu vai darbinātu konkrētas ierīces, mašīnas vai piekabes, un kura izmantošana cilvēku vai kravu pārvadāšanai pa ceļiem vai cilvēku vai kravu pārvadāšanai izmantojamu transportlīdzekļu vilkšanai pa ceļiem ir tikai sekundāra funkcija;

21^1) **lauksaimniecības mašīntraktors** — pilnpiedziņas mehāniskais transportlīdzeklis, kurš būvēts uz automobiļa bāzes un kuram piemēro traktortehnikas tiesisko regulējumu, kuram ir kravas tilpne vai seglu iekārta un kura pilnā masa pārsniedz 4500 kilogramus, kurš ir īpaši konstruēts vai pielāgots, lai vilktu, stumtu, pārvietotu vai darbinātu konkrētas ierīces, maināmās iekārtas vai piekabes, un ir aprīkots ar riepām, kas paredzētas lietošanai lauksaimniecībā, un kurš var būt aprīkots ar ne vairāk kā divām pasažieru sēdvietām, un kuram uzstādīta ātruma ierobežošanas ierīce, ja ekspluatācijā maksimālais tehniski iespējamais ātrums pārsniedz 60 kilometrus stundā;

22) **tramvajs** — transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai pa sliedēm savienojumā ar ārēju elektroenerģijas padeves avotu. Šis termins neattiecas uz elektrovilcieniem;

22^1) **transporta nozares informācijas nacionālais (valsts) piekļuves punkts** — digitāla piekļuves vieta, kurā tiek vākti, apstrādāti un darīti pieejami apmaiņai un atkārtotai izmantošanai dati saskaņā ar:

a) Komisijas 2013. gada 15. maija deleģēto regulu (ES) Nr. 885/2013, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes ITS direktīvu 2010/40/ES attiecībā uz informācijas pakalpojumu sniegšanu saistībā ar drošām stāvvietām kravas automobiļiem un komerciālajiem transportlīdzekļiem,

b) Komisijas 2013. gada 15. maija deleģēto regulu (ES) Nr. 886/2013, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2010/40/ES attiecībā uz datiem un procedūrām, lai lietotājiem, ja iespējams, nodrošinātu vispārējas ar ceļu satiksmes drošību saistītas bezmaksas informācijas minimumu,

c) Komisijas 2014. gada 18. decembra deleģēto regulu (ES) 2015/962, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2010/40/ES attiecībā uz reāllaika satiksmes informācijas pakalpojumu nodrošināšanu visā ES,

d) Komisijas 2017. gada 31. maija deleģēto regulu (ES) 2017/1926, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2010/40/ES attiecībā uz ES mēroga multimodālu maršruta informācijas pakalpojumu sniegšanu;

23) **transportlīdzeklis** — ierīce, kuras konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 6 kilometrus stundā un kura pēc savas konstrukcijas paredzēta izmantošanai ceļu satiksmē ar motora palīdzību vai bez motora;

23[1]) **transportlīdzekļa apkalpes loceklis** — persona, kura vada transportlīdzekli vai atrodas tajā, lai veiktu pasažieru vai kravas komercpārvadājumu vai pašpārvadājumu tās fiziskās vai juridiskās personas uzdevumā, kura to nodarbina;

23[2]) **transportlīdzekļa atbilstības apliecinājums** — dokuments, kas atbilstoši normatīvajiem aktiem par riteņu transportlīdzekļu un to sastāvdaļu atbilstības novērtēšanu apliecina, ka mehāniskajam transportlīdzeklim (izņemot bezceļu transportlīdzekli) vai tā piekabei (puspiekabei) veikta atbilstības novērtēšana;

24) **transportlīdzekļa īpašnieks** — fiziskā vai juridiskā persona, kurai pieder transportlīdzeklis. Par valsts vai pašvaldības transportlīdzekļa īpašnieku šā likuma izpratnē uzskatāma tiešā vai pastarpinātā valsts pārvaldes iestāde, uz kuras vārda transportlīdzeklis reģistrēts;

24[1]) **transportlīdzekļa tehniskais stāvoklis** — transportlīdzekļa (kopumā) un atsevišķu tā sistēmu, sastāvdaļu un parametru tehniskais stāvoklis un ekspluatācijas īpašības, kā arī transportlīdzekļa nodrošinājums ar normatīvajos aktos paredzēto transportlīdzekļa aprīkojumu;

25) **transportlīdzekļa turētājs** — fiziskā vai juridiskā persona, kura uz tiesiska pamata (mantas īres, nomas, patapinājuma līgums u.c.) lieto transportlīdzekli. Par transportlīdzekļa turētāju nav uzskatāma persona, kas transportlīdzekli lieto uz dienesta vai darba tiesisko attiecību pamata;

26) **transportlīdzekļa uzskaites tehniskie dati** — tehnisko datu kopums, kas nepieciešams transportlīdzekļa reģistrācijai;

27) **transportlīdzekļa vadītāja veselības pirmstermiņa pārbaude** — veselības pārbaude, lai noteiktu medicīnisko pretindikāciju esamību, ja transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekli ir vadījis alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotropo vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai ir pamatotas aizdomas, ka transportlīdzekļa vadītājam ir medicīniskās pretindikācijas transportlīdzekļa vadīšanai (slimība, trauma);

28) **transportlīdzekļa vadītājs** — fiziskā persona, kas vada transportlīdzekli, tai skaitā vadīšanas iemaņu pārbaudes laikā, kura notiek normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vai apmāca vadīt transportlīdzekli personu, kurai nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. Šis jēdziens uz personu, kura ir vadījusi transportlīdzekli, attiecas līdz tam brīdim, kad šo transportlīdzekli sāk vadīt cita persona;

29) **transportlīdzekļa valdītājs** — persona, kuras tiesiskā valdījumā ir transportlīdzeklis uz mantojuma tiesību pamata;

30) **tricikls** — trīsriteņu mehāniskais transportlīdzeklis ar simetriski izvietotiem riteņiem, kas nav klasificējams kā mopēds. Tricikla pašmasa bez vadītāja nepārsniedz 1000 kilogramus;

30[1]) **kvadricikls** — četrriteņu mehāniskais transportlīdzeklis ar simetriski izvietotiem riteņiem, kas nav klasificējams kā mopēds. Kvadricikla pašmasa bez vadītāja nepārsniedz 450 kilogramus (600 kilogramus, ja tas paredzēts kravu pārvadāšanai);

31) **trolejbuss** — mehāniskais transportlīdzeklis, kas pēc savas konstrukcijas paredzēts braukšanai savienojumā ar ārēju elektroenerģijas padeves avotu. Trolejbuss īslaicīgai braukšanai var būt aprīkots papildus arī ar citu enerģijas avotu;

31[1]) **velorikša** — speciāli pasažieru vai kravas pārvadāšanai izgatavots velosipēds, kura platums pārsniedz vienu metru. Šo terminu attiecina arī uz transportlīdzekli kravas pārvadāšanai, kurš aprīkots ar elektromotoru vai elektromotoriem, kuru kopējā maksimālā jauda nepārsniedz vienu kilovatu un pilnā masa nepārsniedz 300 kilogramus, platums nepārsniedz vienu metru, konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums nepārsniedz 25 kilometrus stundā, kuram nav pedāļu un kurš paredzēts vienam cilvēkam un aprīkots ar stūri vai roku atbalstu, kas ir mehāniski savienots ar kāju atbalsta virsmu, bet, ja tas aprīkots ar sēdvietu, tās augstums nedrīkst pārsniegt 540 milimetrus;

32) **velosipēds** — transportlīdzeklis, kas tiek darbināts ar cilvēka muskuļu spēku, izmantojot pedāļus vai rokturus, kā arī šā panta 32.[1] un 32.[2] punktā minētie transportlīdzekļi, ciktāl šajā likumā nav noteikts citādi;

32[1]) **elektrovelosipēds** — velosipēds, kas papildus aprīkots ar elektromotoru, kura maksimālā nepārtrauktā nominālā jauda ir mazāka par vai vienāda ar 250 vatiem un kurš atslēdzas, ja velosipēdists pārtrauc mīt pedāļus, vai kura jauda pakāpeniski samazinās un kurš atslēdzas, pirms transportlīdzeklis sasniedz ātrumu 25 kilometri stundā;

32[2]) **pašgājējs velosipēds** — velosipēds, kas papildus aprīkots ar elektromotoru, kura maksimālā nepārtrauktā nominālā vai lietderīgā jauda nepārsniedz 1000 vatu, kura galvenā funkcija ir palīdzēt mīt pedāļus un kurš atslēdzas, pirms transportlīdzeklis sasniedz ātrumu 25 kilometri stundā;

33) **vilcējs** — mehāniskais transportlīdzeklis, kas brauc savienojumā ar piekabi (puspiekabi);

34) **koplietošanas transportlīdzeklis** — transportlīdzeklis, kuru individuāli nenoteikts personu loks var īrēt vai nomāt uz īsu laiku, izmantojot mobilo aplikāciju vai tīmekļvietnes pakalpojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001., 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 13.05.2010., 03.03.2011., 09.06.2011., 23.02.2012., 30.10.2014., 10.12.2015., 27.04.2017.,12.04.2018., 25.03.2021., 15.06.2021., 16.06.2022., 22.06.2023., 02.05.2024., 24.10.2024., 06.11.2025. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026. 21.[1] punkts stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 74. punktu)

2.pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir:

1) noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu;

2) regulēt mehānisko transportlīdzekļu īpašuma, turējuma un lietošanas tiesību iegūšanu, kā arī transportlīdzekļu īpašnieku, turētāju un lietotāju atbildību.

3.pants. Ceļu satiksmes tiesiskais pamats

(1) Ceļu satiksmes tiesiskais pamats ir šis likums un citi likumi, Ceļu satiksmes noteikumi un citi Ministru kabineta normatīvie akti, valsts standarti, kā arī starptautiskie līgumi, kuru dalībvalsts ir Latvija.

(2) Ceļu satiksmes kārtību Latvijā nosaka Ministru kabinets, apstiprinot Ceļu satiksmes noteikumus.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

4.pants. Ceļu satiksmes pārvalde un šā likuma izpildes nodrošināšana

(1) Ceļu satiksmes vispārējo pārvaldi realizē Ministru kabinets un pašvaldības atbilstoši savai kompetencei.

(2) Ceļu satiksmes pārvaldi atbilstoši savai kompetencei realizē Satiksmes ministrija, Iekšlietu ministrija, Zemkopības ministrija.

(3) Satiksmes ministrija organizē un koordinē valsts politikas izstrādi un īstenošanu, kā arī veic valsts uzraudzību pār likumu un citu normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmes drošības jomā. Satiksmes ministrs izdod ar ceļu satiksmes drošību saistītus aktus.

(4) Valsts policija saskaņā ar likumu "Par policiju" nodrošina kārtību uz ceļiem, regulē transportlīdzekļu un gājēju kustību, veic satiksmes uzraudzību, kontrolē ceļu stāvokli, kā arī satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu un transportlīdzekļu tehnisko stāvokli.

(4[1]) Šā panta ceturtajā daļā noteiktās darbības ir tiesīga veikt pašvaldības policija atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai.

(5) Valsts akciju sabiedrība "Ceļu satiksmes drošības direkcija" (turpmāk — Ceļu satiksmes drošības direkcija) reģistrē transportlīdzekļus, piešķir un anulē transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un izsniedz transportlīdzekļu vadītāju apliecības, nodrošina un uztur transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistru, veic transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un kontrolē ekspluatācijā esošo transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, transportlīdzekļu vadītāju apmācības procesu, dod atļauju piedalīties ceļu satiksmē, veic ceļu drošības auditu un vispārējo pārraudzību, pamatojoties uz informāciju, ko Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs sniedz Ministru kabineta noteiktajā apjomā un kārtībā, nodrošina statistiku par ceļu satiksmes negadījumiem un tās analīzi, izsniedz šā likuma 45. panta otrajā daļā minētās caurlaides, kā arī veic citas ar ceļu satiksmes drošību saistītas darbības atbilstoši savai kompetencei. Ceļu satiksmes drošības direkcija savas kompetences ietvaros izdod ar ceļu satiksmes drošību saistītus aktus. Ministru kabinets izdod noteikumus par normatīvajos aktos noteikto Ceļu satiksmes drošības direkcijas pakalpojumu cenrāža apstiprināšanu, kā arī nosaka to personu loku, kuras ir atbrīvojamas no samaksas par minētajiem pakalpojumiem.

(5[1]) Ceļu satiksmes drošības direkcija nodrošina Rīgas motormuzeja darbību, uztur un attīsta muzeja krājumu kā Nacionālā muzeju krājuma sastāvdaļu, nodrošina muzeja vērtību pieejamību sabiedrībai, veic zinātnisko pētniecību un sabiedrības izglītošanu.

(5[2]) Ministru kabinets atbilstoši ceļu satiksmes drošības politikas plānošanas dokumentos noteiktajiem mērķiem un uzdevumiem ne retāk kā reizi trijos gados izvērtē normatīvo aktu ceļu satiksmes jomā ietekmi uz ceļu satiksmes drošību. Izvērtējums tiek iesniegts Saeimai, kā arī publicēts Satiksmes ministrijas tīmekļvietnē.

(6) Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra reģistrē traktortehniku un tās piekabes, veic traktortehnikas un tās piekabju valsts tehnisko apskati un kontrolē ekspluatācijā esošās traktortehnikas tehnisko stāvokli, traktortehnikas vadītāju un instruktoru apmācības procesu, dod atļauju piedalīties ceļu satiksmē, piešķir un anulē traktortehnikas vadīšanas tiesības un izsniedz traktortehnikas vadītāju apliecības, kā arī nodrošina un uztur traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvo sistēmu. Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra par sniegtajiem publiskajiem pakalpojumiem iekasē maksu Ministru kabineta noteiktajā apmērā.

(6[1]) Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras amatpersona ir tiesīga apturēt ekspluatācijā esošu traktortehniku, lai kontrolētu traktortehnikas un tās piekabes tehnisko stāvokli.

(7) Izglītības un zinātnes ministrija nodrošina Ceļu satiksmes noteikumu un ceļu satiksmes drošības pamatu mācīšanu pirmsskolas un vispārējās izglītības mācību iestādēs pēc programmām, kuras saskaņotas ar Ceļu satiksmes drošības direkciju.

(8) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Valsts ceļi" (turpmāk — Latvijas Valsts ceļi) pārrauga ceļu būvniecību un uzturēšanu satiksmei drošā stāvoklī, satiksmes organizāciju un satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietojuma atbilstību normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā.

(9) Zemkopības ministrija izstrādā normatīvo aktu projektus par ceļu satiksmes drošības jautājumiem attiecībā uz traktortehnikas un tās piekabju izmantošanu ceļu satiksmē, kā arī normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īsteno Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras pārraudzību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001., 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 13.05.2010., 09.06.2011., 25.04.2019., 22.06.2023., 24.10.2024. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026.)

4.[1] pants. Transportlīdzekļu un to numurēto agregātu tirdzniecība

(1) Transportlīdzekļu un to numurēto agregātu (transportlīdzekļa virsbūvju, kabīņu vai rāmju, uz kuriem transportlīdzekļa izgatavotājs norāda transportlīdzekļa identifikācijas numuru) tirdzniecība ir Latvijā nereģistrētu transportlīdzekļu un to numurēto agregātu pārdošana vai arī Latvijā reģistrētu šo preču pārdošana, veicot komercdarbību.

(2) Ar transportlīdzekļu (izņemot tramvaju, trolejbusu un velosipēdu) un to numurēto agregātu tirdzniecību ir tiesības nodarboties komersantam, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir ierīkojis un reģistrējis transportlīdzekļu tirdzniecības vietu.

(3) Transportlīdzekļu un to numurēto agregātu (izņemot traktortehnikas, to piekabju un numurēto agregātu) tirdzniecības vietu reģistrē Ceļu satiksmes drošības direkcija. Traktortehnikas, to piekabju un numurēto agregātu tirdzniecības vietu reģistrē Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra. Transportlīdzekļu tirdzniecības vietu reģistrācijas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(4) Prasības transportlīdzekļu un to numurēto agregātu tirdzniecībai, kā arī tirdzniecības valsts reģistrācijas numura zīmju izmantošanai nosaka Ministru kabinets.

(15.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.05.2010. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

II nodaļa
Satiksmes drošības pamatnoteikumi uz ceļiem

5.pants. Prasības attiecībā uz ceļu aprīkošanu

Jebkuram ceļam jābūt aprīkotam ar nepieciešamajām ceļu inženierbūvēm un satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem atbilstoši obligāto standartu, tehnisko normatīvu un noteikumu prasībām.

6.pants. Ceļa pārvaldītāja pienākumi

(1) Ceļa pārvaldītājam ir pienākums:

1) nodrošināt, lai ceļš pastāvīgi tiktu uzturēts satiksmei drošā stāvoklī atbilstoši normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā;

2) organizēt satiksmi un nodrošināt ceļa, tā mākslīgo būvju un inženierbūvju, kā arī satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu uzturēšanu lietošanas kārtībā atbilstoši normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā;

3) nodrošināt, lai nekavējoties tiktu novērsti šķēršļi, kas traucē satiksmi un apdraud tās drošību, bet, ja tas nav iespējams, nodrošināt bīstamo vietu aprīkošanu ar atbilstošiem satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem līdz šo šķēršļu likvidēšanai;

4) nodrošināt, lai tiktu izanalizēti ceļu satiksmes negadījumi, tādējādi pastāvīgi pilnveidojot satiksmes organizāciju;

5) kontrolēt ceļa darbu veikšanas kārtību;

6) nodrošināt ceļu drošības audita veikšanu;

7) norādītajos termiņos un kārtībā izpildīt Satiksmes ministrijas un Iekšlietu ministrijas amatpersonu priekšrakstus, kas izdoti to kompetences ietvaros;

8) atlīdzināt personām zaudējumus, kuri tām radušies šo pienākumu neizpildes gadījumā;

9) veikt tīkla mēroga ceļu satiksmes drošības novērtējumu;

10) veikt ceļu drošības inspekciju;

11) veikt ietekmes uz ceļu satiksmes drošību novērtējumu;

12) īstenojot ceļu drošības auditu, tīkla mēroga ceļu satiksmes drošības novērtējumu, ceļu drošības inspekciju un ietekmes uz ceļu satiksmes drošību novērtējumu, ņemt vērā mazaizsargāto ceļu satiksmes dalībnieku vajadzības.

(2) Ministru kabinets nosaka ceļu drošības auditēšanas un ceļu drošības auditoru sertificēšanas kārtību.

(3) Valsts un pašvaldību autoceļu ikdienas uzturēšanas prasības un to izpildes kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets.

(4) Ministru kabinets nosaka tīkla mēroga ceļu satiksmes drošības novērtējuma veikšanas kārtību.

(5) Ministru kabinets nosaka ceļu drošības inspekcijas veikšanas kārtību.

(6) Ministru kabinets nosaka ietekmes uz ceļu satiksmes drošību novērtējuma veikšanas kārtību.

(15.02.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005. un 16.06.2022. likumu, kas stājas spēkā 23.06.2022.)

7. pants. Ceļu projektēšana

(1) Ceļu, tostarp inženierbūvju un dzelzceļa pārbrauktuvju, būvprojekti atbilst normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā.

(2) Būvprojektu atbilstību normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā atbilstoši ar Satiksmes ministriju noslēgtajā deleģēšanas līgumā noteiktajai kompetencei uzrauga Latvijas Valsts ceļi.

(3) Par jaunbūvētu un pārbūvētu pašvaldības ceļu, tostarp inženierbūvi, veicams ceļu drošības audits.

(14.05.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.06.2026.)

7.[1] pants. Nekustamā īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumi sakarā ar ceļu inženierbūvju un satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu ekspluatācijas nodrošināšanu

(1) Nekustamā īpašuma īpašnieks vai valdītājs nedrīkst bojāt, patvaļīgi noņemt vai pārveidot ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehniskos līdzekļus, kuri izvietoti nekustamajā īpašumā.

(2) Nekustamā īpašuma īpašnieks vai valdītājs nedrīkst veikt darbības, kas varētu kavēt ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu īpašnieku, valdītāju vai lietotāju veikt nekustamajā īpašumā esošo ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu rekonstrukciju, renovāciju vai ekspluatāciju, kā arī liegt piekļuvi nekustamajam īpašumam, lai veiktu minētās darbības.

(3) Esošo ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu pārvietošanu pēc pamatotas nekustamā īpašuma īpašnieka prasības veic par nekustamā īpašuma īpašnieka līdzekļiem, izņemot gadījumu, kad pastāv objektīva nepieciešamība tos pārvietot un to pārvietošana tiek veikta atbilstoši ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu īpašnieka, valdītāja vai lietotāja sagatavotiem tehniskajiem noteikumiem, savstarpēji vienojoties par ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu pārvietošanai nepieciešamo darbu veikšanu un to apmaksas kārtību. Par objektīvu nepieciešamību šajā gadījumā atzīstami tādi apstākļi kā nekustamā īpašuma, kurā izvietotas inženierbūves vai satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi, nojaukšana, daļēja sagrūšana vai nonākšana lietošanai bīstamā stāvoklī.

(3[1]) Ja puses nav vienojušās citādi vai tiesa nav lēmusi citādi, ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu pārvietošanas izmaksas objektīvas nepieciešamības gadījumā tiek segtas šādā kārtībā:

1) ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu īpašnieks, valdītājs vai lietotājs sedz 50 procentus no jaunu balstu vai atsaišu stiprinājumu izbūves izmaksām un visas izmaksas, kas saistītas ar uzkarsistēmas pārvietošanu;

2) nekustamā īpašuma īpašnieks sedz 50 procentus no jaunu balstu vai atsaišu stiprinājumu izbūves izmaksām un citas izmaksas, kas saistītas ar ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu pārvietošanu (piemēram, būvprojekta izstrādes izmaksas, apakšzemes komunikāciju pārvietošanas izmaksas u. tml.), izņemot šīs daļas 1. punktā norādītās uzkarsistēmas pārvietošanas izmaksas.

(3[2]) Ja ēka ir pilnībā sagruvusi vai iznīcināta stihiskas nelaimes vai iepriekš neparedzamu apstākļu (piemēram, ugunsgrēks, plūdi, vētra u. tml.) rezultātā, ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu pārvietošanu ar pagaidu vai pastāvīgu risinājumu nodrošina ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu īpašnieks, valdītājs vai lietotājs.

(4) Nekustamā īpašuma īpašnieks vai valdītājs nodrošina iespēju ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas

tehnisko līdzekļu īpašnieka, valdītāja vai lietotāja personālam piekļūt pie attiecīgajā īpašumā esošajām ceļu inženierbūvēm vai satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem, lai veiktu to rekonstrukciju, renovāciju vai ar to ekspluatāciju saistītus darbus. Par remonta vai citu darbu nepieciešamību nekustamā īpašuma īpašnieku brīdina, nosūtot rakstveida paziņojumu uz viņa juridisko adresi vai deklarēto dzīvesvietu, vismaz septiņas dienas pirms šo darbu uzsākšanas, bet avārijas gadījumā tās seku novēršanu pieļaujams uzsākt bez nekustamā īpašuma īpašnieka iepriekšējas brīdināšanas, ja to nav iespējams izdarīt.

(5) Ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu ierīkošanai vai izbūvei ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu īpašniekam, valdītājam vai lietotājam ir tiesības izmantot jebkuru nekustamo īpašumu bez lietošanas maksas. Ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu īpašnieks, valdītājs vai lietotājs sedz ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu pirmreizējās ierīkošanas vai izbūves izdevumus, izņemot šā panta 3.[1] daļā minēto gadījumu.

(30.10.2014. likuma redakcijā, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Satvermes tiesas 07.10.2021. spriedumu un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

8.pants. Satiksmes ierobežošana vai aizliegums

(1) Ceļa pārvaldītājs satiksmi uz laiku var ierobežot vai aizliegt, ja radušies nelabvēlīgi ceļa, klimatiskie vai citi apstākļi (paredzētas sporta sacensības, publiski pasākumi u.tml.), kas apdraud satiksmes drošību. Kārtību, kādā ieviešami satiksmes ierobežojumi vai aizliegums, nosaka Ministru kabinets.

(2) Sevišķi neatliekamos gadījumos, pildot dienesta pienākumus, savas kompetences ietvaros satiksmi var ierobežot vai aizliegt policijas darbinieki un citas amatpersonas, kuras tam pilnvaro likumi un citi normatīvie akti.

(3) Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā ceļu satiksmes ierobežojumus var noteikt saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ārkārtējo situāciju un izņēmuma stāvokli.

(4) Laikā, kad uz ceļa vai tā tiešā tuvumā Valsts policijai vai Valsts robežsardzei nepieciešams īstenot normatīvajos aktos noteiktos kontroles (uzraudzības) pasākumus, ceļu satiksmi var ierobežot minēto iestāžu amatpersonas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 09.06.2011. un 25.04.2019. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2019.)

III nodaļa
Transportlīdzekļi un to reģistrācija

9.pants. Transportlīdzekļu izmantošana ceļu satiksmē

(1) Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot:

1) reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija un tehniskais stāvoklis atbilst Latvijā obligāti piemērojamo standartu un normatīvu prasībām, attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē;

2) velosipēdus;

3) reģistrētus pašgājējus velosipēdus, velorikšas un elektroskrejriteņus.

(1[1]) Latvijā ir pieļaujama ārvalstīs reģistrētu transportlīdzekļu izmantošana ceļu satiksmē, ciktāl šajā likumā nav noteikts citādi. Šā likuma 9.[1] pantā minētajos gadījumos ārvalstīs reģistrētu transportlīdzekļu izmantošana ceļu satiksmē Latvijā ir deklarējama.

(2) Mehāniskajiem transportlīdzekļiem jābūt divām valsts reģistrācijas numura zīmēm, bet motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, traktortehnikai (izņemot lauksaimniecības mašīntraktoru), mopēdiem un piekabēm, kuru izgatavotājs paredzējis uzstādīt tikai vienu numura zīmi, — vienai valsts reģistrācijas numura zīmei. Zīmes piestiprināmas šim nolūkam paredzētajās vietās. Uz trolejbusiem, tramvajiem, speciālās militārās tehnikas un specializētajiem tūristu transportlīdzekļiem jābūt uzkrāsotiem diviem reģistrācijas numuriem, bet uz speciālās militārās tehnikas piekabēm — vienam reģistrācijas numuram.

(2[1]) Ja transportlīdzeklim uzstāda ierīci, kas paredzēta velosipēdu vai papildu bagāžas pārvadāšanai, un šī ierīce vai ar to pārvadājamā bagāža aizsedz uzstādīto numura zīmi, transportlīdzeklim var papildus piešķirt vienu ar identisku simbolu kombināciju apzīmētu numura zīmi, ja ierīces izgatavotājs tai paredzējis vietu numura zīmes uzstādīšanai.

(3) Specializēto tūristu transportlīdzekļu izmantošanas nosacījumus, transportlīdzekļa tipu un kustības maršrutu, izvērtējot tā sabiedriskās nepieciešamības un drošības kritērijus, nosaka attiecīgā pašvaldība.

(4) *(Izslēgta ar 23.11.2016. likumu)*

(5) *(Izslēgta ar 23.11.2016. likumu)*

(6) *(Izslēgta ar 23.11.2016. likumu)*

(7) Velorikšu izmantošanas noteikumus un kustības maršrutu, izvērtējot tā sabiedrisko nepieciešamību un atbilstību drošības kritērijiem, var noteikt attiecīgā pašvaldība.

(8) Pašvaldība ir tiesīga noteikt koplietošanas transportlīdzekļu izmantošanas noteikumus, ātruma ierobežojuma zonas, novietošanas aizlieguma zonas, izvērtējot to sabiedrisko nepieciešamību un atbilstību drošības kritērijiem.

(9) Lai koplietošanas transportlīdzekli varētu izmantot ceļu satiksmē, koplietošanas pakalpojumu sniedzējs pirms pakalpojuma sniegšanas mobilajā aplikācijā vai tīmekļvietnē veic pakalpojuma saņēmēja vecuma pārbaudi un pārliecinās par attiecīgā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību esamību (ja saskaņā ar normatīvajiem aktiem transportlīdzekļa vadīšanai ir nepieciešamas tiesības), kā arī veic pakalpojuma saņēmēja reaģēšanas spēju pārbaudi alkohola vai citu apreibinošo vielu ietekmes kontroles ietvaros.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 19.02.2009., 13.05.2010., 03.03.2011., 09.06.2011., 21.11.2013., 04.09.2014., 10.12.2015., 23.11.2016., 25.03.2021., 15.06.2021., 22.06.2023., 02.05.2024., 24.10.2024., 06.11.2025. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026. Grozījums otrajā daļā par tās papildināšanu pēc vārda "traktortehnikai" ar vārdiem "(izņemot lauksaimniecības mašīntraktoru)" stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 74. punktu)

9.[1] pants. Transportlīdzekļa deklarēšana izmantošanai ceļu satiksmē Latvijā

(1) Personai ceļu satiksmē Latvijā ar transportlīdzekli, kurš reģistrēts ārvalstī, kas nav Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, atļauts piedalīties, ja transportlīdzekļa īpašnieks vai turētājs ir to deklarējis izmantošanai ceļu satiksmē Latvijā (turpmāk — transportlīdzekļa izmantošanas deklarēšana).

(2) Transportlīdzekļa izmantošanas deklarēšanas pienākums neattiecas uz transportlīdzekli, kas ir tādas personas īpašumā vai turējumā, kura bauda imunitātes un privilēģijas saskaņā ar Latvijai saistošām starptautisko tiesību normām, vai tādas personas īpašumā vai turējumā, kura dodas īstermiņa braucienā, tostarp tranzītā, oficiālo funkciju veikšanai vai tehniskā atbalsta nodrošināšanai Latvijas vai ārvalstu diplomātiskajai vai konsulārajai pārstāvniecībai vai starptautiskai organizācijai.

(3) Transportlīdzekļa vadītājs pirms piedalīšanās ceļu satiksmē Latvijā pārbauda, vai transportlīdzekļa izmantošanas deklarēšana ir veikta.

(4) Transportlīdzekļa izmantošanas deklarēšanai izmanto Ceļu satiksmes drošības direkcijas nodrošinātos e-pakalpojumus.

(5) Deklarējot transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē Latvijā, norāda šādas ziņas:

1) transportlīdzekļa veids, marka un modelis;

1[1]) transportlīdzekļa pilna masa — tikai kravas automobiļiem;

2) transportlīdzekļa reģistrācijas valsts;

3) transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs;

4) transportlīdzekļa īpašnieka vai turētāja vārds, uzvārds un personas kods (ārzemniekam — dzimšanas

datums), juridiskajai personai — nosaukums un reģistrācijas numurs, kā arī kontaktinformācija (elektroniskā pasta adrese);

5) laikposms, kurā transportlīdzeklis tiks izmantots ceļu satiksmē Latvijā.

(6) Transportlīdzekļa īpašniekam vai turētājam paziņojumus, lēmumus un citus dokumentus nosūta uz oficiālās elektroniskās adreses kontu. Ja personai nav aktivizēts oficiālās elektroniskās adreses konts, paziņojumus, lēmumus un citus dokumentus nosūta uz Ceļu satiksmes drošības direkcijas nodrošināto e-pakalpojumu sistēmā norādīto elektroniskā pasta adresi.

(7) Transportlīdzekļa izmantošanas deklarēšana neietekmē un neaizstāj šā likuma 10. panta $1.^{2}$ daļā noteikto pienākumu reģistrēt attiecīgo transportlīdzekli.

(8) Lai nodrošinātu to transportlīdzekļu izmantošanas deklarēšanu, kuri reģistrēti ārvalstī, kas nav Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, Ceļu satiksmes drošības direkcija transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā uzkrāj un apstrādā datus, kas nepieciešami transportlīdzekļu izmantošanas deklarēšanai šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(24.10.2024. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

10.pants. Transportlīdzekļu reģistrācija

(1) Ceļu satiksmē iesaistītos transportlīdzekļus reģistrē:

1) vietējās pašvaldības to noteiktajā kārtībā — tramvajus, trolejbusus un specializētos tūristu transportlīdzekļus;

2) Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra — traktortehniku un tās piekabes;

2^{1}) Valsts aizsardzības loģistikas un iepirkumu centrs — speciālo militāro tehniku un tās piekabes Latvijas Republikas Nacionālo bruņoto spēku reģistrā;

3) Ceļu satiksmes drošības direkcija — pārējos mehāniskos transportlīdzekļus un to piekabes, kā arī speciālo militāro tehniku un tās piekabes, ko ražo komercsabiedrība, kura ir saņēmusi Aizsardzības ministrijas izsniegtu militārā ražotāja sertifikātu, pirms to nodošanas ekspluatācijā.

(1^{1}) Šā panta pirmās daļas 2. un 3.punktā minēto ceļu satiksmē iesaistīto transportlīdzekļu reģistrācija veicama piecu dienu laikā pēc transportlīdzekļa iegādes vai ārvalstīs iegādāta transportlīdzekļa ievešanas dienas, pirms tam to uzrādot transportlīdzekļa agregātu numuru salīdzināšanai. Ja no ārvalstīm ievestu transportlīdzekli neizmanto ceļu satiksmē, to var nereģistrēt, taču transportlīdzeklis jāuzrāda agregātu numuru salīdzināšanai piecu dienu laikā pēc tā ievešanas Latvijā, bet traktortehnika un tās piekabes — 15 dienu laikā.

(1^{2}) Latvijā reģistrējami tie ārvalstīs reģistrētie šā panta pirmās daļas 2. un 3.punktā minētie transportlīdzekļi, kuri Latvijā atrodas ilgāk par trim mēnešiem un piedalās ceļu satiksmē un kuru īpašnieki ir ārzemnieki vai ārvalstīs reģistrētas juridiskās personas (tiesībspējīgas personu apvienības).

(1^{3}) Šā panta pirmās daļas 2. un 3.punktā minēto ceļu satiksmē iesaistīto transportlīdzekļu reģistrācija veicama arī šādos gadījumos:

1) piecu dienu laikā, ja mainās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais īpašnieks (turētājs, valdītājs) vai kaut viens no uzskaites tehniskajiem datiem, ja vien šajā daļā nav noteikts citādi;

2) līdz nākamajai valsts tehniskajai apskatei vai līdz izbraukšanai ar šo transportlīdzekli no valsts, ja mainās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā turētāja vārds, uzvārds vai nosaukums;

3) līdz izbraukšanai ar šo transportlīdzekli no valsts, ja mainās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā īpašnieka vārds, uzvārds vai nosaukums un ar attiecīgo transportlīdzekli no valsts izbrauc pats īpašnieks vai persona, kura nav norādīta transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā;

4) līdz nākamajai valsts tehniskajai apskatei vai līdz izbraukšanai no valsts ar transportlīdzekli, kuram reģistrācijas apliecībā norādīts turētājs, ja šā transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais īpašnieks —

juridiskā persona — reorganizācijas rezultātā pievienots citai juridiskajai personai un ja nemainās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais turētājs, bet ne vēlāk kā divu gadu laikā no reorganizācijas reģistrācijas brīža.

(1^4) Šā panta pirmās daļas 2. un 3.punktā minēto ceļu satiksmē iesaistīto transportlīdzekļu reģistrācijas un noņemšanas no uzskaites kārtību nosaka Ministru kabinets.

(1^5) Transportlīdzekli, kurš ir vismaz 30 gadus vecs un atbilst Ministru kabineta noteiktajām vispārīgajām prasībām, var reģistrēt kā vēsturisko spēkratu. Vispārīgās prasības, kādām jāatbilst transportlīdzeklim, lai to varētu reģistrēt kā vēsturisko spēkratu, kā arī kārtību, kādā transportlīdzeklim piešķir un anulē vēsturiskā spēkrata statusu, nosaka Ministru kabinets.

(1^6) Latvijā aizliegts piedalīties ceļu satiksmē ar Krievijas Federācijā vai Baltkrievijas Republikā reģistrētiem transportlīdzekļiem, ciktāl likumā nav noteikts citādi.

(2) Transportlīdzekli reģistrē uz tā īpašnieka (fiziskās vai juridiskās personas) vārda. Ja transportlīdzeklim ir vairāki īpašnieki, to reģistrē uz viena līdzīpašnieka — fiziskās vai juridiskās personas — vārda pēc visu līdzīpašnieku savstarpējas vienošanās.

(2^1) Personai, kura nav Latvijas pilsonis vai nepilsonis un kura nav saņēmusi Latvijā izdotu reģistrācijas apliecību, pastāvīgās uzturēšanās apliecību vai uzturēšanās atļauju, transportlīdzekli var reģistrēt Latvijā uz laiku līdz sešiem mēnešiem.

(3) Valsts vai pašvaldības īpašumā esošus transportlīdzekļus reģistrē uz tās tiešās vai pastarpinātās valsts pārvaldes iestādes vārda, kura likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā rīkojas ar šiem transportlīdzekļiem.

(4) Pirms tiesas sprieduma par mantošanu vai mantojuma apliecības saņemšanas iespējamais mantinieks, uzrādot šo faktu apliecinošus dokumentus, var reģistrēt transportlīdzekli uz sava vārda kā transportlīdzekļa valdītājs. Ja iespējamie mantinieki ir vairāki, tie var vienoties, kurš no viņiem būs transportlīdzekļa valdītājs. Šīs vienošanās sastādīšana, kā arī citas attiecībā uz transportlīdzekli veicamās darbības, kuras skar pārējo iespējamo mantinieku tiesības, izdarāmas attiecīgi Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā visu iespējamo mantinieku klātbūtnē vai arī ar noteikumu, ka ir iesniegta visu iespējamo mantinieku rakstveida piekrišana, ko apliecinājis notārs vai cita Civillikuma 1474.pantā norādītā persona. Līdz tiesas spriedumam vai mantojuma apliecības saņemšanai ir aizliegta šā transportlīdzekļa atsavināšana.

(5) Transportlīdzekli reģistrē uz tādas fiziskās personas vārda, kura ir sasniegusi 18 gadu vecumu vai kura saskaņā ar Civillikuma 220.pantu izsludināta par pilngadīgu, izņemot gadījumus, kad transportlīdzekli manto tikai nepilngadīgas personas. Ja transportlīdzekli manto tikai nepilngadīgas personas (viena vai vairākas), to reģistrē uz nepilngadīgās personas vārda un reģistrācijas apliecībā norāda datus par tās aizbildni.

(6) Transportlīdzekļus, kurus saskaņā ar šā likuma 24.pantu drīkst vadīt no 14 vai 16 gadu vecuma, atļauts reģistrēt uz 16 gadu vecumu sasniegušas fiziskās personas vārda ar tās vecāku (aizbildņu) piekrišanu.

(7) Latvijā nav jāreģistrē tehnoloģiskie agregāti — piekabes, kurus īslaicīgi pārvieto pa ceļiem Latvijas teritorijā. Tehnoloģisko agregātu — piekabju uzskaitījumu un pārvietošanas kārtību regulē Ceļu satiksmes noteikumi.

(8) Aizliegts reģistrēt:

1) mehāniskos transportlīdzekļus, kas pēc konstrukcijas ir paredzēti braukšanai pa ceļa kreiso pusi. Šī prasība neattiecas uz:

a) M1 kategorijas transportlīdzekļiem, kuriem veikta atbilstības novērtēšana un kuri pielāgoti braukšanai pa ceļa labo pusi Ministru kabineta noteiktajā kārtībā,

b) M1 kategorijas transportlīdzekļiem, kuri iepriekš reģistrēti citā Eiropas Savienības dalībvalstī un kuri pielāgoti braukšanai pa ceļa labo pusi Ministru kabineta noteiktajā kārtībā,

c) specializētajiem pasta transportlīdzekļiem, specializētajiem ceļu dienesta transportlīdzekļiem, specializētajiem atkritumu izvešanai paredzētajiem transportlīdzekļiem,

d) transportlīdzekļiem, kuri normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrējami kā vēsturiskie spēkrati vai

sporta automobiļi,

e) transportlīdzekļiem, kas ievesti no ārvalstīm uz laiku;

2) mehāniskos transportlīdzekļus un to piekabes (izņemot traktortehniku un tās piekabes), kam izgatavotājs vai — šā likuma 15.panta 2.1 daļā minētajā gadījumā — Ceļu satiksmes drošības direkcija nav piešķīrusi transportlīdzekļa identifikācijas numuru vai kam piešķirtais transportlīdzekļa identifikācijas numurs nav iestrādāts (iekalts). Lai Latvijā reģistrētu transportlīdzekli (izņemot traktortehniku un tās piekabes), kam ir piešķirts transportlīdzekļa identifikācijas numurs, bet tas nav iestrādāts (iekalts) transportlīdzeklī vai arī iestrādātais (iekaltais) transportlīdzekļa identifikācijas numurs neatbilst piešķirtajam, bet piešķirto numuru ir iespējams konstatēt un attiecināt uz konkrēto transportlīdzekli, piešķirto transportlīdzekļa identifikācijas numuru Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iestrādā (iekaļ) Ceļu satiksmes drošības direkcija;

3) *(izslēgts ar 22.06.2023. likumu)*.

(9) Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra atsaka transportlīdzekļa reģistrāciju, ja transportlīdzekļu reģistrā ir informācija, ka transportlīdzeklis vai tā numurētie agregāti ir izsludināti meklēšanā, vai ir pamatotas aizdomas, ka agregātu numuri vai citi reģistrācijai nepieciešamie dati, kurus izgatavotājs norādījis uz transportlīdzekļa vai uzrādītās numura zīmes, vai reģistrācijai iesniegtie dokumenti ir viltoti. Par pieņemto lēmumu un tā pamatojumu Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra nekavējoties informē Valsts policiju, kā arī nodod tai reģistrācijai iesniegtos dokumentus un numura zīmes, ja ir aizdomas par numura zīmju viltošanu. Valsts policija veic pārbaudi un informē Ceļu satiksmes drošības direkciju vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūru par to, vai attiecīgo transportlīdzekli ir tiesības reģistrēt transportlīdzekļu reģistrā.

(10) Reģistrējot transportlīdzekli, kura izlaiduma gads ir kārtējais gads vai 10 iepriekšējie gadi un kura kategorija ir M1 (tai skaitā M1G) vai N1 (tai skaitā N1G), un kurš iegādāts citā Eiropas Savienības dalībvalstī un tiek pirmoreiz reģistrēts Latvijā vai kurš pēc tā pirmās reģistrācijas Latvijā atkārtoti iegādāts citā Eiropas Savienības dalībvalstī un tiek atkārtoti reģistrēts Latvijā, Ceļu satiksmes drošības direkcija informāciju par reģistrēto transportlīdzekli elektroniski nodod Valsts ieņēmumu dienestam un vienlaikus ar transportlīdzekļa reģistrāciju reģistrē atsavināšanas aizliegumu:

1) juridiskās personas īpašumā reģistrētajam transportlīdzeklim uz 15 dienām;

2) fiziskās personas īpašumā reģistrētajam transportlīdzeklim uz 30 dienām.

(11) Ja Valsts ieņēmumu dienests saskaņā ar normatīvajiem aktiem par nodokļiem un nodevām saistībā ar reģistrēto transportlīdzekli uzsāk nodokļu administrēšanas pasākumus, tas par attiecīgo transportlīdzekli šā likuma 14.pantā noteiktajā kārtībā reģistrē atsavināšanas aizliegumu transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

(12) Ja Valsts ieņēmumu dienests neuzsāk nodokļu administrēšanas pasākumus, šā panta desmitajā daļā minētais atsavināšanas aizliegums tiek dzēsts automātiski pēc atsavināšanas aizlieguma termiņa beigām.

(13) Valsts ieņēmumu dienests šā panta desmitajā un vienpadsmitajā daļā minēto atsavināšanas aizliegumu dzēš, kad ir pabeigti nodokļu administrēšanas pasākumi vai tiek samaksāta drošības nauda. Ministru kabinets nosaka drošības naudas apmēru, iemaksāšanas un atmaksāšanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2000., 08.07.2003., 26.05.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 13.05.2010., 03.03.2011., 29.11.2012., 10.12.2015., 23.11.2016., 09.11.2017., 12.04.2018., 20.09.2018., 15.06.2021., 27.10.2022., 08.03.2023., 22.06.2023., 02.11.2023., 12.09.2024., 24.10.2024., 06.11.2025. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026. Pirmās daļas 2.[1] punkta jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 78. punktu)

10.[1] pants. Valsts nodeva par Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā reģistrējamo transportlīdzekļu reģistrāciju

(Izslēgts no 01.01.2015. ar 04.09.2014. likumu, kas stājas spēkā 20.09.2014. Sk. pārejas noteikumu 33.punktu)

10.[2] pants. Velosipēdu, tostarp elektrovelosipēdu, pašgājēju velosipēdu un velorikšu, kā arī elektroskrejriteņu reģistrācija

(1) Velosipēdu reģistrācija ir brīvprātīga, un ceļu satiksmē atļauts piedalīties arī ar nereģistrētiem velosipēdiem, ciktāl šā panta 1.[1] daļā nav noteikts citādi.

(1[1]) Pašgājēju velosipēdu, velorikšu un elektroskrejriteņu reģistrācija ir obligāta, un ceļu satiksmē atļauts piedalīties tikai ar reģistrētiem pašgājējiem velosipēdiem, velorikšām un elektroskrejriteņiem.

(2) Velosipēdu, tostarp elektrovelosipēdu, pašgājēju velosipēdu un velorikšu, kā arī elektroskrejriteņu reģistrāciju veic Ceļu satiksmes drošības direkcija.

(3) Attiecībā uz velosipēdiem, tostarp elektrovelosipēdiem, pašgājējiem velosipēdiem un velorikšām, kā arī elektroskrejriteņiem nav piemērojams tiesiskais regulējums, kas noteikts šā likuma 10., 11., 12., 13., 14., 15., 15.[1] un 16. pantā.

(4) Kārtību, kādā notiek velosipēdu, tostarp elektrovelosipēdu, pašgājēju velosipēdu un velorikšu, kā arī elektroskrejriteņu reģistrācija un reģistrācijas anulēšana, nosaka Ministru kabinets.

(5) Pašgājējiem velosipēdiem, velorikšām un elektroskrejriteņiem pie to konstrukcijas ir pielīmēta viena valsts reģistrācijas uzlīme.

(25.03.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.06.2023. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025. Grozījumi panta nosaukumā, otrajā, trešajā un ceturtajā daļā par vārdu "velorikšas un" (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdiem "tostarp elektrovelosipēdi, pašgājēji velosipēdi un velorikšas, kā arī" (attiecīgā locījumā); 1.[1] daļas jaunā redakcija un grozījums piektajā daļā par vārdu "Elektroskrejriteņiem un velorikšām" aizstāšanu ar vārdiem "Pašgājējiem velosipēdiem, velorikšām un elektroskrejriteņiem" stājas spēkā 01.02.2026. Sk. pārejas noteikumu 76. punktu)

10.[3] pants. Traktortehnikas maināmo velkamo iekārtu un maināmo tehnoloģisko agregātu reģistrācija

(1) Traktortehnikas maināmo velkamo iekārtu un maināmo tehnoloģisko agregātu reģistrācija ir brīvprātīga, un ceļu satiksmē atļauts piedalīties arī ar nereģistrētu traktortehnikas maināmo velkamo iekārtu un maināmo tehnoloģisko agregātu.

(2) Traktortehnikas maināmās velkamās iekārtas un maināmos tehnoloģiskos agregātus reģistrē Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra.

(3) Šā likuma 9., 10., 13., 15. un 16. pantā noteiktais tiesiskais regulējums nav piemērojams attiecībā uz traktortehnikas maināmajām velkamajām iekārtām un maināmajiem tehnoloģiskajiem agregātiem, bet šā likuma 15.[1] pantā noteiktais tiesiskais regulējums nav piemērojams attiecībā uz traktortehnikas maināmajiem tehnoloģiskajiem agregātiem.

(4) Kārtību, kādā reģistrē un noņem no uzskaites traktortehnikas maināmās velkamās iekārtas un maināmos tehnoloģiskos agregātus, nosaka Ministru kabinets.

(25.03.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

11.pants. Transportlīdzekļu reģistrēšanai nepieciešamie dokumenti

(1) Transportlīdzekļu reģistrēšanai attiecīgi Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā iesniedzami šādi dokumenti:

1) reģistrācijas iesniegums. Ja transportlīdzeklis pieder vairākiem īpašniekiem, visas darbības attiecībā uz transportlīdzekli, kuras skar pārējo līdzīpašnieku īpašuma tiesības, izdarāmas vai nu Ceļu satiksmes drošības direkcijā, vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā visu līdzīpašnieku klātbūtnē vai tad, ja ir iesniegta visu līdzīpašnieku rakstveida piekrišana, ko apliecinājis notārs vai cita Civillikuma 1474. pantā minētā persona. Ja līdzīpašnieki nevar vienoties, uz kura līdzīpašnieka vārda tiks reģistrēts transportlīdzeklis, strīdu izšķir tiesa. Ja reģistrē citā Eiropas Savienības dalībvalstī iegādātu transportlīdzekli, iesniedzējs iesniegumā norāda ziņas par transportlīdzekļa iegādes valsti, datumu, samaksas veidu, darījuma summu un pārdevēju, pievienojot īpašuma tiesību maiņu apliecinošu dokumentu un apliecinājumu par samaksu, un tajā sniegto ziņu patiesumu apliecina ar savu parakstu;

2) transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība. Ja transportlīdzeklis iepriekš nav reģistrēts, ir iesniedzams tā izcelsmes dokuments. Ja izcelsmes dokuments ir transportlīdzekļa atbilstības apliecinājums, transportlīdzekļa izgatavotājs vai tā oficiālais pārstāvis Latvijā, kurš noslēdzis sadarbības līgumu par informācijas apmaiņu ar Ceļu satiksmes drošības direkciju vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūru, šo dokumentu var iesniegt elektroniski;

3) *(izslēgts ar 13.05.2010. likumu)*;

4) īpašuma tiesības apliecinošs dokuments (ja transportlīdzeklis iepriekš nav reģistrēts uz iesniegumā norādītās personas vārda) vai dokumenti, kas apliecina, ka persona ir transportlīdzekļa valdītājs (ja transportlīdzekli pirms tiesas sprieduma par mantošanu vai mantojuma apliecības saņemšanas reģistrē uz valdītāja vārda).

(1^1) Ceļu satiksmes drošības direkcijā reģistrācijas iesniegumu noformē transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā. Iesniedzējs iesniegumu apliecina Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai elektroniski, izmantojot Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzturētos un nodrošinātos e-pakalpojumus. Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā reģistrācijas iesniegumu var noformēt un apliecināt klātienē vai elektroniski traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā, izmantojot Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras uzturētos un nodrošinātos e-pakalpojumus. Komersants, kas nodarbojas ar traktortehnikas un tās piekabju tirdzniecību, elektroniski var iesniegt reģistrācijas iesniegumu ieguvēja vietā.

(2) Ja transportlīdzeklis ir laulāto kopīga manta, laulātajam, uz kura vārda transportlīdzeklis reģistrēts, tā atsavināšanas (pārdošanas, dāvinājuma, maiņas) gadījumā rakstveidā jāapliecina, ka otram laulātajam nav pretenziju attiecībā uz transportlīdzekļa atsavināšanu.

(3) Ja transportlīdzekļa pārreģistrācija no īpašnieka (atsavinātāja) citai personai (ieguvējam) tiek veikta, abām pusēm vai to pilnvarotām personām vēršoties attiecīgi Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā, īpašuma tiesības apliecinošs dokuments ieguvējam nav jāiesniedz. Šie gadījumi attiecas tikai uz transportlīdzekļiem, kuri iepriekš ir reģistrēti Latvijā un kuru ieguvējiem tiks izsniegta reģistrācijas apliecība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 13.05.2010., 10.12.2015., 08.03.2023. un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

12.pants. Īpašuma tiesības apliecinoši dokumenti

(1) Lai reģistrētu transportlīdzekli, tā īpašniekam jāiesniedz pietiekami dokumentāri pierādījumi par transportlīdzekļa iegūšanu legālā ceļā. Dokumentus neiesniedz, ja atsavinātājs transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā ir izdarījis atzīmi par transportlīdzekļa nodošanu īpašumā ieguvējam.

(2) Dokumenti, ar kuriem pierādāmas īpašuma tiesības, ir:

1) izraksts no notariālo aktu grāmatas vai noteiktā kārtībā apliecināts līgums (Civillikuma 1474.pants) par transportlīdzekļa atsavinājumu (dāvinājums, pirkums, maiņa u.tml.), kopmantas dalīšanas līgums vai līgums par kopīpašuma izbeigšanu;

2) mantojuma apliecība, tiesas spriedums par mantošanu, mantojuma, laulāto kopmantas vai kopīpašuma sadali, īpašuma tiesību atzīšanu, iegūšanu ar ieilgumu vai uz citiem Civillikumā paredzētiem īpašuma tiesību iegūšanas pamatiem;

3) *(izslēgts ar 10.12.2015. likumu);*

4) dokuments par iepriekš nereģistrēta vai ārvalstīs reģistrēta transportlīdzekļa iegādi ārvalstīs;

5) *(izslēgts no 01.04.2016. ar 10.12.2015. likumu);*

6) *(izslēgts no 01.04.2016. ar 10.12.2015. likumu);*

7) dokuments par loterijā vai citā ceļā legāli laimētu transportlīdzekli;

8) dokuments par Latvijā izgatavota vai pārbūvēta transportlīdzekļa leģitimāciju;

9) arhīva izziņa un citi īpašuma tiesības apliecinoši dokumenti.

(3) Visos šajos dokumentos jābūt norādītiem transportlīdzekļa īpašnieka datiem un transportlīdzekļa tehniskajiem uzskaites datiem (marka, modelis, agregātu numuri u. c.) tādā apjomā, kas dod iespēju identificēt konkrēto transportlīdzekļa īpašnieku un transportlīdzekli.

(4) *(Izslēgta ar 23.11.2016. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 10.12.2015., 23.11.2016., 19.12.2019. un 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021. Pirmās daļas otrā teikuma jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2021. Sk. pārejas noteikumu 50. punktu)

13.pants. Transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība

(1) Transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība ir dokuments, kurā uzrādīti transportlīdzekļa uzskaites tehniskie dati, kā arī dati par transportlīdzekļa īpašnieku (valdītāju, turētāju).

(2) Katram transportlīdzeklim izsniedz tikai vienu reģistrācijas apliecību. Tas neizslēdz transportlīdzekļa piederību vairākiem īpašniekiem.

(3) Ja transportlīdzeklis pieder vairākiem īpašniekiem, reģistrācijas apliecību izsniedz uz viena līdzīpašnieka vārda ar atzīmi "kopīpašums".

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003. un 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

14.pants. Transportlīdzekļa atsavināšanas, reģistrācijas un citu aizliegumu, kā arī komercķīlas atzīmes reģistrācija

(1) Transportlīdzekļa atsavināšanas, reģistrācijas un citus aizliegumus, kā arī komercķīlas atzīmi reģistrē un dzēš attiecīgi Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra. Aizliegumu normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos reģistrē arī citas personas — šādos gadījumos, ja Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra attiecīgajā reģistrā to nodrošina, reģistrācija veicama elektroniski.

(2) Transportlīdzekļa atsavināšanas, reģistrācijas un citus aizliegumus, kā arī komercķīlas atzīmi reģistrē, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā īpašnieka iesniegumu (identificējot iesniedzēju) vai likumā noteikto amatpersonu lēmumu, vai tiesas nolēmumu. Aizliegumu dzēš, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, tās personas iesniegumu, pēc kuras iniciatīvas aizliegums reģistrēts, likumā noteikto amatpersonu lēmumu vai tiesas nolēmumu. Ja transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā īpašnieka vārdā iesniegumu iesniedz viņa pilnvarota persona, pilnvarā jābūt speciālai norādei reģistrēt vai dzēst aizlieguma atzīmi. Pilnvarai nepieciešams notāra vai citas Civillikuma 1474.pantā norādītās personas apliecinājums.

(2[1]) Maksātnespējīgam parādniekam piederoša transportlīdzekļa atsavināšanas, reģistrācijas vai citus aizliegumus elektroniski reģistrē un dzēš parādnieka maksātnespējas administrators.

(3) Ja ir reģistrēts transportlīdzekļa atsavināšanas, reģistrācijas vai cits aizliegums, transportlīdzekli nedrīkst noņemt no uzskaites atsavināšanai vai izvešanai no valsts, nedrīkst reģistrēt komercķīlas atzīmi un īpašnieka maiņu vai veikt citas reģistrētajā aizliegumā norādītās darbības.

(4) Komercķīlas atzīmi attiecīgajā transportlīdzekļu reģistrā ieraksta, pamatojoties uz Komercķīlu reģistra turētāja paziņojumu. Atzīmi reģistrē, ja nav juridisku šķēršļu attiecīgā transportlīdzekļa ieķīlāšanai. Par atzīmes reģistrēšanu vai reģistrācijas atteikumu paziņo Komercķīlu reģistra turētājam.

(5) Ja komercķīlas devējam, ieķīlājot transportlīdzekli, ir noteikts aizliegums izvest to vai izbraukt ar to ārpus Latvijas, attiecīgajā transportlīdzekļu reģistrā norāda arī šo aizliegumu. Pēc transportlīdzekļa īpašnieka lūguma viņam izsniedzama jauna transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība ar aizlieguma atzīmi.

(6) Ieķīlāto transportlīdzekli aizliegts pēc tā īpašnieka lūguma noņemt no uzskaites vai reģistrēt tā īpašnieka maiņu bez komercķīlas ņēmēja piekrišanas, par ko pieprasāma informācija no Komercķīlu reģistra turētāja.

(7) Ja Komercķīlu reģistrā ir izdarīts ieraksts par komercķīlas tiesību izlietošanu, iesniegumu transportlīdzekļa noņemšanai no uzskaites vai pārreģistrācijai īpašnieka vietā iesniedz komercķīlas ņēmējs.

(8) Komercķīlas atzīme dzēšama, pamatojoties uz Komercķīlu reģistra turētāja paziņojumu.

(20.12.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 15.02.2007., 23.02.2012. un 21.11.2013. likumu, kas stājas spēkā 26.12.2013. Grozījumi, kuri paredz izteikt jaunā redakcijā ceturtās daļas pirmo teikumu, kas noteic, ka komercķīlas atzīmi attiecīgajā transportlīdzekļu reģistrā ieraksta, pamatojoties uz komercķīlu turētāja paziņojumu, un septīto daļu, kas noteic, ka gadījumā, ja Komercķīlu reģistrā ir izdarīts ieraksts par komercķīlas tiesību izlietošanu, iesniegumu transportlīdzekļa noņemšanai no uzskaites vai pārreģistrācijai īpašnieka vietā iesniedz komercķīlas ņēmējs, stājas spēkā 01.05.2014. Sk. pārejas noteikumu 31.punktu)

14.[1] pants. Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā esošās informācijas un informācijas par speciālo militāro tehniku un tās piekabēm pieejamība

(1) Informācija par fiziskajai personai piederošu transportlīdzekli, identificējot personas datus, fiziskajai personai reģistrētiem pārkāpumu uzskaites punktiem, juridiskajai personai piederošu militāro transportlīdzekli un tā piekabi, kā arī speciālo militāro tehniku un tās piekabi un izmeklēšanas iestāžu un operatīvās darbības subjektu transportlīdzekļiem ir ierobežotas pieejamības informācija, un to var iegūt tiesībaizsardzības iestādes, valsts un pašvaldību iestādes, citas likumā noteiktas personas, kā arī Ministru kabineta noteiktas personas, kurām informācija nepieciešama darba vai dienesta funkciju veikšanai vai likumisko interešu aizstāvībai tiesā.

(2) Informācija par juridiskajai personai piederošu transportlīdzekli, izņemot šā panta pirmajā daļā noteikto informāciju, par personas tiesībām vadīt transportlīdzekļus, par likumā noteiktajā termiņā personas neapmaksātajiem sodiem, kas piemēroti par pārkāpumiem ceļu satiksmē, kā arī pārējā transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā esošā informācija ir vispārpieejama informācija.

(3) Transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs, turētājs) par savu transportlīdzekli ir tiesīgs saņemt visu transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā esošo informāciju, tai skaitā informāciju par personām, kuras izdarījušas administratīvos pārkāpumus ar attiecīgo transportlīdzekli, par šīm personām uzliktajiem sodiem un to apmēru, par aizliegumiem, kas piemēroti transportlīdzeklim, u.tml.

(4) Transportlīdzekļa īpašniekam (turētājam, valdītājam) ir tiesības iegūt ziņas par personām, kuras no Ceļu satiksmes drošības direkcijas vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras saņēmušas šā panta pirmajā daļā noteikto informāciju par viņu, izņemot ziņas par valsts institūcijām, kuras ir kriminālprocesa virzītāji, operatīvās darbības subjekti, vai citām institūcijām, par kurām šādas ziņas izpaust likums aizliedz.

(5) Ceļu satiksmes drošības direkcija un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra reģistrē tikai tās personas, kuras ieguvušas šā panta pirmajā daļā minēto ierobežotas pieejamības informāciju.

(6) Šā panta pirmajā daļā minētais informācijas saņēmējs ir atbildīgs par to, ka attiecīgā informācija tiek izmantota tikai viņa darba vai dienesta funkciju veikšanai vai likumisko interešu aizstāvībai, un nav tiesīgs to nodot trešajām personām.

(7) Sniedzot statistiskās ziņas vai citas vispārīga rakstura ziņas, Ceļu satiksmes drošības direkcija un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra nodrošina to, ka konkrēto transportlīdzekļa īpašnieku nav iespējams identificēt.

(8) Ministru kabinets nosaka transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā iekļaujamo informāciju, tās glabāšanas termiņus un dzēšanas kārtību, kā arī kārtību, kādā transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā esošā informācija nododama atklātībai, kā arī pieejamās informācijas apjomu un informācijas iegūšanas maksu.

(9) Ceļu satiksmes drošības direkcija, pamatojoties uz Valsts policijas sniegto informāciju transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistram, paziņo transportlīdzekļa īpašniekam, ka attiecīgā transportlīdzekļa lietotājam nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

(10) Ierakstiem transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā ir publiska ticamība.

(11) Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā esošās informācijas sniegšana ārvalstu kompetentajām iestādēm pieļaujama, ievērojot Latvijai saistošus starptautiskos līgumus un Eiropas Savienības tiesību aktus.

(12) Autotransporta direkcija no transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistra iegūst vadītāja apliecības īpašnieka:

1) digitālo fotogrāfiju un paraksta atveidojumu digitālā tahogrāfa karšu izgatavošanai;

2) digitālo fotogrāfiju pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru un vieglo automobili vadītāju reģistrācijai taksometru vadītāju reģistrā.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2005., 15.02.2007., 23.02.2012., 04.09.2014.,

09.11.2017., 12.04.2018., 25.04.2019., 15.06.2021., Satversmes tiesas 13.11.2021. spriedumu, 22.06.2023., 24.10.2024. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026.)

14.[2] pants. Papildu ierobežojumi tehniskajai apskatei, reģistrācijas darbībām, kā arī ierobežojumi transportlīdzekļa vadītāja apliecību izsniegšanai autoceļu lietošanas nodevas nesamaksas gadījumā

Personai, kura izvairās no Autoceļu lietošanas nodevas likumā noteiktā naudas soda izpildes, ir liegts izsniegt transportlīdzekļa vadītāja apliecību, veikt personas īpašumā (valdījumā, turējumā) esoša transportlīdzekļa valsts tehnisko apskati un reģistrācijas darbības transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā, izņemot transportlīdzekļa norakstīšanu un transportlīdzekļa reģistrācijas pārtraukšanu uz laiku.

(22.06.2023. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

15.pants. Transportlīdzekļu izgatavošana un pārbūve

(1) Transportlīdzekļus (izņemot traktortehniku un tās piekabes un speciālo militāro tehniku un tās piekabes) Latvijā sērijveidā var izgatavot noteiktā kārtībā reģistrēts komersants, kuram ir atbilstoši izstrādāta, Ceļu satiksmes drošības direkcijā saskaņota un reģistrēta jaunbūvējamo transportlīdzekļu konstrukcijas normatīvtehniskā dokumentācija un kuram ir piešķirts starptautiskais izgatavotāja identifikācijas kods. Jaunbūvējamo sērijveidā izgatavojamo transportlīdzekļu (izņemot traktortehniku un tās piekabes un speciālo militāro tehniku un tās piekabes) konstrukcijas normatīvtehniskās dokumentācijas saturu un tās izstrādes, saskaņošanas un reģistrācijas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2) Transportlīdzekli (izņemot traktortehniku un tās piekabes un speciālo militāro tehniku un tās piekabes) Latvijā individuāli var izgatavot jebkura persona, kurai ir atbilstoši izstrādāta, Ceļu satiksmes drošības direkcijā saskaņota un reģistrēta jaunbūvējamo transportlīdzekļu konstrukcijas normatīvtehniskā dokumentācija. Jaunbūvējamo individuāli izgatavojamo transportlīdzekļu (izņemot traktortehniku un tās piekabes un speciālo militāro tehniku un tās piekabes) konstrukcijas normatīvtehniskās dokumentācijas saturu un tās izstrādes, saskaņošanas un reģistrācijas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2[1]) Ceļu satiksmes drošības direkcija piešķir starptautisko izgatavotāja identifikācijas kodu, piešķir un iestrādā (iekaļ) identifikācijas numuru individuāli izgatavotam transportlīdzeklim (izņemot traktortehniku un tās piekabes un speciālo militāro tehniku un tās piekabes), kā arī saskaņo jaunbūvējamo mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes un speciālo militāro tehniku un tās piekabes) konstrukcijas normatīvtehnisko dokumentāciju. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Ceļu satiksmes drošības direkcija piešķir starptautisko izgatavotāja identifikācijas kodu, piešķir un iestrādā (iekaļ) identifikācijas numuru individuāli izgatavotam transportlīdzeklim (izņemot traktortehniku un tās piekabes un speciālo militāro tehniku un tās piekabes).

(2[2]) Bez šā panta pirmajā un otrajā daļā minētās transportlīdzekļu konstrukcijas normatīvtehniskās dokumentācijas saskaņošanas jebkura persona individuāli var izgatavot transportlīdzekļa piekabes ar pilnu masu līdz 3500 kilogramiem atbilstoši Ministru kabineta noteiktajiem to izgatavošanas nosacījumiem, tehniskajām prasībām un izmantojamām sastāvdaļām.

(2[3]) Pēc jaunbūvējamo transportlīdzekļu konstrukcijas normatīvtehniskās dokumentācijas saskaņošanas un starptautiskā izgatavotāja identifikācijas koda piešķiršanas Ceļu satiksmes drošības direkcija veic transportlīdzekļu atbilstības un izgatavotāja kvalitātes sistēmas kontroli atbilstoši kārtībai, kuru nosaka Ministru kabinets.

(3) Par transportlīdzekļu pārbūvi tiek uzskatīta transportlīdzekļu agregātu, mezglu, sistēmu, iekārtu uzstādīšana, pārveidošana, nomaiņa vai demontāža, kuras rezultātā mainās transportlīdzekļa uzskaites tehniskie dati vai galvenie konstruktīvie parametri.

(4) Par pārbūvēto mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes un speciālo militāro tehniku un tās piekabes) pārbūves tehnisko projektu vai individuāli pārbūvēto mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes un speciālo militāro tehniku un tās piekabes) atbilstību satiksmes drošības un tehnisko normatīvu prasībām jāsaņem attiecīgs Ceļu satiksmes drošības direkcijas vai Ceļu satiksmes drošības direkcijā šim nolūkam akreditētas personas atzinums. Novērtējot pārbūvētā mehāniskā transportlīdzekļa vai tā piekabes atbilstību normatīvo aktu prasībām, Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Ceļu satiksmes drošības direkcijā šim nolūkam akreditēta persona papildus kontrolē, lai piesārņojošo vielu izplūde, ko rada palīgmotori, kas iebūvēti izmantošanai ceļu satiksmē paredzētajos transportlīdzekļos vai uzstādīti uz tiem, nepārsniedz vides aizsardzību reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktās emisijas robežvērtības.

(5) Par pārbūvētās traktortehnikas un tās piekabju atbilstību satiksmes drošības un tehnisko normatīvu prasībām jāsaņem attiecīgs Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras vai citas šim nolūkam akreditētas institūcijas atzinums.

(5[1]) Valsts aizsardzības loģistikas un iepirkumu centra tehnikas eksperti, pamatojoties uz ražotāja dokumentāciju, nosaka no jauna izgatavotās vai pārbūvētās speciālās militārās tehnikas piekabju atbilstību satiksmes drošības prasībām.

(6) Transportlīdzekļu pārbūves veikšanas kārtību, prasības attiecībā uz transportlīdzekļu konstrukciju un aprīkojumu pēc pārbūves, kā arī kārtību, kādā saņemams atzinums par pārbūvētā transportlīdzekļa atbilstību satiksmes drošības un tehnisko normatīvu prasībām, nosaka Ministru kabinets.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 15.02.2007., 03.03.2011., 29.11.2012., 21.12.2013., 27.04.2017., 15.06.2021. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026. Grozījums 5.[1] daļā par vārdu "Nacionālo bruņoto spēku" aizstāšanu ar vārdiem "Valsts aizsardzības loģistikas un iepirkumu centra" stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 78. punktu)

15.[1] pants. Transportlīdzekļu un to sastāvdaļu atbilstības novērtēšana

(1) Lai nodrošinātu Latvijas tirgū piedāvāto mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju, maināmo velkamo iekārtu un sastāvdaļu atbilstību drošības, ekoloģijas un nekaitīguma prasībām, tiek veikta to atbilstības novērtēšana. Atsavinot transportlīdzekli, transportlīdzekļa atbilstības apliecinājumu, ja tas nav elektroniskais dokuments, nodod transportlīdzekļa ieguvējam.

(2) Mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un sastāvdaļu (izņemot traktortehniku, tās sastāvdaļas, maināmās velkamās iekārtas un piekabes, speciālo militāro tehniku un tās sastāvdaļas, speciālās militārās tehnikas piekabes un to sastāvdaļas) sertificēšanu veic Ceļu satiksmes drošības direkcija, bet testēšanu — Ceļu satiksmes drošības direkcija vai testēšanas laboratorijas, kuru kompetenci ir novērtējis Latvijas Nacionālais akreditācijas birojs, vai ārvalstu testēšanas laboratorijas, kuru kompetenci ir novērtējušas attiecīgās ārvalstu kompetentās iestādes. Ceļu satiksmes drošības direkcija, veicot mehāniskā transportlīdzekļa vai tā piekabes atbilstības novērtēšanu, papildus kontrolē, lai piesārņojošo vielu izplūde, ko rada palīgmotori, kas iebūvēti izmantošanai ceļu satiksmē paredzētajos transportlīdzekļos vai uzstādīti uz tiem, nepārsniedz vides aizsardzību reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktās emisijas robežvērtības.

(3) Traktortehnikas, tās piekabju, maināmo velkamo iekārtu un sastāvdaļu sertificēšanu veic Sertifikācijas un testēšanas centrs, bet testēšanu — Sertifikācijas un testēšanas centrs vai testēšanas laboratorijas, kuru kompetenci ir novērtējis Latvijas Nacionālais akreditācijas birojs.

(4) Mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju, maināmo velkamo iekārtu un sastāvdaļu atbilstības novērtēšanas kārtību un tehniskās prasības nosaka Ministru kabinets. Ministru kabinets nosaka arī transportlīdzekļus, uz kuriem neattiecas atbilstības novērtēšana, pieļaujamās atkāpes atsevišķu prasību izpildē, tirgus uzraudzības institūcijas, kā arī tirgus uzraudzības un savstarpējās atzīšanas un informācijas apmaiņas (paziņošanas) kārtību.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007., 14.11.2008., 12.06.2009., 03.03.2011., 10.12.2015., 27.04.2017., 15.06.2021., 22.06.2023. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

16.pants. Transportlīdzekļu valsts tehniskā apskate un transportlīdzekļu tehniskā kontrole

(1) Transportlīdzekļu valsts tehniskā apskate tiek veikta, lai kontrolētu transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, kā arī lai aktualizētu transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistru un traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvo sistēmu, atklātu meklēšanā esošos transportlīdzekļus un veiktu normatīvajos aktos noteiktās kontroles funkcijas, kas saistītas ar piedalīšanos ceļu satiksmē. Lai pastāvīgi kontrolētu to transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, kuri piedalās ceļu satiksmē, tiek veikta transportlīdzekļu tehniskā kontrole uz ceļiem.

(2) Ja transportlīdzekļu valsts tehniskās apskates laikā tiek konstatēts, ka transportlīdzeklis ir tehniskā kārtībā un atbilst satiksmes drošības un vides aizsardzības prasībām un ir izpildītas citas normatīvajos aktos noteiktās prasības, kas saistītas ar transportlīdzekļu piedalīšanos ceļu satiksmē (piemēram, samaksāts transportlīdzekļu ekspluatācijas nodoklis, uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodoklis, samaksāts uzliktais naudas sods un veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana), transportlīdzeklim Ceļu satiksmes drošības direkcija vai attiecīgi Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra dod atļauju piedalīties ceļu satiksmē. Atļauju piedalīties ceļu satiksmē apliecina informācija transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā, bet attiecībā uz traktortehniku — šā likuma 25. panta pirmajā daļā noteiktie dokumenti un uzlīmes.

(2^1) Atļauju piedalīties ceļu satiksmē apliecina arī transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā elektroniski noformēta vienas dienas atļauja piedalīties ceļu satiksmē, lai ar transportlīdzekli, kuram beidzies valsts tehniskās apskates derīguma termiņš, nokļūtu valsts tehniskās apskates veikšanas vietā.

(3) Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes) valsts tehnisko apskati veic Ceļu satiksmes drošības direkcija, bet transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa kontroli transportlīdzekļu valsts tehniskās apskates ietvaros — Ceļu satiksmes drošības direkcijā šim nolūkam akreditēta persona. Akreditētā persona nedrīkst veikt tehniskā stāvokļa kontroli tās īpašumā (valdījumā, turējumā) esošajiem transportlīdzekļiem. Ceļu satiksmes drošības direkcija transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa kontroli veic akreditēto personu veiktā tehniskā stāvokļa kontroles procesa uzraudzības ietvaros.

(4) Traktortehnikas un tās piekabju valsts tehnisko apskati veic Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra. Tramvaju, trolejbusu un specializēto tūristu transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa kontroli nodrošina vietējās pašvaldības. Speciālās militārās tehnikas un tās piekabju tehniskā stāvokļa kontroli nodrošina Valsts aizsardzības loģistikas un iepirkumu centrs. Speciālajai traktortehnikai, speciālajai militārajai tehnikai un tās piekabēm valsts tehnisko apskati neveic.

(5) Latvijā un ārvalstīs iepriekš nereģistrētam vieglajam automobilim pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 36 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Ja pirmreizējā tehniskā apskate veikta atbilstoši šīs daļas pirmajā teikumā noteiktajam, otro valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc pirmās valsts tehniskās apskates, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē, trešo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc otrās valsts tehniskās apskates, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē, un ceturto valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc trešās valsts tehniskās apskates, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Turpmākās valsts tehniskās apskates veic katru gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(5^1) Latvijā un ārvalstīs iepriekš nereģistrētam motociklam, triciklam un kvadriciklam, piekabei ar pilnu masu līdz 3500 kilogramiem pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Turpmākās valsts tehniskās apskates minētajiem transportlīdzekļiem veic katru otro gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(5^2) Latvijā un ārvalstīs iepriekš nereģistrētam kravas automobilim, piekabei (puspiekabei) ar pilnu masu virs 3500 kilogramiem un neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzeklim pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Turpmākās valsts tehniskās apskates minētajiem transportlīdzekļiem veic katru gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(5^3) Latvijā un ārvalstīs iepriekš nereģistrētam autobusam un autoapmācībai paredzētam un attiecīgi reģistrētam transportlīdzeklim pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Otro valsts tehnisko apskati minētajiem transportlīdzekļiem veic ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc pirmās valsts tehniskās apskates, bet turpmākās valsts tehniskās apskates — reizi sešos mēnešos, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(5^4) Latvijā un ārvalstīs iepriekš nereģistrētam M1 kategorijas transportlīdzeklim, kuru izmanto pasažieru komercpārvadājumos, pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Otro un trešo valsts tehnisko apskati minētajiem transportlīdzekļiem veic ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc pirmās un otrās valsts tehniskās apskates, bet turpmākās valsts tehniskās apskates — reizi sešos mēnešos, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(5^5) Ārvalstīs iepriekš reģistrētiem transportlīdzekļiem pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā piecas dienas pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis reģistrēts Latvijā. Turpmākās valsts tehniskās apskates minētajiem transportlīdzekļiem veic katru gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(6) Atļauju piedalīties ceļu satiksmē dod uz šā panta attiecīgajā daļā noteikto termiņu, bet, lai nodrošinātu vienmērīgu transportlīdzekļu skaita sadalījumu gadā pa mēnešiem, termiņu var noteikt garāku, taču ne vairāk kā par 30 dienām.

(6^1) Pirmreizējo valsts tehnisko apskati Latvijā un ārvalstīs iepriekš nereģistrētai traktortehnikai, kuras motora darba ilgums nepārsniedz 250 motorstundu, veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis

pirmoreiz reģistrēts Latvijā. Reģistrējot šādus transportlīdzekļus, vienlaikus tiek dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē uz 24 mēnešiem. Turpmākās tehniskās apskates veic katru gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(6^2) Šā likuma noteikumi par atļaujas piedalīties ceļu satiksmē izsniegšanu un valsts tehnisko apskati neattiecas uz:

1) tramvaju, trolejbusu un specializēto tūristu transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa kontroli, ko nodrošina pašvaldības. Pašvaldības dome izdod noteikumus, kuros nosaka attiecīgās kontroles institūcijas, to kompetenci un tehniskā stāvokļa kontroles īstenošanas kārtību;

2) mopēdiem un bezceļu transportlīdzekļiem, kas īslaicīgi piedalās ceļu satiksmē;

3) transportlīdzekļiem, kas reģistrēti ārvalstīs un kas ceļu satiksmē piedalās ar tranzīta numura zīmēm;

4) speciālo militāro tehniku un tās piekabēm;

5) transportlīdzekļiem, kurus tirdzniecības uzņēmums (komersants) aprīkojis ar tirdzniecības numura zīmēm un izmanto ceļu satiksmē normatīvajos aktos par transportlīdzekļu tirdzniecību noteiktajā kārtībā.

(6^3) Ja, veicot transportlīdzekļa tehnisko kontroli uz ceļiem, tiek konstatēta transportlīdzekļa tehniskā stāvokļa neatbilstība normatīvo aktu prasībām, attiecīgā atļauja piedalīties ceļu satiksmē šā panta septītajā daļā minētajos Ministru kabineta noteikumos paredzētajos gadījumos un noteiktajā kārtībā tiek anulēta.

(7) Kārtību, kādā tiek veikta transportlīdzekļu valsts tehniskā apskate un transportlīdzekļu tehniskā kontrole uz ceļiem, kā arī akreditācijas prasības personai, kas veic transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa kontroli transportlīdzekļu valsts tehniskās apskates ietvaros, nosaka Ministru kabinets. Prasības attiecībā uz transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, kā arī šo prasību izpildes novērtēšanas kritērijus nosaka Ministru kabinets.

(8) Lēmuma par atļauju piedalīties ceļu satiksmē apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 19.02.2009., 09.06.2011., 15.12.2011., 29.11.2012., 10.12.2015., 09.11.2017., 25.05.2017., 12.04.2018., 25.04.2019., 25.03.2021., 15.06.2021., 22.06.2023., 02.05.2024., 24.10.2024. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026. Grozījums ceturtajā daļā par vārdu "Nacionālie bruņotie spēki" aizstāšanu ar vārdiem "Valsts aizsardzības loģistikas un iepirkumu centrs" stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 78. punktu)

17.pants. Operatīvie transportlīdzekļi

Operatīvos transportlīdzekļus ir tiesības lietot juridiskajām personām, kuru sarakstu, kā arī operatīvo transportlīdzekļu izmantošanas kārtību apstiprina Ministru kabinets. Operatīvie transportlīdzekļi jāapzīmē un jāaprīko atbilstoši Latvijas Republikā obligāto standartu prasībām.

18.pants. Aizliegums piedalīties ceļu satiksmē

Ar transportlīdzekli aizliegts piedalīties ceļu satiksmē, kā arī iebraukt Latvijā šādos gadījumos:

1) transportlīdzeklim ir normatīvajos aktos noteiktie bojājumi, kuru dēļ tas nedrīkst braukt;

2) nav saņemta atļauja piedalīties ceļu satiksmē, arī ja nav veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana;

3) tiek pārvadāta neatļauta bīstamā krava vai ir bīstamās kravas noplūde;

4) transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) gabarīti ar kravu vai bez tās, faktiskā masa vai ass slodze pārsniedz Ceļu satiksmes noteikumos paredzētos lielumus un nav attiecīgās atļaujas braukšanai pa ceļu;

5) pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumos reglamentētās kravas novietošanas un nostiprināšanas prasības.

(08.07.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

IV nodaļa
Ceļu satiksmes dalībnieku pienākumi un tiesības

19.pants. Ceļu satiksmes dalībnieku vispārīgie pienākumi un tiesības

(1) Ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

(2) Ja tuvojas operatīvais transportlīdzeklis, citiem satiksmes dalībniekiem jādod tam ceļš, lai operatīvais transportlīdzeklis un transportlīdzekļi, kurus tas pavada, varētu braukt netraucēti.

(3) Ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

(4) Katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

(5) Transportlīdzekļa vadītājam ir tiesības uzzināt viņa vadītā transportlīdzekļa apturēšanas iemeslu, kā arī tās amatpersonas vārdu, uzvārdu un amatu, kura to apstādinājusi.

(6) Ja transportlīdzekļa vadītājam saskaņā ar šo likumu, Ceļu satiksmes noteikumiem, pašvaldību saistošajiem noteikumiem vai citiem normatīvajiem aktiem ir piešķirtas tiesības izmantot noteiktas priekšrocības ceļu satiksmē, ikreiz, izmantojot šīs tiesības, transportlīdzeklī vai pie transportlīdzekļa jābūt novietotam vai piestiprinātam skaidri saskatāmam un izlasāmam šīs tiesības apliecinošam dokumentam (atļaujai, caurlaidei). Automobiļos minēto dokumentu novieto salonā pie vējstikla.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026.)

20.pants. Transportlīdzekļu īpašnieku, valdītāju un turētāju pienākumi un tiesības

(1) Transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) ir pienākums darīt visu nepieciešamo, lai ceļu satiksmē netiktu izmantoti tādi viņa lietošanā esošie transportlīdzekļi, kuriem nav dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē vai uz kuriem attiecas aizliegums piedalīties ceļu satiksmē.

(2) Transportlīdzekļa īpašnieks, valdītājs un turētājs nedrīkst dot atļauju vadīt transportlīdzekli personai, kura ir alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

(3) Transportlīdzekļa īpašnieks, valdītājs un turētājs nedrīkst dot atļauju vadīt transportlīdzekli personai, kurai nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, izņemot gadījumus, kad Ceļu satiksmes noteikumos paredzētajā kārtībā notiek transportlīdzekļa vadīšanas apmācība vai vadīšanas iemaņu pārbaude.

(4) Ir jāveic mehāniskā transportlīdzekļa īpašnieka, valdītāja un turētāja civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(5) Transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) pēc Valsts vai pašvaldības policijas pieprasījuma ir pienākums sniegt ziņas par personu, kura vadīja vai bija tiesīga lietot transportlīdzekli, ja pārkāpuma konstatēšanas brīdī faktiskais transportlīdzekļa vadītājs netika noskaidrots, norādot attiecīgo personu identificējošos datus (vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet par ārzemnieku papildus norāda arī dzīvesvietas adresi, vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevējvalsti).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 13.05.2010., 23.02.2012., 19.12.2019. un 24.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 07.11.2024.)

21. pants. Pilnvarojumi transportlīdzekļu reģistrācijas darbībām

(1) Ceļu satiksmes drošības direkcijā un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā reģistrējamā transportlīdzekļa reģistrācijas darbībām pilnvarojumu fiziskās un juridiskās personas var dot jebkurā Civillikuma 1474. pantā noteiktajā formā, ja šā panta otrajā vai trešajā daļā nav noteikts citādi.

(2) Ministru kabinets nosaka tās Ceļu satiksmes drošības direkcijā reģistrējamā transportlīdzekļa reģistrācijas

darbības, kurām obligāti nepieciešams rakstveida pilnvarojums, kuru noformē:

1) ar pilnvarojuma atzīmi transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā;

2) ar notariālā akta kārtībā izdotu pilnvaru vai rakstveida pilnvaru, kurā personas paraksta īstumu apliecinājis un rīcībspēju pārbaudījis zvērināts notārs.

(3) Ministru kabinets nosaka tās Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā reģistrējamā transportlīdzekļa reģistrācijas darbības, kurām obligāti nepieciešams rakstveida pilnvarojums, ko noformē:

1) fiziskās personas — ar notariālā akta kārtībā izdotu pilnvaru vai rakstveida pilnvaru, kurā personas paraksta īstumu apliecinājis un rīcībspēju pārbaudījis zvērināts notārs;

2) juridiskās personas — ar attiecīgās juridiskās personas izdotu rakstveida pilnvaru bez notāra vai citas Civillikuma 1474. pantā minētās personas apliecinājuma;

3) ar pilnvarojuma atzīmi traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā.

(12.04.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

22.pants. Transportlīdzekļu vadītāju apmācība un vadītāja apliecības izsniegšana

(1) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un transportlīdzekļu vadītāja apliecību var iegūt un atgūt likumā noteikto vecumu sasniegusi persona:

1) kuras pastāvīgā dzīvesvieta atbilstoši iesniegtajiem dokumentiem vai saskaņā ar valsts reģistros pieejamo informāciju ir Latvijā vai kura var pierādīt, ka pēdējos sešus mēnešus ir mācījusies Latvijā. Šā panta izpratnē personas pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā, ja pastāv kāds no šādiem nosacījumiem:

a) personas uzturēšanās vieta vismaz 185 dienas kalendārajā gadā ir Latvijā personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) un darba saistību dēļ,

b) personai nav darba saistību, bet tās uzturēšanās vieta Latvijā ir personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) dēļ,

c) persona ārvalstī uzturas darba saistību dēļ, bet regulāri atgriežas un uzturas Latvijā personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) dēļ,

d) personas uzturēšanās vieta ir Latvijā, bet tās uzturēšanās ārvalstīs saistīta ar mācībām;

2) kura normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nokārtojusi teorētisko zināšanu un vadīšanas iemaņu pārbaudi;

3) kura normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir veikusi veselības pārbaudi un kurai nav konstatētas medicīniskas pretindikācijas transportlīdzekļu vadīšanai. Informāciju par medicīnisko pretindikāciju esamību vai neesamību Ceļu satiksmes drošības direkcijai un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrai sniedz ārstniecības personas, kurām ir attiecīgs ārstniecības personas sertifikāts;

3^{1}) kura ārstējusies no alkohola, narkotisko vai psihotropo vielu pārmērīgas, kaitējošas lietošanas vai atkarības, objektīvi pierādot vismaz vienu gadu ilgu stabilu remisiju, ko apliecina ārstējošā narkologa atzinums, ja transportlīdzekļa vadītājam, kurš sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, narkologs pirmstermiņa veselības pārbaudē konstatē alkohola, narkotisko vai psihotropo vielu pārmērīgu, kaitējošu lietošanu vai atkarību, un transportlīdzekļa vadītājs vēlas atgūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības. Transportlīdzekļa vadītājs, kurš sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē un kuram pirmstermiņa veselības pārbaudē nekonstatē alkohola, narkotisko vai psihotropo vielu pārmērīgu, kaitējošu lietošanu vai atkarību, transportlīdzekļu vadīšanas tiesības var atgūt tikai pēc dalības uzvedības korekcijas programmā. Uzvedības korekcijas programmas grupu nodarbības nodrošina fiziskās vai juridiskās personas, kuras satiksmes ministra izveidotai organizētāju atlases komisijai ir apliecinājušas spēju un pieredzi vadīt šādas nodarbības un noteikušas maksu par nodarbību organizēšanu atbilstoši savai saimnieciskajai darbībai;

4) kurai noteiktā laika periodā nav liegta šo tiesību iegūšana un kurai Latvijā, citā Eiropas Savienības dalībvalstī, Apvienotajā Karalistē vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstī nav spēkā

transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums vai nav atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

(1^1) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un transportlīdzekļu vadītāja apliecību līdz sodāmības dzēšanai vai noņemšanai nevar iegūt un atgūt persona, kura sodīta par noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību saskaņā ar Krimināllikuma 262. un $262.^1$ pantu.

(1^2) *(Izslēgta ar 27.04.2017. likumu)*

(1^3) Šā panta pirmās daļas 1. punkta nosacījumus neattiecina uz traktortehnikas vadītāja tiesību iegūšanu vai atgūšanu.

(2) AM, A1, A2, A, B, B1 vai BE kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecības derīguma termiņš ir 10 gadu, bet transportlīdzekļu vadītāja apliecības par tiesībām vadīt arī C1, C, D1, D, C1E, CE, D1E, DE, TRAM vai TROL kategorijas transportlīdzekļus — pieci gadi. Traktortehnikas vadītāja apliecības derīguma termiņš ir 10 gadu. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību iegūšanas un atjaunošanas kārtību, kārtību, kādā iegūst transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, ja tās atņemtas saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 17. pantu, kā arī vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtību un termiņus nosaka Ministru kabinets.

(2^1) Bīstamo kravu pārvadāšanai paredzēto transportlīdzekļu vadītāju apmācības kārtību, tiesību iegūšanas kārtību un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Ar transportlīdzekļu vadītāju, tai skaitā traktortehnikas vadītāju, teorētisko un transportlīdzekļa vadīšanas apmācību ir tiesības nodarboties komersantam vai izglītības iestādei, kuras darbību reglamentējošajā dokumentā ir paredzēta attiecīgā apmācības programma. Individuāli apmācīt personu vadīt transportlīdzekli, neveicot komercdarbību, atļauts transportlīdzekļu vadītājiem, kuri sasnieguši 18 gadu vecumu un kuriem vismaz trīs gadus ir tiesības vadīt attiecīgās kategorijas transportlīdzekļus, un tikai ar AM, A1, A2, A, B1, B, BE un traktortehnikas vadītāja apliecību kategorijām atbilstošiem transportlīdzekļiem.

(3^1) Komersantam un izglītības iestādei, kas vēlas nodarboties ar transportlīdzekļu vadītāju apmācību, ir jāsaņem mācību karte. Mācību karte ir dokuments, kas dod tiesības nodarboties ar tajā norādīto kategoriju transportlīdzekļu vadītāju apmācību konkrētās mācību telpās un kas apliecina, ka mācību telpas atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Mācību karti izsniedz Ceļu satiksmes drošības direkcija, traktortehnikas vadītāju apmācībai — Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra. Lēmuma par mācību kartes neizsniegšanu, darbības apturēšanu vai atņemšanu apstrīdēšana neaptur tā darbību.

(4) Prasības komersantiem, izglītības iestādēm un speciālistiem, kuri nodrošina transportlīdzekļu vadītāju apmācību, transportlīdzekļu vadītāju apmācības programmas, kā arī transportlīdzekļu vadītāju apmācības procesa kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets.

(5) Mācību braucieni atļauti personām, kurām ir ceļu satiksmes noteikumu pamatzināšanas. Sākotnējai mācību braukšanai jānotiek norobežotos laukumos.

(6) Piedaloties ceļu satiksmē, personai, kura mācās braukt ar mehānisko transportlīdzekli (izņemot trolejbusu), jābūt klāt braukšanas mācību atļaujai vai dokumentam par tiesībām vadīt mehāniskos transportlīdzekļus. Pēc policijas darbinieku pieprasījuma attiecīgās personas pienākums ir uzrādīt šo dokumentu.

(7) Prasības transportlīdzekļu (izņemot traktortehniku) vadītāju eksaminācijas inspektoriem nosaka Ministru kabinets.

(19.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.05.2010., 03.03.2011., 30.10.2014., 10.12.2015., 27.04.2017., 12.04.2018., 19.12.2019., 25.03.2021. un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023. Sk. pārejas noteikumu 65. punktu)

22.[1] pants. Par transportlīdzekļa vadīšanu apreibinošu vielu ietekmē sodītas personas uzvedības korekcijas programma

(1) Uzvedības korekcijas programmas īstenošanu nodrošina komersants, kuram ir korekcijas programmas īstenošanai nepieciešamā kvalifikācija, pieredze, personāls un telpas.

(2) Izmaksas par dalību uzvedības korekcijas programmā sedz transportlīdzekļa vadītājs.

(3) Komersants īsteno uzvedības korekcijas programmu saimnieciskās darbības veidā par atlīdzību. Maksu par dalību uzvedības korekcijas programmā nosaka komersants.

(4) Ministru kabinets nosaka uzvedības korekcijas programmas uzdevumus, saturu un ilgumu, uzvedības korekcijas programmas īstenošanai nepieciešamās kvalifikācijas, pieredzes, personāla un telpu pieejamības prasības, kā arī uzvedības korekcijas programmas organizēšanas un norises kārtību.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

23.pants. Transportlīdzekļu vadītāja apliecību kategorijas un šīm kategorijām atbilstošie transportlīdzekļi

(1) Transportlīdzekļu vadītāja apliecību kategorijām atbilst šādi transportlīdzekļi (izņemot traktortehniku):

1) AM — mopēdi;

2) A1 — motocikli, kuru motora darba tilpums nepārsniedz 125 kubikcentimetrus, jauda nepārsniedz 11 kilovatus un jaudas attiecība pret svaru nepārsniedz 0,1 kilovatu uz kilogramu, kā arī tricikli, kuru jauda nepārsniedz 15 kilovatus;

3) A2 — motocikli, kuru jauda nepārsniedz 35 kilovatus, jaudas attiecība pret svaru nepārsniedz 0,2 kilovatus uz kilogramu un kuri nav atvasināti no transportlīdzekļiem, kuru jauda ir vairāk nekā divas reizes lielāka;

4) A — motocikli, kā arī tādi tricikli, kuru jauda pārsniedz 15 kilovatus;

5) B1 — kvadricikli, kuru jauda nepārsniedz 15 kilovatus;

6) B — mehāniskie transportlīdzekļi, izņemot A kategorijas motociklus, kuru pilna masa nepārsniedz 3500 kilogramus un kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus. Ir atļauts arī šīs kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus, ja šā savienojuma pilna masa nepārsniedz 4250 kilogramus;

7) C1 — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri neietilpst D1 vai D kategorijā, kuru pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus, bet nepārsniedz 7500 kilogramus un kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;

8) C — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri neietilpst D1 vai D kategorijā, kuru pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus un kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;

9) D1 — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā 16 pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, un kuru garums nepārsniedz 8 metrus, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;

10) D — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri ir konstruēti un paredzēti vairāk nekā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;

11) BE — B kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi vai puspiekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 3500 kilogramus;

12) C1E — C1 kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi vai puspiekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus, ja šāda savienojuma pilna masa nepārsniedz 12 000 kilogramus, vai B kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi vai puspiekabi, kuras pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus, ja šāda savienojuma pilna masa nepārsniedz 12 000 kilogramus;

13) CE — C kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus;

14) D1E — D1 kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus;

15) DE — D kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus;

16) TRAM — tramvaji;

17) TROL — trolejbusi.

(2) Transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir tiesības vadīt vienas kategorijas transportlīdzekli, atļauts vadīt arī šādus citas kategorijas transportlīdzekļus:

1) ar A kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — A1, A2 kategorijas transportlīdzekļus;

2) ar B kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām:

a) B1 kategorijas transportlīdzekli,

b) transportlīdzekļa vadītājam, kurš sasniedzis 21 gada vecumu, — A kategorijas triciklu,

c) Latvijā — A1 kategorijas transportlīdzekli;

3) ar C kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — C1 kategorijas transportlīdzekli;

4) ar D kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — D1 kategorijas transportlīdzekli;

5) ar A2 kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — A1 kategorijas transportlīdzekli;

6) ar CE kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — C1E kategorijas transportlīdzekli;

7) ar DE kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — D1E kategorijas transportlīdzekli;

8) ar jebkura mehāniskā transportlīdzekļa vai tramvaja vadīšanas tiesībām — AM kategorijas transportlīdzekli un sniega motociklu;

9) ar B, BE, C1, C1E, D1, D1E, C, CE, D un DE kategorijas mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — TR1 kategorijas transportlīdzekli un šāda transportlīdzekļa savienojumu ar piekabi vai maināmo velkamo iekārtu vai agregātu;

10) ar C1, C1E, D1, D1E, C, CE, D un DE kategorijas mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — TR2, TR3 un TR4 kategorijas transportlīdzekli un šāda transportlīdzekļa savienojumu ar piekabi vai maināmo velkamo iekārtu vai agregātu.

(3) Transportlīdzekļu vadītājam, kuram ir tiesības vadīt trolejbusu un vadītāja apliecībā izdarīta attiecīga atzīme, apdzīvotās vietās atļauts vadīt arī D1 un D kategorijai atbilstošu pasažieru sabiedrisko transportlīdzekli.

(4) Transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir tiesības vadīt B kategorijas transportlīdzekli, kurš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir nokārtojis transportlīdzekļa vadīšanas eksāmenu un kuram transportlīdzekļu vadītāja apliecībā par to izdarīta attiecīga atzīme, atļauts vadīt B kategorijas vilcēja savienojumu ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus, ja šā savienojuma pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus.

(4^1) Transportlīdzekļa vadītājam, kuram B kategorijas transportlīdzekļa vadītāja stāžs ir vismaz divi gadi, atļauts vadīt elektromobili, kura pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus, bet nepārsniedz 4250 kilogramus, ja transportlīdzeklis ir paredzēts kravas pārvadāšanai bez piekabes un papildu masa virs 3500 kilogramiem nav saistīta ar transportlīdzekļa kravas telpas palielināšanu un ir radusies vienīgi elektroniskās piedziņas sistēmas dēļ salīdzinājumā ar piedziņas sistēmas masu tāda paša izmēra transportlīdzeklī, kas aprīkots ar parastu iekšdedzes dzinēju ar dzirksteļaizdedzi vai kompresijas aizdedzi.

(5) Transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir tiesības vadīt B, C1, D1, C vai D kategorijas transportlīdzekļus, atļauts vadīt specializētos tūristu transportlīdzekļus.

(6) Šā panta pirmās, otrās, trešās, ceturtās un piektās daļas noteikumi, izņemot otrās daļas 8.punktā minēto nosacījumu, nav attiecināmi uz traktortehnikas vadītāja apliecību kategorijām.

(7) Traktortehnikas vadītāja apliecību kategorijām atbilst šādas traktortehnikas grupas:

1) TR1 — traktori, lauksaimniecības pašgājējmašīnas, komunālās mašīnas, universālās pašgājējmašīnas, ekskavatori, iekrāvēji un speciālās pašgājējmašīnas ar pilnu masu līdz 7500 kilogramiem;

2) TR2 — visi traktori, lauksaimniecības pašgājējmašīnas, komunālās mašīnas, universālās pašgājējmašīnas, buldozeri, ekskavatori, iekrāvēji un speciālās pašgājējmašīnas;

3) TR3 — meža mašīnas, ekskavatori, iekrāvēji un speciālās pašgājējmašīnas;

4) TR4 — ceļu būves mašīnas, buldozeri, ekskavatori, iekrāvēji un speciālās pašgājējmašīnas.

(8) Ja transportlīdzekļa vadītājs citas kategorijas transportlīdzekli, tai skaitā traktortehniku, vada tikai ar AM, A1 vai TRAM kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, uzskatāms, ka šim transportlīdzekļa vadītājam, vadot attiecīgo transportlīdzekli, vispār nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību. Šis nosacījums attiecībā uz A1 un TRAM kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām neattiecas uz šā panta otrās daļas 8.punktā minēto nosacījumu.

(9) Speciālo militāro tehniku, kā arī šo tehniku savienojumā ar speciālās militārās tehnikas piekabi vai citu piekabi ir tiesīgs vadīt profesionālā dienesta karavīrs vai zemessargs, kuram piešķirta TR1 vai TR2 kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecība vai B kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecība, vai komercsabiedrības, kura ir saņēmusi Aizsardzības ministrijas izsniegtu militārā ražotāja sertifikātu, pilnvarota persona, ja tai ir piešķirta B kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecība.

(03.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.11.2012., 21.11.2013., 10.12.2015., 12.04.2018., 25.04.2019., 25.03.2021., 15.06.2021., 22.06.2023., 24.10.2024., 06.11.2025. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026.)

24.pants. Transportlīdzekļu vadītāju un atsevišķu kategoriju ceļu satiksmes dalībnieku vecuma ierobežojumi

(1) Lai iegūtu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, personai ir jābūt sasniegušai šādu vecumu:

1) 14 gadus — AM kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;

2) 16 gadus — A1 un B1 kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;

3) 18 gadus — A2, B, BE, C1 un C1E kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai, kā arī Autopārvadājumu likuma 6.^{1} panta 2.^{1} daļā un 30.^{1} panta 2.^{2} daļā minētajos gadījumos — attiecīgi arī C un CE kategorijas un D1 un D1E kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;

3^{1}) 20 gadus — Autopārvadājumu likuma 30.^{1} panta 2.^{1} daļā minētajā gadījumā — D un DE kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;

4) 21 gadu — C, CE, D1, D1E, TRAM un TROL kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;

5) 24 gadus — A, D un DE kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai. A kategorijas vadītāja apliecību var iegūt persona, kura sasniegusi 20 gadu vecumu, ja tās A2 kategorijas transportlīdzekļa vadītāja stāžs ir vismaz divi gadi. Vadīt triciklus, kuru jauda pārsniedz 15 kilovatus, atļauts personai, kura sasniegusi vismaz 21 gada vecumu;

6) 15 gadus — TR1 kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecības iegūšanai;

7) 16 gadus — visu veidu traktortehnikas vadītāja apliecības iegūšanai.

(2) Personas, kuras atrodas militārajā dienestā, var iegūt C, CE, D1 un D kategorijas vadītāja apliecību no 19 gadu vecuma. Šī vadītāja apliecība līdz šā panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanai dod tiesības vadīt tikai Nacionālo bruņoto spēku transportlīdzekļus.

(3) Apmācīt personas vadīt transportlīdzekli drīkst ne agrāk kā divus gadus pirms attiecīgās kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecības iegūšanai noteiktā vecuma sasniegšanas.

(4) Piedalīties ceļu satiksmē ar velosipēdu patstāvīgi personai vecumā no 10 līdz 17 gadiem atļauts, ja tai ir velosipēda vai jebkuras kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības. Personām, kuras sasniegušas 18 gadu vecumu, velosipēda vadīšanai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības nav nepieciešamas. Piedalīties ceļu satiksmē ar

velosipēdu pilngadīgas personas pavadībā pa ietvēm, velosipēdu ceļiem un citām vietām ceļu satiksmē, kur atļauta tikai velosipēdu un gājēju kustība, bērniem atļauts neatkarīgi no to vecuma, bet pa brauktuvi — no septiņu gadu vecuma. Dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos un vietās, kur nebrauc mehāniskie transportlīdzekļi, bērniem neatkarīgi no to vecuma piedalīties ceļu satiksmē ar velosipēdu atļauts patstāvīgi.

(4^1) Piedalīties ceļu satiksmē ar velorikšu atļauts personai, kura ir sasniegusi 18 gadu vecumu un ir saņēmusi velosipēda vai jebkuras kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības.

(5) Piedalīties ceļu satiksmē ar elektrovelosipēdu, pašgājēju velosipēdu vai elektroskrejriteni personai, kura nav sasniegusi 14 gadu vecumu, ir aizliegts. Piedalīties ceļu satiksmē ar elektrovelosipēdu, pašgājēju velosipēdu vai elektroskrejriteni personai vecumā no 14 gadiem atļauts, ja tai ir velosipēda vai jebkuras kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības. Personām, kuras sasniegušas 18 gadu vecumu, elektrovelosipēda vadīšanai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības nav nepieciešamas.

(03.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.11.2013., 10.12.2015., 12.04.2018., 25.03.2021., 27.10.2022., 22.06.2023., 24.10.2024., 06.11.2025. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026.)

25.pants. Transportlīdzekļu vadītāja pienākumi

(1) Transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt šādiem dokumentiem, kas pēc policijas darbinieku, robežsargu, pašvaldības transporta kontroles dienesta, Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras vai muitas amatpersonu pieprasījuma jāiedod tiem pārbaudei:

1) vadītāja apliecība vai personu apliecinošs dokuments (transportlīdzekļa vadītājam, par kura tiesībām vadīt attiecīgās kategorijas transportlīdzekli, pārvietojoties Latvijas teritorijā, izdarīts ieraksts transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā);

2) transportlīdzekļa reģistrācijas dokumenti, izņemot transportlīdzekļa vadītājus, kuri pārvietojas Latvijas teritorijā ar transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā reģistrētiem transportlīdzekļiem;

3) *(izslēgts ar 27.09.2007. likumu);*

4) dokumenti, kuri saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem vadītājam nepieciešami, lai vadītu attiecīgu transportlīdzekli (operatīvo transportlīdzekli vai tamlīdzīgu transportlīdzekli) vai pārvadātu attiecīgu kravu (bīstamu, lielgabarīta, smagsvara un tamlīdzīgu kravu);

5) *(izslēgts ar 15.12.2005. likumu);*

6) kāds no turpmāk minētajiem dokumentiem:

a) uzlīme ar atļaujas piedalīties ceļu satiksmē derīguma termiņu, kas uzlīmēta uz traktortehnikas vējstikla vai uz speciālas pamatnes traktortehnikai,

b) uzlīme ar pagaidu atļaujas piedalīties ceļu satiksmē derīguma termiņu, kas uzlīmēta uz traktortehnikas vējstikla vai uz speciālas pamatnes traktortehnikai,

c) dokuments par transportlīdzeklim veikto tehnisko kontroli uz ceļiem.

(1^1) Mopēda vadītājam jābūt klāt šā panta pirmās daļas 1. un 2. punktā minētajiem dokumentiem un jāievēro šā panta pirmās daļas 1. un 2. punkta nosacījumi. Tramvaja, trolejbusa vai speciālās militārās tehnikas vadītājam, kā arī nepilngadīgam velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam jābūt klāt šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam dokumentam.

(2) Vadītājam pirms izbraukšanas jāpārbauda, vai ir veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, vai transportlīdzeklis ir tehniskā kārtībā un nokomplektēts, tai skaitā ar pirmās palīdzības aptieciņu, kuras saturs atbilst normatīvajiem aktiem par pirmās palīdzības sniegšanai nepieciešamo medicīnisko materiālu minimumu, kā arī jāseko transportlīdzekļa tehniskajam stāvoklim ceļā.

(2^1) Transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts:

1) lietot tālruni, ja transportlīdzeklis atrodas kustībā, izņemot gadījumus, kad tālruņa aparāts tiek izmantots

brīvroku režīmā;

2) lietot piezīmjdatorus, planšetdatorus un viedierīces, ja transportlīdzeklis atrodas kustībā;

3) atvērt apturēta transportlīdzekļa durvis, ja tas apdraud ceļu satiksmes drošību vai traucē citus ceļu satiksmes dalībniekus;

4) lietot alkoholiskos dzērienus, narkotiskas, psihotropas, toksiskas vai citas apreibinošas vielas pēc tam, kad transportlīdzeklis tiek apturēts pēc policijas darbinieku vai robežsargu pieprasījuma, vai pēc ceļu satiksmes negadījuma līdz izelpotā gaisa vai asins pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes izdarīšanai vai atbrīvošanai no tās, kā arī atteikties no šādas pārbaudes;

5) izmantot bojātu, nesalasāmu vai noteiktajam paraugam neatbilstošu vadītāja apliecību, transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus vai citus dokumentus, kuri saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem vadītājam nepieciešami, lai vadītu attiecīgu transportlīdzekli vai pārvadātu attiecīgu kravu.

(3) Transportlīdzekļa vadītājam jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība.

(3[1]) Transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums pārliecināties, vai ir samaksāti tie normatīvajos aktos noteiktie nodokļi vai nodevas, kas maksājami pirms dalības ceļu satiksmē.

(4) Ja transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz noteiktu laiku vai uz nenoteiktu laiku, vadītāja apliecība uzskatāma par nederīgu no dienas, kad viņam paziņots attiecīgais lēmums. Transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums 10 dienu laikā nodot nederīgo transportlīdzekļa vadītāja apliecību Ceļu satiksmes drošības direkcijai, Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrai vai Valsts policijai. Ja persona vadītāja apliecību nav nodevusi un tiek konstatēta tās izmantošana, vadītāja apliecība tiek aizturēta. Vadītāja apliecību aiztur un iznīcina Valsts policijas, Ceļu satiksmes drošības direkcijas un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras amatpersonas. Gadījumus, kad vadītāja apliecību iznīcina, un kārtību, kādā vadītāja apliecība tiek iznīcināta, nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.12.1999., 17.07.2000., 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005., 15.02.2007., 27.09.2007., 19.02.2009., 13.05.2010., 09.06.2011., 15.12.2011., 29.11.2012., 21.11.2013., 04.09.2014., 10.12.2015., 27.04.2017., 09.11.2017., 25.04.2019., 19.12.2019., 25.03.2021., 15.06.2021., 22.06.2023., 02.05.2024., 24.10.2024., 04.12.2024. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026.)

26.pants. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības

(1) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ļauj personai vadīt attiecīgajai kategorijai atbilstošu transportlīdzekli, pārvadāt pasažierus un kravu, individuāli apmācīt personas vadīt transportlīdzekļus un veikt citas normatīvajos aktos transportlīdzekļa vadītājam atļautās darbības, piedaloties ceļu satiksmē.

(2) Personas tiesības vadīt transportlīdzekļus apliecina attiecīgs ieraksts transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai arī traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā un derīga transportlīdzekļa vadītāja apliecība. Vadīšanas iemaņu pārbaudes laikā transportlīdzekļa vadītāja tiesības vadīt transportlīdzekli apliecina derīga transportlīdzekļa vadītāja apliecība vai braukšanas mācību atļauja.

(3) Transportlīdzekļa vadītāja stāžu skaita ar brīdi, kad persona saņem attiecīgas kategorijas transportlīdzekļa vadītāja apliecību.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007. un 25.04.2019. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2019.)

27.pants. Ceļu satiksmes dalībnieku rīcība ceļu satiksmes negadījumos

(1) Jebkuram ceļu satiksmes dalībniekam jādara viss iespējamais, lai sniegtu pirmo palīdzību ceļu satiksmes negadījumā cietušajiem.

(2) Ja ceļu satiksmes negadījumā ir cietuši cilvēki vai nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī tad, ja transportlīdzekļiem radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar pārvietoties, transportlīdzekļa vadītājs:

1) nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, ieslēdz avārijas gaismas signālu un uzstāda avārijas

zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu;

2) dara visu iespējamo, lai cietušajam sniegtu pirmo palīdzību, izsauc neatliekamo medicīnisko palīdzību vai citu glābšanas dienestu, bet, ja tas nav iespējams, ar savu vai citu garām braucošu transportlīdzekli nogādā cietušo tuvākajā medicīnas iestādē un pats atgriežas negadījuma vietā;

3) dara visu iespējamo, lai negadījuma vietā saglabātu notikuma pēdas, pieraksta aculiecinieku vārdu, uzvārdu un adresi;

4) par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai (vai citam glābšanas dienestam) un tālāk rīkojas pēc tās norādījumiem.

(3) Ja šā panta otrajā daļā minētajā ceļu satiksmes negadījumā iesaistītie transportlīdzekļi neļauj citiem transportlīdzekļiem pabraukt garām ceļu satiksmes negadījuma vietai, transportlīdzekļu vadītāji atbrīvo brauktuvi, pirms tam fiksējot ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu un citu priekšmetu stāvokli.

(4) Ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki un nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar pārvietoties, transportlīdzekļu vadītāji rīkojas Ceļu satiksmes noteikumos paredzētajā kārtībā.

(5) Ja ceļu satiksmes negadījumā iesaistīts tikai viens transportlīdzeklis, nav cietuši cilvēki un nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, transportlīdzekļa vadītājs rīkojas Ceļu satiksmes noteikumos paredzētajā kārtībā.

(6) *(Izslēgta ar 04.12.2024. likumu)*

(7) Pēc ceļu satiksmes negadījuma ir aizliegts turpināt vadīt tādu transportlīdzekli, kuram Valsts policija pēc ceļu satiksmes negadījuma seku izvērtēšanas ir anulējusi atļauju piedalīties ceļu satiksmē. Šis noteikums neattiecas uz traktortehniku un tās piekabēm. Ministru kabinets nosaka bojājumus, pēc kuru konstatēšanas Valsts policija anulē transportlīdzeklim (izņemot traktortehniku un tās piekabes) atļauju piedalīties ceļu satiksmē, un kārtību, kādā Valsts policija minētajiem transportlīdzekļiem anulē atļauju piedalīties ceļu satiksmē.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.09.2014., 27.04.2017. un 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

28.pants. Transportlīdzekļu vadīšanas aizliegums

(1) Aizliegts vadīt transportlīdzekli:

1) ja pastāv kāds no šādiem nosacījumiem:

a) transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles,

b) transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs nepārsniedz divus gadus, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles,

c) transportlīdzekļa vadītājam, kas vada D1, D, D1E, DE, TRAM un TROL kategorijai atbilstošus transportlīdzekļus, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles,

d) velosipēda, elektroskrejriteņa vai mopēda vadītājam alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles;

2) atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko, citu apreibinošu vielu vai arī reakcijas ātrumu un uzmanību samazinošu medikamentu ietekmē;

3) esot slimam vai arī tādā mērā nogurušam, ka tas var ietekmēt vadītāja darbspējas un ceļu satiksmes drošību;

4) ja vadītājam nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību;

5) ja ir stājies spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums.

(2) Aizliegts mācīties vadīt transportlīdzekli:

1) ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles;

2) atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko, citu apreibinošu vielu vai arī reakcijas ātrumu un uzmanību samazinošu medikamentu ietekmē;

3) esot slimam vai arī tādā mērā nogurušam, ka tas var ietekmēt darbspējas un ceļu satiksmes drošību.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 15.02.2007., 13.05.2010., 09.06.2011. un 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

29.pants. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana

(1) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības var atņemt uz noteiktu laiku vai uz nenoteiktu laiku.

(2) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz likumā noteikto laiku kā transportlīdzekļa vadītāja uzvedības ietekmēšanas līdzekli piemēro, uzliekot sodu par likumā paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem vai atbilstoši šajā likumā noteiktajai pārkāpumu uzskaites punktu sistēmai, kā arī Krimināllikumā noteiktajos gadījumos.

(3) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības atņem uz nenoteiktu laiku, ja ir attiecīgs medicīniskās ekspertīzes atzinums par to, ka transportlīdzekļa vadītājam radušās medicīniskas pretindikācijas transportlīdzekļa vadīšanai.

(4) Laika periodu, uz kuru transportlīdzekļa vadītājam ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, neieskaita vadītāja stāžā.

(4^1) Ja personai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz laiku līdz gadam, persona, lai atjaunotu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, normatīvajos aktos par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību iegūšanu un atjaunošanu noteiktajā kārtībā nokārto teorētisko eksāmenu.

(5) Ja personai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz gadu vai ilgāk vai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas par transportlīdzekļa vadīšanu alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, kā arī ja personai pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros ir noteikts transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, persona, lai atjaunotu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, normatīvajos aktos par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību iegūšanu un atjaunošanu noteiktajā kārtībā nokārto teorētisko un vadīšanas eksāmenu.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007., 09.06.2011. un 10.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016. $4.^1$ daļa stājas spēkā 01.04.2016. Sk. pārejas noteikumu 36. punktu)

30. pants. Aizliegums izmantot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības

(1) Aizliegumu izmantot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības nosaka Valsts policijas darbinieks transportlīdzekļa vadītājam, kurš alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu pret ceļu satiksmes drošību, par kuru var saukt pie krimināltatbildības. Šādā gadījumā transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts izmantot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un viņa transportlīdzekļa vadītāja apliecība aizturama līdz laikam, kad Valsts policijas amatpersona vai procesa virzītājs krimināllietā pieņem attiecīgu lēmumu.

(2) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības nedrīkst izmantot, ja:

1) beidzies transportlīdzekļa vadītāja apliecības derīguma termiņš, — līdz jaunas apliecības saņemšanai;

2) personu apliecinošajā dokumentā norādītais vārds, uzvārds vai personas kods neatbilst transportlīdzekļa vadītāja apliecībā esošajam un 30 dienu laikā transportlīdzekļa vadītāja apliecība nav apmainīta, — līdz jaunas apliecības saņemšanai;

3) par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu uzliktais naudas sods nav samaksāts gada laikā no soda uzlikšanas dienas, — līdz naudas soda samaksai;

4) transportlīdzekļa vadītājs nav normatīvajos aktos noteiktajā termiņā veicis kārtējo veselības pārbaudi vai

veselības pirmstermiņa pārbaudi, — līdz veselības pārbaudei;

5) pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros transportlīdzekļa vadītājam ir piemērots ietekmēšanas līdzeklis — transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums;

6) ārvalstī izsniegtā vadītāja apliecība neatbilst šā likuma 47.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ārvalstī izsniegtā vadītāja apliecība, kas atbilst šā likuma 47.panta pirmajā daļā minētajām prasībām, nav apmainīta atbilstoši šā likuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem;

7) transportlīdzekļa vadītāja apliecība ir nozagta vai zudusi un 30 dienu laikā no attiecīgās informācijas reģistrācijas dienas transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā nav saņemta jauna transportlīdzekļu vadītāja apliecība;

8) personai ārvalstī ir spēkā esošs transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums vai atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

(3) Par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu izdara attiecīgu ierakstu transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā, kā arī traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā. Ziņas par nederīgām transportlīdzekļu vadītāja apliecībām Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iekļauj nederīgo dokumentu reģistrā. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizlieguma reģistrēšanas apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(4) Ja transportlīdzekļa vadītājs pārkāpj noteikto vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu, viņa transportlīdzekļa vadītāja apliecība tiek aizturēta.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 13.05.2010., 03.03.2011., 09.06.2011., 25.04.2019. un 19.12.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2020. Panta nosaukuma un pirmās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

30.[1] pants. Veselības pārbaudes transportlīdzekļu vadītājiem un personām, kuras vēlas iegūt transportlīdzekļu vadītāju kvalifikāciju

(1) Veselības pārbaudē konstatēto transportlīdzekļa vadītāja vai personas, kura vēlas iegūt transportlīdzekļu vadītāja kvalifikāciju, veselības stāvokļa atbilstību attiecīgās kategorijas transportlīdzekļa vadīšanai apliecina informācija, ko ārstniecības iestāde ievadījusi transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

(2) Veselības pārbaudes iedala šādi:

1) pirmreizējās pārbaudes;

2) kārtējās pārbaudes;

3) pirmstermiņa pārbaudes.

(3) Veselības pirmreizējo pārbaudi veic personām, kuras vēlas iegūt transportlīdzekļa vadītāja kvalifikāciju.

(4) Transportlīdzekļa vadītāja veselības kārtējo pārbaudi veic:

1) AM, A1, A, B1, B un BE kategorijas transportlīdzekļu vadītājiem, kā arī traktortehnikas un citu pašgājējmašīnu vadītājiem — ik pēc 10 gadiem, personām pēc 60 gadu vecuma sasniegšanas — ik pēc trim gadiem, izņemot traktortehnikas un citu pašgājējmašīnu vadītājus, kuriem kārtējo pārbaudi pēc 60 gadu vecuma sasniegšanas veic ik pēc pieciem gadiem, bet pēc 65 gadu sasniegšanas — ik pēc trim gadiem;

2) C1, C, D1, D, C1E, CE, D1E un DE kategorijas transportlīdzekļu vadītājiem, kā arī tramvaju un trolejbusu vadītājiem ik pēc pieciem gadiem, personām pēc 60 gadu vecuma sasniegšanas — ik pēc trim gadiem.

(5) Pirmstermiņa veselības pārbaudi veic transportlīdzekļa vadītājam, kas sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu alkoholisko dzērienu reibumā, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē vai par atteikšanos no izelpotā gaisa vai asins pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, kā arī no narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes.

(6) Uz veselības pirmstermiņa pārbaudi transportlīdzekļa vadītāju ir tiesības nosūtīt, ja pastāv pamatotas

aizdomas, ka transportlīdzekļa vadītājam ir Ministru kabineta noteiktās medicīniskās pretindikācijas transportlīdzekļa vadīšanai.

(7) Kārtību, kādā tiek veiktas veselības pārbaudes transportlīdzekļu vadītājiem un personām, kuras vēlas iegūt transportlīdzekļu vadītāja kvalifikāciju, kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājs nosūtāms uz veselības pirmstermiņa pārbaudi, ja pastāv pamatotas aizdomas, ka transportlīdzekļa vadītājam ir medicīniskās pretindikācijas transportlīdzekļa vadīšanai, kā arī kārtību, kādā tiek atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir medicīniskās pretindikācijas transportlīdzekļu vadīšanai, nosaka Ministru kabinets.

(8) Kārtību, kādā sedzami izdevumi par transportlīdzekļa vadītāja veselības pirmstermiņa pārbaudi, nosaka Ministru kabinets.

(15.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2008., 13.05.2010., 09.06.2011., 21.11.2013., 10.12.2015., 09.11.2017., 12.04.2018. un 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

V nodaļa
Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laiks

(Nodaļa 26.05.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

31.pants. Prasības attiecībā uz transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanu, ievērošanu un uzskaiti

(1) Prasības attiecībā uz darba laika organizēšanu, ievērošanu un uzskaiti transportlīdzekļu apkalpes locekļiem, kas veic pārvadājumus ar transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta regula (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes regulu (EEK) Nr. 3820/85 [turpmāk — regula (EK) Nr. 561/2006], nosaka Ministru kabinets.

(2) Izņēmumus, kad pārvadājumiem nepiemēro regulas (EK) Nr. 561/2006 prasības, nosaka Ministru kabinets.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007. Sk. pārejas noteikumus.)

31.[1] pants. Tahogrāfa uzstādīšana, pārbaude, remonts un plombēšana

(1) *(Izslēgta ar 15.02.2007. likumu.)*

(2) Tahogrāfu transportlīdzeklī uzstāda, pārbauda, remontē un plombē inspicēšanas institūcija (darbnīca), kura akreditēta nacionālajā akreditācijas institūcijā saskaņā ar normatīvajiem aktiem par atbilstības novērtēšanas institūciju novērtēšanu, akreditāciju un uzraudzību un kura atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 4. februāra regulai (ES) Nr. 165/2014 par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu.

(3) Kārtību, kādā īsteno inspicēšanas institūcijas (darbnīcas) darbību un tās uzraudzību, nosaka Ministru kabinets.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2005., 15.02.2007., 14.11.2008., 12.06.2009., 04.09.2014. un 25.04.2019. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2019.)

31.[2] pants. Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika ilgums

(1) Transportlīdzekļu apkalpes locekļu nedēļas darba laiks nedrīkst pārsniegt 48stundas, ievērojot to, ka nedēļa ir laikposms starp pulksten 00.00 pirmdienā un pulksten 24.00 svētdienā.

(2) Transportlīdzekļa apkalpes locekli drīkst nodarbināt virs šā panta pirmajā daļā noteiktā darba laika, bet ne vairāk par 60 stundām nedēļā. Tādā gadījumā vidējais nedēļas darba laiks četru mēnešu periodā nedrīkst pārsniegt 48 stundas.

(3) Darba devējs, vienojoties ar darbinieku pārstāvjiem, drīkst mainīt šā panta otrajā daļā noteikto nedēļas darba laiku, ja vidējais nedēļas darba laiks sešu mēnešu periodā nepārsniedz 48 stundas.

(4) Ja transportlīdzekļa apkalpes loceklis veic jebkura ilguma darbu naktī laikposmā no pulksten 01.00 līdz 05.00, tad kopējais ikdienas darba laiks nedrīkst pārsniegt 10 stundas katru 24 stundu laikposmā. Darba devējs, vienojoties ar darbinieku pārstāvjiem, drīkst mainīt iepriekš minēto nakts darba laikposmu, nosakot, ka tas ir ne mazāk kā četras stundas ilgs laikposms periodā no pulksten 00.00 līdz 07.00.

(5) Lai nodrošinātu šajā pantā minēto nosacījumu ievērošanu, tiek veikta darba laika uzskaite.

(6) Šajā pantā minētie nosacījumi par transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika ilgumu ir piemērojami tikai tajos gadījumos, kad tiek veikti pārvadājumi ar transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas regula (EK) Nr. 561/2006 vai Eiropas valstu līgums attiecībā uz transportlīdzekļu apkalpju darbu starptautiskajos autopārvadājumos (AETR).

(15.12.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007. un 10.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

31.[3] pants. Tahogrāfa darbības kontrole

(1) Tahogrāfa darbību uz ceļiem kontrolē Valsts policija. Ja ir pamatotas aizdomas par tahogrāfā veiktām manipulācijām, Valsts policija attiecīgo transportlīdzekli nosūta papildu pārbaudei inspicēšanas institūcijā (darbnīcā).

(2) Kārtību, kādā inspicēšanas institūcijā (darbnīcā) veicama tahogrāfa darbības papildu pārbaude un sedzami papildu pārbaudes izdevumi, nosaka Ministru kabinets.

(25.04.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.05.2019.)

32.pants. Pieļaujamais transportlīdzekļa vadīšanas ilgums

(Izslēgts ar 08.07.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

33.pants. Maksimālais pieļaujamais nepārtrauktas transportlīdzekļa vadīšanas ilgums

(Izslēgts ar 08.07.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

34.pants. Izņēmuma gadījumi

(Izslēgts ar 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

35.pants. Starptautiskie autotransporta pārvadājumi

(Izslēgts ar 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

V[1] nodaļa
Lauksaimniecības mašīntraktors

(Nodaļa 06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025. Nodaļa stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 74. punktu)

35.[1] pants. Autopārvadājumu regulējuma piemērošana lauksaimniecības mašīntraktoram

Kravas pārvadājumiem izmantojams lauksaimniecības mašīntraktors uzskatāms par autotransporta līdzekli Autopārvadājumu likuma izpratnē, un uz to attiecas Autopārvadājumu likuma normas par autopārvadājumiem.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025. Pants stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 74. punktu)

35.[2] pants. Tiesības vadīt lauksaimniecības mašīntraktoru

Lauksaimniecības mašīntraktoru var vadīt personas ar TR2 vai C1, C1E, D1, D1E, C, CE, D un DE kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025. Pants stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 74. punktu)

VI nodaļa
Ceļu satiksmes organizācija

36.pants. Ceļu satiksmes organizācijas mērķis

Ceļu satiksmes organizācijas mērķis ir nodrošināt nepārtrauktu, ritmisku un ātru ceļu satiksmes norisi, kā arī maksimāli garantēt tās drošību.

37.pants. Ceļu satiksmes organizācijas pamatnoteikums

Latvijā transportlīdzekļi pārvietojas pa ceļa labo pusi.

38.pants. Ceļu satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi

(1) Satiksmi uz ceļiem organizē ar ceļa zīmēm, ceļa apzīmējumiem, luksoforiem, transporta un gājēju plūsmas nožogojumiem un citiem tehniskajiem līdzekļiem, kas atbilst normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā.

(2) Satiksmes organizācijas tehniskos līdzekļus uzstāda un noņem atbilstoši būvprojektam. Ja būvprojekts nav nepieciešams, ceļa pārvaldītājs (izņemot valsts autoceļu pārvaldītāju) atļauju satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu uzstādīšanai un noņemšanai saskaņo ar attiecīgo pašvaldību (tās institūciju, kas ir kompetenta ceļu satiksmes drošības jomā).

(3) Ceļa vai teritorijas pārvaldītājs ir atbildīgs par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu savlaicīgu un noteiktajām prasībām atbilstošu uzstādīšanu un noņemšanu un pastāvīgu atrašanos lietošanas kārtībā, kā arī nodrošina, lai tie būtu salasāmi un pamanāmi gan transportlīdzekļu vadītājiem, gan transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar automatizētām transportlīdzekļa vadītāja palīgsistēmām.

(3^1) Šā likuma 8. panta ceturtajā daļā minētajā gadījumā, lai nodrošinātu satiksmes drošību, attiecīgi Valsts policija vai Valsts robežsardze nodrošina atbilstošu ceļu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu uzstādīšanu un to savlaicīgu noņemšanu. Par veiktajiem ceļu satiksmes ierobežojumiem Valsts policija un Valsts robežsardze informē ceļa pārvaldītāju.

(4) *(Izslēgta ar 15.02.2001. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001., 26.05.2005., 09.06.2011., 25.04.2019., 16.06.2022. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026.)

39.pants. Plānošana un projektēšana

Plānojot pilsētu, apdzīvoto vietu un pilsētu dzīvojamo rajonu apbūvi, kā arī projektējot dzīvojamās mājas, sabiedriskās celtnes un citus objektus, nepieciešams paredzēt pasākumus, lai varētu nodrošināt ērtu un drošu satiksmi, pietiekamu transportlīdzekļu stāvvietu skaitu, iespēju piebraukt pie celtnēm un citiem objektiem.

40.pants. Uz ceļa vai tā tiešā tuvumā veicamo darbību saskaņošana

(1) Ja uz ceļa vai tā tiešā tuvumā paredzēts veikt darbības, kas var ietekmēt ceļu satiksmes drošību (rīkot masu vai sporta pasākumus, sniegt tirdzniecības vai citus pakalpojumus, izvietot reklāmas objektus vai informācijas objektus, tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas vai citu pakalpojumu objektus, veikt darbu uz ceļa u. tml.), attiecībā uz šīm darbībām saņemama ceļa pārvaldītāja (īpašnieka) un zemes īpašnieka atļauja.

(2) Noteikumus par reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietošanu gar ceļiem, kā arī kārtību, kādā saskaņojama reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietošana, nosaka Ministru kabinets.

(3) *(Izslēgta ar 09.06.2011. likumu)*

(4) Masu vai sporta pasākumu rīkošana jāsaskaņo arī attiecīgajās teritoriālajās policijas iestādēs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001., 08.07.2003., 26.05.2005., 09.06.2011. un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

41.pants. Ceļu satiksmes regulēšana un uzraudzība

(1) Ceļu satiksmi regulē un uzrauga policijas darbinieki un citas likumos un citos normatīvajos aktos tam pilnvarotas personas.

(2) Personām, kuras pilnvarotas aktīvi regulēt satiksmi uz ceļiem, kā arī personām, kuras uzrauga satiksmi, jābūt jebkurā diennakts laikā labi saredzamā attiecīgā formas tērpā ar gaismu atstarojoša materiāla elementiem un ar atšķirības zīmi, kā arī tām jābūt klāt dienesta apliecībai.

42.pants. Uz ceļa strādājošo personu pienākumi

(1) Personām, kas veic darbus uz brauktuves, jābūt jebkurā diennakts laikā labi saredzamā darba apģērbā ar gaismu atstarojoša materiāla elementiem.

(2) Ceļu būvniecības un remontdarbu veicējs nodrošina, lai darba vietas uz ceļiem tiktu aprīkotas ar ceļa zīmēm, kā arī ierobežojošām un novirzošām ierīcēm atbilstoši Ministru kabineta noteiktajām prasībām.

(3) Tumšajā diennakts laikā un nepietiekamas redzamības apstākļos jānodrošina šo vietu redzamība ar gaismu atstarojošu materiālu palīdzību. Gadījumus, kad papildus gaismu atstarojošiem materiāliem jālieto arī brīdinoši gaismas signāli, kā arī to pielietošanas kārtību nosaka tehniskie normatīvi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001. un 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

VI[1] nodaļa
Intelektiskās transporta sistēmas

(Nodaļa 23.02.2012. likuma redakcijā, nodaļas nosaukums ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

42.[1] pants. Intelektisko transporta sistēmu mērķis un darbība

(1) Intelektisko transporta sistēmu mērķis ir nodrošināt inovatīvus pakalpojumus attiecībā uz autotransportu un satiksmes vadību, kā arī dot iespēju ceļu lietotājiem labāk piekļūt informācijai un drošāk, saskaņotāk un efektīvāk izmantot transporta tīklus.

(1[1]) Šā likuma 1. panta 22.[1] punktā minētos datus transporta nozares informācijas nacionālajā (valsts) piekļuves punktā iesniedz infrastruktūras pārvaldītājs un informācijas pakalpojuma sniedzējs.

(2) Personas datu apstrādi saistībā ar intelektisko transporta sistēmu lietotņu darbību un pakalpojumiem veic saskaņā ar nacionālajiem normatīvajiem aktiem par personas datu aizsardzību, apstrādi un šādu datu brīvu apriti.

(3) Personas datus apstrādā tiktāl, ciktāl to apstrāde ir nepieciešama intelektisko transporta sistēmu lietotņu un pakalpojumu darbības nodrošināšanai.

(3[1]) Ja anonimizācija nav tehniski īstenojama vai datu apstrādes nolūkus nevar sasniegt ar anonimizētiem datiem, datus pseidonimizē — ar noteikumu, ka pseidonimizācija ir tehniski īstenojama un datu apstrādes nolūkus var sasniegt, izmantojot pseidonimizētus datus.

(4) Ministru kabinets nosaka kārtību un termiņu, kādā dati iesniedzami transporta nozares informācijas nacionālajā (valsts) piekļuves punktā.

(5) Ministru kabinets nosaka intelektisko transporta sistēmu (ITS) lietotņu un pakalpojumu ieviešanas principus.

(23.02.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.06.2023. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026.)

VII nodaļa
Ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi

(Nodaļas nosaukums 19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Nodaļas nosaukuma jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

43. pants. Ierobežojumi par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē sodītai personai, kura izvairās no naudas soda izpildes

Personai, kura izvairās no šajā likumā noteiktā naudas soda izpildes, ir liegts izsniegt transportlīdzekļa vadītāja apliecību, veikt personas īpašumā (valdījumā, turējumā) esoša transportlīdzekļa valsts tehnisko apskati un reģistrācijas darbības transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai traktortehnikas un tās vadītāju valsts informatīvajā sistēmā, izņemot transportlīdzekļa norakstīšanu un transportlīdzekļa reģistrācijas pārtraukšanu uz laiku.

(22.06.2023. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

43.[1] pants. Pārkāpumu uzskaites punktu sistēma

(1) Lai ietekmētu transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, kā arī tāpēc, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta, transportlīdzekļu vadītāju izdarītie administratīvie pārkāpumi tiek reģistrēti Sodu reģistrā, bet pārkāpumu uzskaites punkti — transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

(2) Maksimālais reģistrējamo punktu skaits ir 10 punkti transportlīdzekļu vadītājiem, kuru transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir mazāks par diviem gadiem, un 16 punkti — pārējiem transportlīdzekļu vadītājiem.

(3) Maksimālais par vienu pārkāpumu reģistrējamais punktu skaits ir astoņi punkti.

(4) Atbilstoši izdarītajam pārkāpumam reģistrētie punkti ir spēkā divus līdz piecus gadus atkarībā no pārkāpuma smaguma.

(5) Atbilstoši pārkāpumu uzskaites punktu sistēmai transportlīdzekļu vadītājiem piemēro šādus ietekmēšanas līdzekļus:

1) brīdinājums, nosūtot pa pastu vai elektroniski transportlīdzekļa vadītājam informāciju par viņam reģistrēto punktu skaitu;

2) apmācības kursi (semināri) ceļu satiksmes drošības jautājumos;

3) apmācības kursi (semināri) drošas transportlīdzekļa vadīšanas jautājumos;

4) eksāmens ceļu satiksmes drošības jautājumos;

5) transportlīdzekļu vadīšanas iemaņu pārbaude;

6) transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums uz vienu gadu, ja sasniegts maksimālais uzskaites punktu skaits;

7) braukšanas uzvedības korekcijas grupas nodarbības.

(6) Transportlīdzekļa vadītājs zaudē transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un atkal var tās iegūt ne agrāk kā pēc pieciem gadiem, ja viņam 10 gadu laikā atkārtoti piemērots transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums par maksimālā uzskaites punktu skaita sasniegšanu.

(7) Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumus, reglamentējot reģistrējamos pārkāpumus, pārkāpumiem atbilstošos uzskaites punktus, to noilgumu, pārkāpumu uzskaites punktu reģistrēšanas un dzēšanas kārtību, informācijas apmaiņas kārtību un kārtību, kādā reģistrā esošā informācija paziņojama transportlīdzekļa vadītājam, kā arī transportlīdzekļu vadītāju uzvedības ietekmēšanas līdzekļu piemērošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 15.12.2005., 19.02.2009., 23.02.2012. un

21.11.2013. likumu, kas stājas spēkā 26.12.2013.)

43.[2] pants. Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu

(Izslēgts no 01.07.2020. ar 19.12.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

43.[3] pants. Transportlīdzekļa piespiedu pārvietošana

(1) Transportlīdzekli var pārvietot piespiedu kārtā, novietojot to speciālā stāvvietā, ja:

1) *(izslēgts ar 15.12.2005. likumu);*

2) nav iespējams noskaidrot transportlīdzekļa piederību;

3) transportlīdzeklim ir normatīvajos aktos noteiktie bojājumi, kuru dēļ tas nedrīkst braukt, izņemot gadījumu, kad bojājumus novērš transportlīdzekļa atrašanās vietā vai transportlīdzekli noteiktajā kārtībā pārvieto uz stāvvietu vai trūkumu novēršanas vietu;

4) pārkāpti apstāšanās vai stāvēšanas noteikumi, bet vadītāja nav klāt un transportlīdzeklis stāv:

a) vietā, kur uzstādīta papildzīme "Strādā autoevakuators",

b) tā, ka tas traucē sabiedriskā transportlīdzekļa kustību,

c) pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietā vai stāvvietā vai tās tiešā tuvumā un neļauj iebraukt vai izbraukt pasažieru sabiedriskajam transportlīdzeklim,

d) tā, ka tas neļauj braukt citiem transportlīdzekļiem vai to braukšanai tiek radīti būtiski traucējumi (citu transportlīdzekļu vadītāji ir spiesti izbraukt no braukšanas joslas, nobraukt no brauktuves vai iebraukt tajā ceļa pusē, kas paredzēta braukšanai pretējā virzienā),

e) uz gājēju pārejas,

f) pilnīgi vai daļēji uz ietves, gājēju ceļa, gājēju un velosipēdu ceļa vai kopīga gājēju un velosipēdu ceļa un gājēji tā dēļ nevar brīvi pārvietoties vai ir spiesti iziet uz brauktuves,

g) uz dzelzceļa pārbrauktuves;

h) uz tiltiem, estakādēm, ceļa pārvadiem un zem tiem;

i) uz ātrgaitas ceļa;

5) transportlīdzeklis novietots stāvēšanai apdzīvotās vietās pilnīgi vai daļēji uz brauktuves diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos neapgaismotā ceļa posmā, kur apstāties aizliegts, tam nav iedegtas noteiktās ārējās apgaismes ierīces un tas citiem vadītājiem nav saredzams pietiekamā attālumā;

6) transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pilnīgi vai daļēji uz brauktuves ārpus apdzīvotām vietām diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos un tam nav iedegtas noteiktās ārējās apgaismes ierīces;

7) transportlīdzeklis Ministru kabineta noteiktajā kārtībā atzīstams par ilgstoši atstātu uz ceļa;

8) transportlīdzeklis atkārtoti (divas vai vairākas reizes gada laikā) novietots personām ar invaliditāti paredzētā un attiecīgi apzīmētā stāvvietā, ja transportlīdzeklī nav ievietota invalīdu stāvvietu izmantošanas karte atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumos minētajām prasībām.

(1[1]) Ceļa pārvaldītājs var piespiedu kārtā pārvietot transportlīdzekli no ātrgaitas ceļa šā panta pirmās daļas 4. punkta "i" apakšpunktā minētajā gadījumā, pirms tam savācot datus par pārkāpumu un nosūtot tos policijai.

(2) Transportlīdzekli no vietas, kur tas novietots stāvēšanai, uz citu —stāvēšanai atļautu vietu var pārvietot piespiedu kārtā saskaņā ar pašvaldības pilnvarotas amatpersonas lēmumu vai Valsts policijas priekšnieka rīkojumu no ielām:

1) kuras nepieciešams atbrīvot oficiālo valsts vizīšu vai citu pasākumu nodrošināšanai;

2) kurās paredzēts veikt ceļu būvniecības vai remonta darbus.

(3) Transportlīdzekli no vietas, kur tas novietots stāvēšanai, uz citu —stāvēšanai atļautu vietu saskaņā ar ceļa pārvaldītāja vai attiecīga avārijas vai glābšanas dienesta amatpersonas lēmumu var pārvietot piespiedu kārtā īslaicīgu ceļu uzturēšanas (piemēram, sniega novākšanas), remonta vai avārijas seku likvidēšanas darbu vai glābšanas darbu veikšanas gadījumā.

(3^1) Izdevumus, kas saistīti ar transportlīdzekļa piespiedu pārvietošanu uz speciālu stāvvietu un glabāšanu speciālajā stāvvietā, sedz transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais turētājs vai, ja turētājs nav norādīts, — transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs) vai viņa pilnvarota persona. Izdevumus sedz pirms transportlīdzekļa izņemšanas no speciālās stāvvietas.

(4) Transportlīdzekļu piespiedu pārvietošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(5) Uz velosipēdu un elektroskrejriteni nav attiecināms šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4., 5., 6. un 8. punkts.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 15.12.2005., 15.05.2008., 12.04.2018., 22.06.2023., 02.05.2024. un 24.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 07.11.2024.)

43.[4] pants. Braukšanas ātruma kontrole

Noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētiem tehniskiem līdzekļiem.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007., 19.12.2019. un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

43.[5] pants. Alkohola reibuma, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes konstatēšana

(1) Lai konstatētu alkohola reibumu, Valsts policijas darbinieki un robežsargi (uz valsts robežas) ir tiesīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja izelpoto gaisu ar šim nolūkam paredzētu mēraparātu, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, vai nogādāt transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē šādas pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas, ka viņš ir alkohola reibumā, bet izelpotā gaisa pārbaudi nav iespējams veikt. Kārtību, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā, izdevumu apmēru par alkohola koncentrācijas pārbaudes veikšanu izelpotajā gaisā, kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas pārbaužu veikšanu, kā arī to personu loku, kuras sedz minētos izdevumus, nosaka Ministru kabinets.

(2) Lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmi, Valsts policijas darbinieki nogādā transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas par narkotisko vai citu apreibinošu vielu lietošanu (ekspresdiagnostikas testa rezultāti, vadītāja uzvedība, runas veids, kustību koordinācija). Narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes konstatēšanas kārtību, kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes pārbaužu veikšanu, kā arī to personu loku, kuras sedz minētos izdevumus, nosaka Ministru kabinets.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2008., 13.05.2010., 20.09.2018., 25.04.2019. un 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

43.[6] pants. Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli

(Izslēgts no 01.07.2020. ar 19.12.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

43.[7] pants. Pārkāpumu fiksēšana ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli

(1) Policija, lai veiktu pārkāpumu fiksēšanu ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, nodrošina šim nolūkam paredzētu tehnisko līdzekļu uzstādīšanu un to darbību. Policija ar Ceļu satiksmes drošības direkciju vai valsts vai pašvaldības ceļa pārvaldītāju, vai dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītāju var noslēgt deleģēšanas līgumu,

kurā paredz tam nepieciešamo finansējumu un to, ka Ceļu satiksmes drošības direkcija vai valsts vai pašvaldības ceļa pārvaldītājs, vai dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs nodrošina minēto tehnisko līdzekļu uzstādīšanu un to darbību pārkāpumu fiksēšanai, neapturot transportlīdzekli.

(1[1]) Ja pārkāpums — tāda transportlīdzekļa izmantošana ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate vai par kuru nav veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, — fiksēts ar tehnisku līdzekli, neapturot transportlīdzekli, policija Administratīvās atbildības likuma 162. panta pirmajā daļā minētajai personai nekavējoties elektroniski nosūta informāciju (ja adresāta dati elektroniskai saziņai ir zināmi) par fiksēto gadījumu. Policija ar Ceļu satiksmes drošības direkciju var noslēgt deleģēšanas līgumu, kurā paredz, ka Ceļu satiksmes drošības direkcija informāciju par fiksēto gadījumu nosūta Administratīvās atbildības likuma 162. panta pirmajā daļā minētajai personai. Kārtību, kādā informācija paziņojama Administratīvās atbildības likuma 162. panta pirmajā daļā minētajai personai, nosaka Ministru kabinets.

(2) Policija, lai piemērotu administratīvos sodus par pārkāpumiem, kas fiksēti ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā apstrādā informāciju, kas par attiecīgo pārkāpumu saņemta no tehniskiem līdzekļiem. Policija ar Ceļu satiksmes drošības direkciju var noslēgt deleģēšanas līgumu, kurā paredz, ka Ceļu satiksmes drošības direkcija transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā pieņem un apstrādā informāciju, kas par attiecīgo pārkāpumu saņemta no policijas, Ceļu satiksmes drošības direkcijas vai valsts vai pašvaldības ceļa pārvaldītāja, vai dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītāja uzstādītiem tehniskajiem līdzekļiem, un nosūta to policijai izvērtēšanai un lēmuma par soda piemērošanu pieņemšanai, bet pēc minētā policijas lēmuma pieņemšanas šo lēmumu nosūta Administratīvās atbildības likuma 162. panta pirmajā daļā minētajai personai, kā arī veic atsevišķas Administratīvās atbildības likumā noteiktās darbības, kas saistītas ar piemēroto naudas sodu izpildi.

(3) Ministru kabinets nosaka izdevumus, kas tiek segti Ceļu satiksmes drošības direkcijai saistībā ar šā panta pirmajā, 1.[1] un otrajā daļā minēto valsts pārvaldes uzdevumu izpildi, kā arī to segšanas kārtību.

(4) Izdevumus, kas rodas valsts vai pašvaldības ceļa pārvaldītājam saistībā ar šā panta pirmajā daļā minēto valsts pārvaldes uzdevumu izpildi, sedz no attiecīgā valsts vai pašvaldības ceļa pārvaldītāja rīcībā esošiem finanšu līdzekļiem.

(5) Prasības un kārtību šā panta pirmajā daļā minēto tehnisko līdzekļu uzstādīšanai uz ceļiem un prasības informācijas nosūtīšanai un saņemšanai no tehniskiem līdzekļiem apstrādei transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā nosaka Ministru kabinets.

(6) Ilgstoša pārkāpuma gadījumā, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem vairākkārt — tāda transportlīdzekļa izmantošana ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate vai par kuru nav veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana —, sodu par pārkāpumu piemēro vienu reizi 24 stundu laikā.

(21.11.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.11.2017., 19.12.2019., 25.03.2021., 15.06.2021., 22.06.2023., 02.05.2024. un 24.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 07.11.2024. Grozījums 1.[1] daļā par vārdu un skaitļa "Administratīvās atbildības likuma 162. panta pirmajā daļā minētajai personai nekavējoties elektroniski nosūtāma informācija" aizstāšanu ar vārdiem un skaitli "policija Administratīvās atbildības likuma 162. panta pirmajā daļā minētajai personai nekavējoties elektroniski nosūta informāciju" un daļas otrais teikums, kā arī grozījums trešajā daļā par vārdu "šā panta pirmajā un otrajā daļā" aizstāšanu ar vārdiem un skaitli "šā panta pirmajā, 1.[1] un otrajā daļā" stājas spēkā 01.01.2025. Sk. pārejas noteikumu 71. un 73. punktu)

43.[8] pants. Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kurus izdarījuši ārvalstu pārvadātāji

(1) Ja fiksēts pārkāpums ceļu satiksmē, par kura izdarīšanu ir atbildīgs ārvalstu pārvadātājs, lēmumu par naudas soda uzlikšanu pieņem pārkāpuma konstatēšanas vietā bez ārvalstu pārvadātāja klātbūtnes. Lēmumā norāda šādu informāciju:

1) lēmuma pieņemšanas datumu;

2) institūciju, kuras amatpersona piemērojusi sodu, institūcijas tālruņa numuru un amatpersonas amatu, vārdu un uzvārdu;

3) pārkāpuma konstatēšanas vietu (pilsētas vai citas apdzīvotas vietas nosaukumu, adresi), datumu un laiku;

4) ārvalstu pārvadātāju, kuram piemērots administratīvais sods, — tā nosaukumu, juridisko formu, adresi, tālruņa numuru un elektroniskā pasta adresi;

5) transportlīdzekļa vadītāja vārdu, uzvārdu, dzimšanas datus, vadītāja apliecības numuru;

6) transportlīdzekļa marku un valsts reģistrācijas numuru;

7) pārkāpuma faktisko un tiesisko apstākļu konstatējumu, kā arī pierādījumus, kas pamato pārkāpumu;

8) tiesību normas, kas paredz atbildību par attiecīgo administratīvo pārkāpumu (normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu);

9) lēmumu par naudas soda uzlikšanu un naudas soda apmēru;

10) tās institūcijas rekvizītus, kuras amatpersona piemērojusi sodu, kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, uz kuru veicams pārskaitījums;

11) šā likuma 43.[9] pantā paredzēto nodrošinājuma līdzekli, ja tāds piemērots;

12) norādi, kur un kādā termiņā lēmumu var pārsūdzēt.

(2) Par pieņemto lēmumu ārvalstu pārvadātājam paziņo, nosūtot lēmumu pa elektronisko pastu, kā arī informē transportlīdzekļa vadītāju pārkāpuma konstatēšanas vietā.

(3) Lēmums par naudas soda uzlikšanu stājas spēkā lēmuma nosūtīšanas brīdī.

(4) Ārvalstu pārvadātājam uzliktais naudas sods samaksājams nekavējoties.

(5) Lēmumu par naudas soda uzlikšanu ārvalstu pārvadātājs var pārsūdzēt augstākā iestādē Administratīvās atbildības likumā noteiktajā termiņā un kārtībā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(6) Augstākā iestāde sūdzību par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu izskata Administratīvās atbildības likumā noteiktajā termiņā un kārtībā. Augstākās iestādes lēmumu Administratīvās atbildības likumā noteiktajā termiņā un kārtībā var pārsūdzēt tiesā.
(20.09.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.12.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2020. Grozījumi pantā stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

43.[9] pants. Īpatnības administratīvo pārkāpumu novēršanā un lēmuma par naudas soda uzlikšanu izpildē attiecībā uz pārkāpumiem, kurus izdarījuši pārvadātāji

(1) Lai novērstu pārkāpumu ceļu satiksmē, par kura izdarīšanu ir atbildīgs pārvadātājs, kā arī lai nodrošinātu, ka šā likuma 43.[8] panta kārtībā pieņemtais lēmums par naudas soda uzlikšanu tiek izpildīts, kontroles institūcija (amatpersona) var piemērot šādus nodrošinājuma līdzekļus:

1) aizturēt transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus;

2) aizturēt transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīmes;

3) uzlikt transportlīdzeklim imobilizatoru (riteņu bloķētāju).

(2) Vienlaikus var piemērot vairākus šā panta pirmajā daļā minētos nodrošinājuma līdzekļus.

(3) Par nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu pārvadātājam paziņo pa elektronisko pastu, kā arī informē transportlīdzekļa vadītāju pārkāpuma konstatēšanas vietā.

(4) Par transportlīdzekļa, kravas vai bagāžas (ja tāda ir) drošību pēc šā panta pirmajā daļā paredzētā nodrošinājuma līdzekļa piemērošanas atbild pārvadātājs.

(5) Šā panta pirmās daļas 1. un 2. punktā piemērotā nodrošinājuma līdzekļa darbība ir spēkā līdz pārkāpuma novēršanai, kā arī šā likuma 43.[8] panta kārtībā uzliktā naudas soda samaksai.

(6) Šā panta pirmās daļas 3. punktā piemērotā nodrošinājuma līdzekļa darbība ir spēkā līdz pārkāpuma

novēršanai, kā arī šā likuma 43.[8] panta kārtībā uzliktā naudas soda samaksai, bet ne ilgāk kā 30 dienas.

(7) Par nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu un atcelšanu izdara ierakstu administratīvā pārkāpuma protokolā vai šā likuma 43.[8] panta pirmajā daļā minētajā protokolā–lēmumā.

(20.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.10.2018.)

43.[10] pants. Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās par Krievijas Federācijā vai Baltkrievijas Republikā reģistrētu transportlīdzekļu neatļautu izmantošanu ceļu satiksmē

(1) Konstatējot tāda Krievijas Federācijā vai Baltkrievijas Republikā reģistrēta transportlīdzekļa neatļautu izmantošanu ceļu satiksmē, kurš nav reģistrēts Latvijā, amatpersona transportlīdzekli izņem.

(2) Lai nodrošinātu Krievijas Federācijā vai Baltkrievijas Republikā reģistrēta transportlīdzekļa izņemšanu un konfiskāciju, amatpersona var uzlikt transportlīdzeklim imobilizatoru (riteņu bloķētāju).

(3) Lēmumu par soda piemērošanu par Krievijas Federācijā vai Baltkrievijas Republikā reģistrēta transportlīdzekļa neatļautu izmantošanu ceļu satiksmē pieņem pārkāpuma konstatēšanas vietā neatkarīgi no transportlīdzekļa īpašnieka klātbūtnes. Lēmumā par soda piemērošanu tiek noteikta transportlīdzekļa konfiskācija. Lēmumu paziņo transportlīdzekļa vadītājam.

(02.11.2023. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 18.09.2024.)

44.pants. Zaudējuma atlīdzināšana

(1) Šā likuma vai citu ceļu satiksmes drošību reglamentējošu aktu pārkāpuma rezultātā nodarītais zaudējums ir jāatlīdzina.

(2) Par transportlīdzekļa ekspluatācijas rezultātā nodarīto zaudējumu atbild transportlīdzekļa īpašnieks vai valdītājs, ja viņš nepierāda, ka zaudējums radies nepārvaramas varas dēļ, ar paša cietušā nodomu vai cietušā rupjas neuzmanības dēļ vai arī citu iemeslu dēļ, kuri saskaņā ar likumu atbrīvo no atbildības par zaudējuma atlīdzību. Kopīpašnieki un līdzmantinieki par nodarīto zaudējumu atbild solidāri.

(3) Gadījumos, kad transportlīdzeklis ir nodots turētājam, par nodarītajiem zaudējumiem atbild turētājs, ja viņš nav vienojies ar īpašnieku par citādu zaudējumu segšanas kārtību. Tomēr, ja turētājs atrodas prombūtnē (ārpus valsts robežām), nav zināma viņa dzīvesvieta vai pilnīga zaudējumu piedziņa no viņa nav iespējama, par zaudējumu atbild transportlīdzekļa īpašnieks.

(4) Ja transportlīdzeklis izgājis no īpašnieka, valdītāja vai turētāja valdījuma nevis viņa paša vainas dēļ, bet gan citas personas prettiesisku darbību rezultātā, par nodarīto zaudējumu atbild šī persona. Ja arī īpašnieka, valdītāja vai turētāja uzvedībai nav attaisnojuma, nodarītos zaudējumus atlīdzināt var prasīt kā no personas, kas lietojusi transportlīdzekli, tā arī no īpašnieka, valdītāja vai turētāja atbilstoši katra vainas pakāpei.

(5) Civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas gadījumā trešajai personai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas kārtību regulē atsevišķs likums par civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu.

(6) Obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas izņēmumu attiecībā uz Latvijas Republikas Nacionālo bruņoto spēku reģistrā reģistrētu speciālo militāro tehniku un tās piekabēm, kā arī civiltiesiskās atbildības gadījumā trešajai personai speciālās militārās tehnikas vai speciālās militārās tehnikas piekabes nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas kārtību nosaka Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021. Sk. pārejas noteikumu 52. punktu)

VIII nodaļa
Papildu noteikumi

45.pants. Izņēmuma gadījumi

(1) Aizliegts izsniegt speciālas atļaujas, kas dod tiesības atkāpties no šā likuma un Ceļu satiksmes noteikumu

prasībām.

(2) Atsevišķos gadījumos ar Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegtām caurlaidēm:

1) pasta komersantu transportlīdzekļiem un tādiem Saeimas, Valsts prezidenta kancelejas, Valsts kancelejas, ministriju, Augstākās tiesas un Ģenerālprokuratūras transportlīdzekļiem, ar kuriem nogādā pasta sūtījumus, pildot attiecīgo uzdevumu, ir tiesības neievērot apstāšanās noteikumus un stāvēšanas noteikumus uz laiku līdz 30 minūtēm, automobiļa salonā pie priekšējā stikla novietojot informāciju par laiku, kad transportlīdzeklis attiecīgajā vietā apturēts, kā arī ceļa zīmju "Braukt aizliegts", "Mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts" un "Kravas automobiļiem braukt aizliegts" prasības;

2) transportlīdzekļiem, ar kuriem veic inkasāciju, pildot attiecīgo uzdevumu, ir tiesības neievērot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, kā arī ceļa zīmju "Braukt aizliegts", "Mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts" un "Kravas automobiļiem braukt aizliegts" prasības.

(2^1) Lai nodrošinātu Saeimas, Eiropas Parlamenta, pašvaldību domju vēlēšanu, kā arī tautas nobalsošanas norisi, Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs ir tiesīgs attiecībā uz transportlīdzekļiem, kuru vadītāji pilda vēlēšanu komisiju rīkojumus, uz laika periodu no divām nedēļām pirms līdz nedēļai pēc vēlēšanu vai tautas nobalsošanas dienas izsniegt caurlaides ar tiesībām neievērot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, kā arī ceļa zīmju "Braukt aizliegts", "Mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts" un "Kravas automobiļiem braukt aizliegts" prasības.

(2^2) Šā panta otrajā daļā minēto caurlaižu izsniegšanas, lietošanas un kontroles kārtību, kā arī gadījumus un kārtību, kādā tās anulē, nosaka Ministru kabinets.

(3) Šajā likumā noteiktajā kārtībā saskaņotajos sporta pasākumos ir pieļaujamas atkāpes no Ceļu satiksmes noteikumiem tiktāl, ciktāl to nosaka sporta pasākumus reglamentējošie akti.

(4) Lai nodrošinātu piekļuvi dzīvesvietai, pašvaldība ir tiesīga izsniegt personām ar invaliditāti īpašas atļaujas pārvietoties ar transportlīdzekli pa ietvēm, gājēju ceļiem, velosipēdu ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005., 19.02.2009., 09.06.2011., 10.12.2015., 12.04.2018., 22.06.2023. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

46.pants. Noteikumu spēks attiecībā uz ārvalstu pilsoņiem un bezvalstniekiem

Šis likums, Ceļu satiksmes noteikumi un citi normatīvie akti, kas regulē attiecības ceļu satiksmes drošības jomā, attiecas arī uz ārvalstīs reģistrētajiem transportlīdzekļiem, kā arī to īpašniekiem, vadītājiem un citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, tiem atrodoties Latvijas teritorijā, ja starptautiskajos līgumos, kuru dalībvalsts ir Latvija, nav paredzēts citādi.

47.pants. Noteikumi transportlīdzekļu vadītājiem, kas ierodas Latvijā no ārvalstīm vai ieved Latvijā transportlīdzekļus

(1) Personai Latvijā atļauts vadīt transportlīdzekli, ja tai ir klāt:

1) Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts vai Apvienotās Karalistes izsniegta vadītāja apliecība;

2) vadītāja apliecība, kurā norādītas 1968.gada Konvencijā par ceļu satiksmi noteiktās vadītāja apliecību kategorijas;

3) vadītāja apliecība, kurā nav norādītas 1968.gada Konvencijā par ceļu satiksmi noteiktās transportlīdzekļu kategorijas. Ar šādu vadītāja apliecību personai atļauts vadīt tikai B kategorijai atbilstošus transportlīdzekļus, ja izdevējvalstī šī vadītāja apliecība dod tiesības vadīt automobili. Ja vadītāja apliecībā ieraksti nav izdarīti ar latīņu alfabēta burtiem, persona uzrāda notariāli apliecinātu tulkojumu latviešu valodā;

4) traktortehnikas vadītāja apliecība, kuru nav izsniegusi Eiropas Savienības dalībvalsts, vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts vai Apvienotās Karalistes izsniegta vadītāja apliecība. Ar šādu vadītāja apliecību personai atļauts vadīt tikai TR1 un TR2 kategorijai atbilstošus transportlīdzekļus, ja izdevējvalstī šī vadītāja apliecība dod tiesības vadīt attiecīgai kategorijai atbilstošus transportlīdzekļus. Ja vadītāja apliecībā ieraksti nav izdarīti ar latīņu alfabēta burtiem, persona uzrāda notariāli apliecinātu vadītāja apliecības tulkojumu

latviešu valodā.

(2) Transportlīdzekļa vadītājam, kurš ierodas Latvijā no ārvalstīm un uzturas Latvijā ilgāk par vienu gadu, noteiktā kārtībā jāapmaina transportlīdzekļa vadītāja apliecība, izņemot Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts vai Apvienotās Karalistes izsniegtu vadītāja apliecību, kā arī personas, kas bauda diplomātiskās vai konsulārās imunitātes un privilēģijas.

(3) Latvijā ir pienākums reģistrēt tādus no ārvalstīm uz laiku ievestus transportlīdzekļus, kuri atbilst šā likuma 10.panta $1.^2$ daļas nosacījumiem.

(4) Šā panta pirmās un otrās daļas noteikumi nav piemērojami ārvalstu bruņoto spēku sastāvā esošajām personām, kuras Latvijas Republikā pilda dienesta pienākumus starptautiskās sadarbības ietvaros.

(5) Šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos personai Latvijā atļauts vadīt transportlīdzekli, ja tā sasniegusi šā likuma 24.pantā minēto attiecīgās kategorijas transportlīdzekļu vadītāja tiesību iegūšanai noteikto vecumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2000., 26.05.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 03.03.2011., 25.03.2021. un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

48.pants. Starptautisko līgumu piemērošana

Ja Saeimas apstiprinātā starptautiskajā līgumā paredzēti citādi noteikumi nekā šajā likumā, piemērojami starptautiskā līguma noteikumi.

49.pants. Pārrobežu informācijas apmaiņa par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem

(1) Lai veicinātu ceļu satiksmes drošību un identificētu ārvalstu transportlīdzekļu īpašniekus (turētājus, valdītājus) un vadītājus, tiek veikta pārrobežu informācijas apmaiņa par šādiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem:

1) atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana;

2) drošības jostas un aizsprādzētas aizsargķiveres nelietošana;

3) luksofora aizliedzošā gaismas signāla neievērošana;

4) transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā vai narkotisko un citu apreibinošo vielu ietekmē;

5) braukšanas joslas neatļauta izmantošana;

6) tālruņa lietošana, ja transportlīdzeklis atrodas kustībā (izņemot gadījumus, kad transportlīdzekļa vadītājam, lai to lietotu, nav nepieciešams ņemt rokā tālruņa klausuli.

(2) Iestādes, kuru kompetencē ir šā panta pirmajā daļā minēto ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu izmeklēšana un izskatīšana, ir tiesīgas ar Iekšlietu ministrijas Informācijas centra starpniecību piekļūt citas Eiropas Savienības dalībvalsts transportlīdzekļu reģistrācijas datiem par transportlīdzekli un tā īpašnieku (turētāju, valdītāju). Tehnisku iespēju minētajām iestādēm piekļūt citas Eiropas Savienības dalībvalsts transportlīdzekļu reģistrācijas datiem par transportlīdzekli un tā īpašnieku (turētāju, valdītāju) nodrošina Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs.

(3) Citā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrēta transportlīdzekļa īpašnieku (turētāju, valdītāju) vai vadītāju, ar kura transportlīdzekli izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums, par izdarīto ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu informē tās valsts valodā, kas lietota minētā transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentā, vai vienā no tās valsts oficiālajām valodām, kurā reģistrēts minētais transportlīdzeklis.

(4) Kārtību, kādā ar citām Eiropas Savienības dalībvalstīm veicama apmaiņa ar šajā pantā noteikto informāciju par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kā arī apmaiņai paredzētās informācijas apjomu par transportlīdzekli un tā īpašnieku (turētāju, valdītāju) un vadītāju nosaka Ministru kabinets.

(21.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.12.2013.)

IX nodaļa

Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē un kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

(Nodaļa 19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Nodaļa stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

50. pants. Velosipēdu vai elektroskrejriteņu vadītāju administratīvā atbildība ceļu satiksmē

Šajā nodaļā noteiktos administratīvos sodus nepiemēro velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam, izņemot gadījumus, kad attiecīgajā sankcijā velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītāja atbildība ir īpaši paredzēta.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

51. pants. Vispārīgo ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana

(1) Par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav klāt kāda no šādiem transportlīdzekļa vadītājam nepieciešamajiem dokumentiem:

1) vadītāja apliecības vai personu apliecinoša dokumenta atbilstoši šā likuma 25. panta pirmās daļas 1. punktam;

2) transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentu, izņemot šā likuma 25. panta pirmās daļas 2. punktā minēto gadījumu;

3) dokumenta par traktortehnikai veikto valsts tehnisko apskati vai tehnisko kontroli uz ceļiem, ja uz traktortehnikas nav attiecīgas vizuālas informācijas (uzlīmes);

4) citu transportlīdzekļa vadītāja kvalifikāciju apliecinošu dokumentu;

5) dokumentu, kas nepieciešami, pārvadājot lielgabarīta vai smagsvara kravu;

6) braukšanas mācību instruktora apliecības vai braukšanas mācību atļaujas (mācību braukšanas gadījumā), —

piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par nepiesprādzēšanos ar drošības jostu vai aizsprādzētas aizsargķiveres nelietošanu, kā arī par tāda pasažiera vešanu, kurš nav piesprādzējies vai kuram galvā nav aizsprādzētas aizsargķiveres, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(3) Par tādas transportlīdzekļa vadītāja apliecības izmantošanu, kura pieteikta kā nozagta vai zudusi un kuras vietā saņemta jauna transportlīdzekļa vadītāja apliecība, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(4) Par transportlīdzekļa vadīšanu, ja ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, izņemot gadījumu, kad minētais aizliegums piemērots saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 18. pantu pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros vai par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu ārvalstīs, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(5) Par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību, nav iegūtas profesionālo vadītāju tiesības vai transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas neatbilst vadītāja apliecībā norādītajam ierobežojuma kodam, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(6) Par transportlīdzekļa vadīšanu, ja:

1) nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības nav noteiktā kārtībā iegūtas vai ir atņemtas);

2) ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, kas piemērots saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 18. pantu, pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros vai par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu ārvalstīs;

3) saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 73. pantu piemērots procesuālais piespiedu līdzeklis — transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas apturēšana, —

piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām.

(6[1]) Par elektrovelosipēda, pašgājēja velosipēda, velorikšas vai elektroskrejriteņa vadīšanu, ja nav velosipēda vai jebkuras kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību, piemēro naudas sodu elektrovelosipēda, pašgājēja velosipēda, velorikšas vai elektroskrejriteņa vadītājam piecu naudas soda vienību apmērā.

(7) Par transportlīdzekļa vadītāja vai pasažiera vietas atstāšanu bez uzaicinājuma, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka vai robežsarga pieprasījuma, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vai pasažierim divu naudas soda vienību apmērā.

(8) Par ziņu nesniegšanu par transportlīdzekļa vadītāju vai tā tiesisko lietotāju piemēro naudas sodu transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) no četrpadsmit līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(9) Par tālruņa, piezīmjdatora, planšetdatora vai viedierīces lietošanu, ja transportlīdzeklis atrodas kustībā, izņemot gadījumus, kad tālruni, piezīmjdatoru, planšetdatoru vai viedierīci izmanto brīvroku režīmā, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no divām līdz sešām naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no piecām līdz divdesmit naudas soda vienībām.

(10) Par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā:

1) vairāku tādu citu citam sekojošu Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu izdarīšana, kuri saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu;

2) transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (piemēram, vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai);

3) apzināta sānslīdes radīšana uz ceļiem vai citās vietās, kur iespējama satiksme (stāvlaukumi, laukumi, pagalmi u. tml.), izņemot gadījumus, kad šajā likumā noteiktajā kārtībā saskaņotajos sporta pasākumos ir pieļaujamas atkāpes no Ceļu satiksmes noteikumiem, kā arī normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos izklaides un paraugdemonstrējumu pasākumu laikā;

4) braukšana ar mopēdu vai motociklu uz viena riteņa un triciklu vai kvadriciklu uz aizmugurējiem riteņiem pa ceļiem vai citām vietām, kur iespējama satiksme (stāvlaukumi, laukumi, pagalmi u. tml.), izņemot gadījumus, kad šajā likumā noteiktajā kārtībā saskaņotajos sporta pasākumos ir pieļaujamas atkāpes no Ceļu satiksmes noteikumiem, kā arī normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos izklaides un paraugdemonstrējumu pasākumu laikā;

5) apzināta strauja bremzēšana, kas rada ceļu satiksmei bīstamu situāciju, ja saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem šāda bremzēšana nav nepieciešama ceļu satiksmes drošībai, —

piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021., 15.06.2021., 22.06.2023., 02.05.2024., 24.10.2024. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025. Grozījums 6.[1] daļā par vārda "velorikšas" aizstāšanu ar vārdiem "elektrovelosipēda, pašgājēja velosipēda, velorikšas vai elektroskrejriteņa" stājas spēkā 01.02.2026. Sk. pārejas noteikumu 76. punktu)

52. pants. Ceļu satiksmes regulēšanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam, vai par braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no trim līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no sešām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(2) Par braukšanu attiecīgajā virzienā, ja luksofora papildsekcijā nav iedegts zaļās bultas signāls, piemēro naudas

sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz vienpadsmit naudas soda vienībām.

(3) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz vietu, kur apturams transportlīdzeklis, ja braukt aizliedz satiksmes regulētāja vai luksofora signāli, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(4) Par nepakļaušanos tādas personas prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(5) Par nepakļaušanos personas, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt četrdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

53. pants. Braukšanas sākšanas un braukšanas virziena maiņas noteikumu pārkāpšana

(1) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri reglamentē brīdinājuma signāla došanas kārtību, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — brīdinājumu vai naudas sodu no trim līdz sešām naudas soda vienībām.

(2) Par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no divām līdz sešām naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no trim līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(3) Par ceļa nedošanu trolejbusiem un autobusiem, kuri sāk braukt no apzīmētas pieturas apdzīvotās vietās, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trim līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(4) Par trolejbusa un autobusa kustības uzsākšanu no apzīmētas pieturvietas, nepārliecinoties, vai transportlīdzeklim tiek dots ceļš, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trim līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(5) Par noteiktā stāvokļa uz brauktuves vai tramvaja sliežu ceļa klātnes neieņemšanu pirms nogriešanās vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trim līdz astoņām naudas soda vienībām.

(6) Par nogriešanos tā, ka, izbraucot no brauktuvju krustošanās vietas, transportlīdzeklis atrodas pretējā braukšanas virziena joslā, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(7) Par tramvaja sliežu ceļa klātnes šķērsošanu šim nolūkam neparedzētās vietās, ja tramvaja sliežu ceļa klātne ir atdalīta no pārējās brauktuves vai neatrodas vienā līmenī ar to, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(8) Par apgriešanos braukšanai pretējā virzienā uz tiltiem, estakādēm, ceļa pārvadiem un zem tiem, kā arī uz gājēju pārejām piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(9) Par apgriešanos braukšanai pretējā virzienā tuneļos vai vietās, kur ceļa redzamība kaut vienā virzienā ir mazāka par 100 metriem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(10) Par apgriešanos braukšanai pretējā virzienā uz dzelzceļa pārbrauktuvēm piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(11) Par nepamatotu iebraukšanu pretējā virziena joslā vai nepamatotu nobraukšanu no brauktuves, tā apdraudot satiksmes drošību, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no divām līdz sešām naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — brīdinājumu vai naudas sodu no piecām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(12) Par traucējumu radīšanu vai ceļu satiksmes drošības nenodrošināšanu, uzsākot braukšanu vai braucot atpakaļgaitā, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

54. pants. Transportlīdzekļu izkārtojuma uz brauktuves noteikumu pārkāpšana

(1) Par iebraukšanu pretējā virziena joslā uz ceļa, kur ceļu satiksme notiek divos virzienos un ir četras vai vairāk braukšanas joslas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par iebraukšanu vidējā joslā, kas izmantojama braukšanai abos virzienos, ja iebraukšana nav saistīta ar apdzīšanu, apbraukšanu, nogriešanos pa kreisi vai apgriešanos braukšanai pretējā virzienā, uz ceļa, kur ceļu satiksme notiek divos virzienos un ir trīs ar ceļa apzīmējumiem apzīmētas braukšanas joslas, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(3) Par braukšanu pa joslu, kas no abām pusēm apzīmēta ar 927. ceļa apzīmējumu, ja tas ir aizliegts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(4) Par braukšanu pa kreiso malējo joslu vai tā paša virziena tramvaja sliežu ceļa klātni gadījumos, kad tas nav atļauts, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(5) Par braukšanu pa pretējā virziena tramvaja sliežu ceļa klātni piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(6) Par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(7) Par nebraukšanu pa apzīmētu joslu (par braukšanu starp joslām) piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(8) Par braukšanu pa ietvēm, gājēju ceļiem, velosipēdu ceļiem vai citām vietām (sadalošām joslām, ceļa nomalēm, apstādījumiem u. tml.), kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

55. pants. Braukšanas ātruma, distances un intervāla neievērošana

(1) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 10 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem un kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, piemēro brīdinājumu transportlīdzekļa vadītājam.

(2) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 10 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(3) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem un kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četru naudas soda vienību apmērā.

(4) Par šā panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(5) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(6) Par šā panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(7) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem un kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz

7,5 tonnas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(8) Par šā panta septītajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(9) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(10) Par šā panta devītajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit divu naudas soda vienību apmērā.

(11) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem un kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(12) Par šā panta vienpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit divu naudas soda vienību apmērā.

(13) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit divu naudas soda vienību apmērā.

(14) Par šā panta trīspadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit četru naudas soda vienību apmērā.

(15) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem un kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit divām līdz četrdesmit četrām naudas soda vienībām.

(16) Par šā panta piecpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrdesmit astoņām līdz sešdesmit četrām naudas soda vienībām.

(17) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešdesmit četrām līdz astoņdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(18) Par šā panta septiņpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no deviņdesmit sešām līdz simt divdesmit četrām naudas soda vienībām.

(19) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 51 kilometra stundā līdz 60 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem un kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrdesmit astoņām līdz sešdesmit četrām naudas soda vienībām un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz trim mēnešiem.

(20) Par šā panta deviņpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no septiņdesmit divām līdz deviņdesmit divām naudas soda vienībām un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz sešiem mēnešiem.

(21) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 51 kilometra stundā līdz 60 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no deviņdesmit sešām līdz simt divdesmit astoņām naudas soda vienībām un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz sešiem mēnešiem.

(22) Par šā panta divdesmit pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt četrdesmit līdz simt septiņdesmit sešām naudas soda vienībām un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz 12 mēnešiem.

(23) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 61 kilometra stundā līdz 70 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem un kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt četrdesmit četrām līdz simt deviņdesmit divām naudas soda vienībām un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz deviņiem mēnešiem.

(24) Par šā panta divdesmit trešajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt astoņām līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no deviņiem līdz 12 mēnešiem.

(25) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 61 kilometra stundā līdz 70 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt četrdesmit četrām līdz simt deviņdesmit divām naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no 12 līdz 18 mēnešiem.

(26) Par šā panta divdesmit piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt astoņām līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no 12 līdz 24 mēnešiem.

(26^1) Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu vairāk par 70 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, autobusiem un traktoriem piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt astoņdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no 12 līdz 36 mēnešiem.

(27) Par drošas distances vai intervāla neievērošanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no divām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — brīdinājumu vai naudas sodu no piecām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021., 22.06.2023. un 02.05.2024. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2024.)

56. pants. Apdzīšanas un samainīšanās ar pretim braucošo transportlīdzekli noteikumu pārkāpšana

(1) Par traucējumu radīšanu apdzīšanas laikā pretim braucošo vai apdzenamo transportlīdzekļu vadītājiem piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no vienpadsmit līdz septiņpadsmit naudas soda vienībām.

(2) Par apdzīšanas uzsākšanu, ja pa to pašu joslu priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājs rāda kreisā pagrieziena signālu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(3) Par traucējumu radīšanu apdzenošā transportlīdzekļa vadītājam, palielinot braukšanas ātrumu vai mainot braukšanas trajektoriju, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(4) Par apdzīšanu regulējamos krustojumos vai par apdzīšanu neregulējamos krustojumos, izņemot gadījumus, kad apdzen uz galvenā ceļa attiecībā pret šķērsojamo ceļu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(5) Par apdzīšanu uz dzelzceļa pārbrauktuvēm piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(6) Par apdzīšanu tuvāk par 100 metriem pirms dzelzceļa pārbrauktuvēm piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(7) Par apdzīšanu uz gājēju pārejām un tuneļos, augšupejošu ceļu beigās, bīstamos pagriezienos un citos ceļa posmos, kur redzamību ierobežo apturēti transportlīdzekļi, ēkas, apstādījumi u. tml., piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(8) Par tramvaja apdzīšanu pa pretējā virziena tramvaja sliežu ceļa klātni piemēro naudas sodu transportlīdzekļa

vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(9) Par ceļa nedošanu pretim braucošā transportlīdzekļa vadītājam vietās, kur ir apgrūtināta samainīšanās, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trim līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.05.2024. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2024.)

57. pants. Apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par apstāšanos:

1) ceļa kreisajā pusē gadījumos, kad tas nav atļauts;

2) uz brauktuves, ja ceļam ir nomale;

3) nepietiekami tuvu brauktuves malai (tā, ka attālums no brauktuves malas līdz jebkuram brauktuves malai tuvāko transportlīdzekļa sānu elementam pārsniedz 0,5 metrus), ja ceļam nav nomales;

4) vietās, kur transportlīdzeklis citiem vadītājiem aizsedz luksofora signālus vai ceļa zīmes;

5) *(izslēgts ar 22.06.2023. likumu)*;

6) vietās, kur brauktuves mala apzīmēta ar 920. ceļa apzīmējumu, kā arī vietās, kur brauktuves mala vai apmale apzīmēta ar 943. vai 947. ceļa apzīmējumu, —

piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(2) Par apstāšanos:

1) otrajā rindā gadījumos, kad tas nav atļauts;

2) uz tiltiem, estakādēm, ceļa pārvadiem vai zem tiem;

3) vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem;

4) uz gājēju pārejām, vietās, kur brauktuvi šķērso velosipēdu ceļš, gājēju un velosipēdu ceļš vai kopīgs gājēju un velosipēdu ceļš, vai tuvāk par pieciem metriem no šīm vietām;

5) krustojumā un tuvāk par pieciem metriem no tā;

6) tuvāk par 25 metriem pirms un 10 metriem aiz 541., 542. vai 543. ceļa zīmes;

7) uz ieskrējiena vai bremzēšanas joslām;

8) 326. ceļa zīmes darbības zonā;

9) *(izslēgts ar 24.10.2024. likumu)*;

10) tuneļos;

11) uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem vai velosipēdu ceļiem un velojoslām vietās, kur tas ir aizliegts, —

piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(3) Par apstāšanos, ja tas traucē sabiedriskā transportlīdzekļa kustību, kā arī par apstāšanos uz dzelzceļa pārbrauktuves piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(4) Par stāvēšanu:

1) ceļa kreisajā pusē gadījumos, kad tas nav atļauts;

2) uz brauktuves, ja ceļam ir nomale;

3) nepietiekami tuvu brauktuves malai (tā, ka attālums no brauktuves malas līdz jebkuram brauktuves malai tuvāko transportlīdzekļa sānu elementam pārsniedz 0,5 metrus), ja ceļam nav nomales;

4) vietās, kur transportlīdzeklis citiem vadītājiem aizsedz luksofora signālus vai ceļa zīmes;

5) uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem vai velosipēdu ceļiem un velojoslām vietās, kur tas ir aizliegts;

6) vietās, kur brauktuves mala apzīmēta ar 920. ceļa apzīmējumu, kā arī vietās, kur brauktuves mala vai apmale apzīmēta ar 943. vai 947. ceļa apzīmējumu;

7) ārpus apdzīvotām vietām tuvāk par 100 metriem no dzelzceļa pārbrauktuves, bet apdzīvotās vietās tuvāk par 50 metriem no tās;

8) vietās, kur nav iespējams piebraukt, nepārkāpjot ceļu satiksmes noteikumu prasības, —

piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(5) Par stāvēšanu:

1) otrajā rindā;

2) *(izslēgts ar 24.10.2024. likumu)*;

3) daļēji vai pilnīgi uz brauktuves ārpus apdzīvotām vietām bīstamu pagriezienu un ceļa garenprofila lūzuma vietas tuvumā, kur redzamība kaut vienā virzienā ir mazāka par 100 metriem;

4) vietās, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos;

5) uz tiltiem, estakādēm, ceļa pārvadiem vai zem tiem;

6) vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem;

7) uz gājēju pārejām, vietās, kur brauktuvi šķērso velosipēdu ceļš, gājēju un velosipēdu ceļš vai kopīgs gājēju un velosipēdu ceļš, vai tuvāk par pieciem metriem no šīm vietām;

8) krustojumā vai tuvāk par pieciem metriem no tā;

9) tuvāk par 25 metriem pirms un 10 metriem aiz 541., 542. vai 543. ceļa zīmes;

10) uz ieskrējiena vai bremzēšanas joslām;

11) 326. ceļa zīmes darbības zonā;

12) 327. ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. ceļa zīmi;

13) vietās, kur brauktuves mala vai apmale apzīmēta ar 944. ceļa apzīmējumu, un vietās, kas apzīmētas ar 945. ceļa apzīmējumu;

14) tuneļos —

piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(6) Par stāvēšanu, ja tas traucē sabiedriskā transportlīdzekļa kustību, kā arī par stāvēšanu uz dzelzceļa

pārbrauktuves piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(7) Par transportlīdzekļa novietošanu stāvvietā neatbilstoši prasībām, kuras noteiktas ar attiecīgām papildzīmēm (izņemot 844. un 851. papildzīmi) vai ceļa apzīmējumiem (izņemot 942. ceļa apzīmējumu), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(8) Par transportlīdzekļa vadītāja vietas atstāšanu, ja nav veikts viss nepieciešamais, lai novērstu transportlīdzekļa izkustēšanos no vietas, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021., 15.06.2021., 22.06.2023., 02.05.2024. un 24.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 07.11.2024.)

58. pants. Braukšanas kārtības krustojumos pārkāpšana

(1) Par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no divām līdz sešām naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no trim līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(2) Par iebraukšanu krustojumā vai brauktuvju krustošanās vietā, ja izveidojies sastrēgums, kas vadītāju piespiež apturēt transportlīdzekli krustojumā vai brauktuvju krustošanās vietā un traucē braukt citiem transportlīdzekļiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

59. pants. Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana dzīvojamā zonā

(1) Par dzīvojamā zonā aizliegtu darbību veikšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(2) Par ceļa nedošanu citiem satiksmes dalībniekiem, izbraucot no dzīvojamās zonas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trim līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

60. pants. Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana pie gājēju pārejas un apzīmētas pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturas

(1) Par ceļa nedošanu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju, vai neredzīgiem gājējiem, kas rāda signālu ar baltu spieķi, vai gājējiem, kas iet uz tajā pašā braukšanas virzienā apzīmētā pieturā (ceļa vidū) apturētu tramvaju vai nāk no tā, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no divām līdz sešām naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no sešām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(2) Par uzbraukšanu uz gājēju pārejas, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespiež vadītāju apturēt transportlīdzekli uz gājēju pārejas un traucē gājēju pārvietošanos, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

61. pants. Dzelzceļa pārbrauktuvju šķērsošanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par ceļa nedošanu vilcienam (lokomotīvei, drezīnai), kas tuvojas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(2) Par uzbraukšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves, ja:

1) uzbraukšanu aizliedz dzelzceļa pārbrauktuves dežuranta žests;

2) luksoforā deg aizlieguma signāls, —

piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(3) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz vietu, kur jāaptur transportlīdzeklis, ja aizliegts uzbraukt uz dzelzceļa pārbrauktuves, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(4) Par uzbraukšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespiež vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves, vai ja uz tās stāv transportlīdzeklis, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(5) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz vadītāja rīcību piespiedu apstāšanās gadījumā uz dzelzceļa pārbrauktuves, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no vienpadsmit līdz septiņpadsmit naudas soda vienībām.

(6) Par to transportlīdzekļu apbraukšanu, kuri apturēti pirms dzelzceļa pārbrauktuves, ja kustība pāri pārbrauktuvei ir aizliegta, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(7) Par barjeras patvaļīgu atvēršanu, apbraukšanu vai dzelzceļa sliežu ceļa šķērsošanu šim nolūkam neparedzētās vietās piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz laiku no sešiem līdz 12 mēnešiem.

(8) Par transportēšanai nesagatavotu lauksaimniecības mašīnu, ceļa būves mašīnu, celtniecības mašīnu un tamlīdzīgu mašīnu vešanu pāri dzelzceļa pārbrauktuvei piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(9) Par dzelzceļa pārbrauktuves šķērsošanu bez dzelzceļa distances priekšnieka atļaujas ar transportlīdzekli, kura gabarīti vai faktiskā masa pārsniedz noteiktos lielumus, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.
(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

62. pants. Transportlīdzekļu vadīšana alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē

(1) Par transportlīdzekļa vadīšanu, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles, bet nepārsniedz 0,5 promiles, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam, kurš vada D1, D, D1E, DE, TRAM un TROL kategorijai atbilstošus transportlīdzekļus, un transportlīdzekļa vadītājam, kura vadītāja stāžs mazāks par diviem gadiem, no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

(2) Par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam četrpadsmit naudas soda vienību apmērā, bet mopēda vai cita transportlīdzekļa vadītājam — no astoņdesmit sešām līdz simt divdesmit astoņām naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz vienu gadu.

(3) Par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divdesmit četru naudas soda vienību apmērā, bet mopēda vai cita transportlīdzekļa vadītājam — no simt septiņdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim gadiem.

(4) Par velosipēda, elektroskrejriteņa vai mopēda vadīšanu vai mācīšanu vadīt mopēdu, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam trīsdesmit četru naudas soda vienību apmērā, bet mopēda vadītājam — no divsimt četrdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

(5) Par velosipēda, elektroskrejriteņa vai mopēda vadīšanu vai mācīšanu vadīt mopēdu, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam trīsdesmit četru naudas soda vienību apmērā, bet mopēda vadītājam — no divsimt četrdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

(6) Par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, atrodoties reakcijas ātrumu un uzmanību

samazinošu medikamentu iespaidā, esot slimam vai tādā mērā nogurušam, ka tas ietekmē transportlīdzekļa vadītāja darbspējas un ceļu satiksmes drošību, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(7) Par alkoholisko dzērienu, narkotisko vai citu apreibinošo vielu lietošanu pēc satiksmes negadījuma, kā arī pēc tam, kad transportlīdzeklis tiek apturēts pēc policijas darbinieka, robežsarga pieprasījuma, līdz izelpotā gaisa vai asins pārbaudei alkohola koncentrācijas noteikšanai vai pārbaudei, kas konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi, vai atbrīvošanai no šīs pārbaudes noteiktā kārtībā piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam trīsdesmit četru naudas soda vienību apmērā, bet mopēda vai cita transportlīdzekļa vadītājam — no divsimt četrdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

(8) Par atteikšanos no izelpotā gaisa vai asins pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam trīsdesmit četru naudas soda vienību apmērā, bet mopēda vadītājam — no divsimt četrdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021., 27.10.2022., 22.06.2023. un 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

63. pants. Transportlīdzekļu vadītāju pārkāpumi īpašos gadījumos

(1) Par operatīvā transportlīdzekļa vadīšanu neatbilstoši prasībām piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(2) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz gadījumus, kad, tuvojoties operatīvajam transportlīdzeklim, jāaptur transportlīdzeklis, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(3) Par ceļa nedošanu noteiktajā kārtībā operatīvajam transportlīdzeklim piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(4) Par oranžo (dzelteno) bākuguņu izmantošanas noteikumu pārkāpšanu vai par oranžo (dzelteno) bākuguņu neieslēgšanu gadījumos, kad tās obligāti jāieslēdz, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(5) Par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no divām līdz vienpadsmit naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no četrpadsmit līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizlieguma.

(6) Par brauktuves neatbrīvošanu pēc ceļu satiksmes negadījuma Ceļu satiksmes noteikumos minētajos gadījumos piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

64. pants. Ārējās apgaismes ierīču lietošanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par braukšanu bez iedegtiem dienas gaismas lukturiem vai tuvās gaismas lukturiem diennakts gaišajā laikā piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par braukšanu bez iedegtām noteiktām ārējām apgaismes ierīcēm diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(3) Par tālās gaismas lukturu nepārslēgšanu uz tuvās gaismas lukturiem apdzīvotās vietās, ja ceļš ir pietiekami un vienmērīgi apgaismots vai ja var apžilbināt citus vadītājus (arī tos, kuri brauc tajā pašā virzienā), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(4) Par tālās gaismas lukturu nepārslēgšanu uz tuvās gaismas lukturiem noteiktajā attālumā vai arī lielākā attālumā, ja pretim braucošā transportlīdzekļa vadītājs par lukturu pārslēgšanas nepieciešamību signalizē, periodiski pārslēdzot lukturu gaismu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(5) Par apstāšanos pilnīgi vai daļēji uz brauktuves ārpus apdzīvotām vietām diennakts tumšajā laikā vai

nepietiekamas redzamības apstākļos, neiededzot noteiktās ārējās apgaismes ierīces, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(6) Par stāvēšanu pilnīgi vai daļēji uz brauktuves ārpus apdzīvotām vietām diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos, neiededzot noteiktās ārējās apgaismes ierīces, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(7) Par apstāšanos apdzīvotās vietās pilnīgi vai daļēji uz brauktuves neapgaismotos ceļa posmos, kur apstāties aizliegts, diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos, neiededzot noteiktās ārējās apgaismes ierīces, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(8) Par stāvēšanu apdzīvotās vietās pilnīgi vai daļēji uz brauktuves neapgaismotos ceļa posmos, kur apstāties vai stāvēt aizliegts, diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos, neiededzot noteiktās ārējās apgaismes ierīces, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(9) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz gadījumus, kad atļauts iedegt pakaļējos miglas lukturus vai priekšējos miglas lukturus kopā ar tālās gaismas lukturiem, braucot diennakts tumšajā laikā, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(10) Par prožektora vai grozāmluktura iedegšanu transportlīdzeklim, kam nav piešķirts operatīvā transportlīdzekļa statuss, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(11) Par avārijas gaismas signalizācijas neiedegšanu vai, ja tādas nav vai tā nedarbojas, avārijas zīmes nepiestiprināšanu velkamajam transportlīdzeklim diennakts gaišajā laikā piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(12) Par avārijas gaismas signalizācijas neiedegšanu vai, ja tādas nav vai tā nedarbojas, avārijas zīmes nepiestiprināšanu velkamajam transportlīdzeklim diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

65. pants. Skaņas signāla, avārijas gaismas signalizācijas un avārijas zīmes lietošanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz gadījumus, kad atļauts lietot skaņas signālu, kā arī par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 325. ceļa zīmi, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par avārijas gaismas signalizācijas neiedegšanu un avārijas zīmes neizlikšanu uz ceļa apstādinātam vai stāvošam transportlīdzeklim noteiktajos gadījumos diennakts gaišajā laikā piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(3) Par avārijas gaismas signalizācijas neiedegšanu un avārijas zīmes neizlikšanu uz ceļa apstādinātam vai stāvošam transportlīdzeklim noteiktajos gadījumos diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(4) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz attālumu, kādā no transportlīdzekļa izliekama avārijas zīme diennakts gaišajā laikā, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(5) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz attālumu, kādā no transportlīdzekļa izliekama avārijas zīme diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(6) Par avārijas gaismas signalizācijas iedegšanu, apstājoties vietās, kur tas aizliegts, ja apstāšanās nav notikusi piespiedu apstākļos, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

66. pants. Transportlīdzekļu vilkšanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par transportlīdzekļa vilkšanu, ja pie tā stūres nav transportlīdzekļa vadītāja, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par noteiktā attāluma neievērošanu starp velkošo un velkamo transportlīdzekli piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(3) Par transportlīdzekļu vilkšanas aizlieguma neievērošanu piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

67. pants. Mācību braukšanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par braukšanas mācīšanu, ja noteiktajos gadījumos instruktoram nav instruktora apliecības vai personai, kura mācās, nav braukšanas mācību atļaujas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par braukšanas mācīšanu individuāli, ja atbilstošās kategorijas transportlīdzekļa vadītāja stāžs ir mazāks par trim gadiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(3) Par braukšanas mācīšanu individuāli ar tādas kategorijas transportlīdzekli, ar kuru nav atļauta individuālā braukšanas apmācība, vai par braukšanas mācīšanu ar transportlīdzekli, kurš nav aprīkots atbilstoši noteiktajām prasībām, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(4) Par braukšanas mācīšanu personai, kura nav sasniegusi noteikto vecumu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(5) Par braukšanas mācīšanu uz ceļiem, ja persona, kura mācās, nav pietiekami labi apguvusi braukšanas iemaņas, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

68. pants. Velosipēdu vai elektroskrejriteņu vadītājiem noteikto papildu prasību pārkāpšana

Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz papildu prasības velosipēdu vai elektroskrejriteņu vadītājiem, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no divām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

68.[1] pants. Pašgājēju velosipēdu, velorikšu un elektroskrejriteņu tehniskā stāvokļa un aprīkojuma nosacījumu pārkāpšana

Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz prasības attiecībā uz pašgājēju velosipēdu, velorikšu un elektroskrejriteņu tehnisko stāvokli vai ražotāja noteiktiem tehniskajiem parametriem, piemēro naudas sodu pašgājēju velosipēdu, velorikšu un elektroskrejriteņu vadītājiem no desmit līdz piecdesmit naudas soda vienībām.

(22.06.2023. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025. Grozījumi panta nosaukumā un tekstā par vārda "velorikšu" aizstāšanu ar vārdiem "pašgājēju velosipēdu, velorikšu" stājas spēkā 01.02.2026. Sk. pārejas noteikumu 76. punktu)

68.[2] pants. Koplietošanas transportlīdzekļu pakalpojumu sniedzējiem noteikto prasību pārkāpšana

(1) Par koplietošanas pakalpojumu sniedzējiem noteikto prasību, kas attiecas uz pakalpojuma saņēmēja vecuma pārbaudi mobilajā aplikācijā vai tīmekļvietnē un attiecīgā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību esamības pārbaudi, pārkāpšanu piemēro naudas sodu juridiskajai personai no četrpadsmit līdz septiņdesmit naudas soda vienībām.

(2) Par koplietošanas pakalpojumu sniedzējiem noteikto prasību, kas attiecas uz pakalpojuma saņēmēja reaģēšanas spēju pārbaudi alkohola vai citu apreibinošo vielu ietekmes kontroles ietvaros, pārkāpšanu piemēro

naudas sodu juridiskajai personai no četrpadsmit līdz septiņdesmit naudas soda vienībām.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025. Pants stājas spēkā 01.04.2026. Sk. pārejas noteikumu 75. punktu)

69. pants. Pajūgu vadītājiem, jātniekiem un dzīvnieku dzinējiem noteikto papildu prasību pārkāpšana

Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz papildu prasības pajūgu vadītājiem, jātniekiem un dzīvnieku dzinējiem, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu pajūga vadītājam, jātniekam vai dzīvnieku dzinējam no divām līdz sešām naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

70. pants. Gājēju un pasažieru izdarītie pārkāpumi

(1) Par pasažieriem noteikto pienākumu pārkāpšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu pasažierim triju naudas soda vienību apmērā.

(2) Par gājējiem noteikto pienākumu pārkāpšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu gājējam no divām līdz sešām naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

71. pants. Transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa un iekārtojuma nosacījumu pārkāpšana

(1) Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no vienpadsmit līdz divdesmit četrām naudas soda vienībām.

(2) Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, par kuru nav veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, piemēro naudas sodu pašgājēja velosipēda, elektroskrejriteņa vai mopēda vadītājam (kurš nav transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs, turētājs)) no sešām līdz vienpadsmit naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam (kurš nav transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs, turētājs)) — no septiņpadsmit līdz divdesmit četrām naudas soda vienībām.

(2^1) Par transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas neveikšanu, ja tas tiek izmantots ceļu satiksmē, piemēro naudas sodu kravas automobiļa vai autobusa, kura pilna masa pārsniedz 12 tonnas, īpašniekam (valdītājam, turētājam) no astoņdesmit līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām, pašgājēja velosipēda vai elektroskrejriteņa tiesīgajam lietotājam vai mopēda īpašniekam (valdītājam, turētājam) — no divdesmit piecām līdz četrdesmit naudas soda vienībām, bet cita veida transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) vai tādam tirdzniecības uzņēmumam (komersantam), kuram transportlīdzeklis nodots tirdzniecībā, — no septiņdesmit līdz simt trīsdesmit naudas soda vienībām.

(3) Par braukšanu diennakts tumšajā laikā bez iedegtas avārijas gaismas signalizācijas ar transportlīdzekli, kuram nedeg viens no tuvās gaismas lukturiem, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(4) Par braukšanu diennakts tumšajā laikā ar transportlīdzekli, kuram nedeg neviens no tuvās gaismas lukturiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(5) Par braukšanu nepietiekamas redzamības apstākļos bez iedegtas avārijas gaismas signalizācijas ar transportlīdzekli, kuram nedeg viens no tuvās gaismas lukturiem un vienlaikus kāds no priekšējiem miglas lukturiem, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(6) Par braukšanu nepietiekamas redzamības apstākļos ar transportlīdzekli, kuram nedeg neviens no tuvās gaismas lukturiem un vienlaikus neviens no priekšējiem miglas lukturiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(7) Par braukšanu diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos bez iedegtas avārijas gaismas signalizācijas ar transportlīdzekli, kuram nedeg neviens no pakaļējiem gabarītlukturiem vai neviens no bremzēšanas signāllukturiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(8) Par braukšanu diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos bez iedegtas avārijas gaismas signalizācijas ar transportlīdzekli, kuram nedeg neviens no numura zīmes apgaismojuma lukturiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(9) Par braukšanu diennakts gaišajā laikā bez iedegtas avārijas gaismas signalizācijas ar transportlīdzekli, kuram nedeg neviens no bremzēšanas signāllukturiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(10) Par braukšanu lietus vai snigšanas laikā ar transportlīdzekli, kuram vadītāja pusē nedarbojas priekšējā stikla tīrītājs, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(11) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kura stūres iekārtas bojājumi vai darba bremžu sistēma neļauj vadītājam izdarīt manevru, vai par braukšanu ar transportlīdzekļu sastāvu, kura vilcēja un piekabes (puspiekabes) sakabes ierīcei ir bojājumi, kas braukšanas laikā var izraisīt sakabes pārrāvumu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no vienpadsmit līdz septiņpadsmit naudas soda vienībām.

(12) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kas nav aprīkots ar avārijas zīmi, medicīnisko aptieciņu (aptieciņām) vai ugunsdzēšamo aparātu (aparātiem), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(13) Par braukšanu ar transportlīdzekli bez drošības jostām, ja tās ir paredzētas konstrukcijā, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(14) Par braukšanu laikposmā no 1. decembra līdz 1. martam ar automobili vai autobusu, kura pilna masa nepārsniedz 3,5 tonnas un kurš nav aprīkots ar riepām, kas paredzētas braukšanai ziemas apstākļos, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(15) Par braukšanu laikposmā no 1. maija līdz 1. oktobrim ar automobili vai autobusu, kuram ir riepas ar radzēm, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(16) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kas aprīkots ar ierīci (antiradaru u. tml.), kura var uztvert braukšanas ātruma kontroles mērierīču raidītos signālus vai radīt traucējumus šo mērierīču darbībā, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(17) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kurš aprīkots ar speciālām ierīcēm (speciālo zilo vai sarkano bākuguni, skaņas signālu) vai kuram ir speciālais krāsojums, ja transportlīdzeklis atbilstoši normatīvo aktu prasībām nav operatīvais transportlīdzeklis, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(18) Par norīkojuma došanu lietot transportlīdzekli, kuram ir bojājumi, kuru dēļ aizliegts braukt, vai kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, piemēro naudas sodu personai, kas atbildīga par transportlīdzekļa ekspluatāciju, no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(19) Par braukšanu ar automobili, kura stikli pārklāti ar pārklājumu, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam septiņpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(20) Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram ir nepietiekams normatīvajos aktos noteiktais riepu protektora dziļums vai ir riepu bojājums, kas apdraud satiksmes drošību, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trim līdz vienpadsmit naudas soda vienībām, fiziskajai personai, kas atbildīga par transportlīdzekļa ekspluatāciju, — no vienpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no četrpadsmit līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(21) Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē:

1) kura radītais trokšņa līmenis pārsniedz normatīvajos aktos vai izgatavotāja noteikto;

2) kuram ir trokšņa slāpēšanas sistēmas elementu bojājumi, kas apdraud satiksmes drošību, — piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trim līdz desmit naudas soda vienībām.

(22) Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē:

1) kurš nav aprīkots ar kādu no trokšņa slāpēšanas sistēmas elementiem;

2) kura trokšņa slāpēšanas sistēmā ievietotas vai uzstādītas sastāvdaļas vai materiāli, kas īslaicīgi nodrošina zemāku trokšņa līmeni;

3) kuram veikta trokšņa slāpēšanas sistēmas neatļauta pārbūve, — piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz septiņpadsmit naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.06.2023., 02.05.2024. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025. Sk. pārejas noteikumu 77. punktu)

72. pants. Transportlīdzekļu reģistrācijas un numura zīmju lietošanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kurš nav reģistrēts, piemēro naudas sodu pašgājēja velosipēda, velorikšas vai elektroskrejriteņa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no vienpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(1^1) Par tāda Krievijas Federācijā vai Baltkrievijas Republikā reģistrēta transportlīdzekļa neatļautu izmantošanu ceļu satiksmē, kurš nav reģistrēts Latvijā, piemēro naudas sodu no simt piecdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām.

(2) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kuram nav kādas no noteiktajām numura zīmēm, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(3) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kuram nav nevienas no noteiktajām numura zīmēm, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(4) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kura numura zīmes neatbilst attiecīgā transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no vienpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(5) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kuram kaut viena numura zīme nav piestiprināta tai paredzētajā vietā, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(6) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kura numura zīme neatbilst valsts standartam, ir pilnībā vai daļēji izmainīta, aizsegta, pārklāta ar aizsargmateriāliem, mehāniski bojāta, locīta vai apslēpta citā veidā, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no vienpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(7) Par braukšanu ar tramvaju vai trolejbusu, uz kura nav uzkrāsoti reģistrācijas numuri, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(8) Par norīkojuma došanu lietot transportlīdzekli, kas nav reģistrēts noteiktajā kārtībā, piemēro naudas sodu personai, kas atbildīga par transportlīdzekļu ekspluatāciju, no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(9) Par ārvalstī reģistrēta M1 un N1 kategorijas automobiļa izmantošanu ceļu satiksmē Latvijā, ja tā vadītājs — persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, — nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz astoņdesmit naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.11.2023., 12.09.2024., 24.10.2024. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025. Sk. pārejas noteikumu 77. punktu)

72.[1] pants. Ārvalstī, kas nav Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, reģistrēta transportlīdzekļa neatļauta izmantošana

Par tāda ārvalstī, kas nav Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, reģistrēta transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kurš nav deklarēts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no vienpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(24.10.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2024. Pants stājas spēkā 01.01.2025. Sk. pārejas noteikumu 73. punktu)

73. pants. Transportlīdzekļu pazīšanas zīmju, brīdināšanas ierīču un apzīmējumu lietošanas noteikumu

pārkāpšana

(1) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kuram ir netīras pazīšanas zīmes, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kuram piestiprināta jebkāda cita informācija vai zīmes, kurās izmantotas ar valsts standartu noteiktās ceļa zīmju formas, krāsu kombinācijas un simbolika un kuras var maldināt citus ceļu satiksmes dalībniekus, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(3) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kuram nav uzstādīta noteiktā pazīšanas zīme (zīmes) vai ir uzstādīta neatļauta pazīšanas zīme, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(4) Par braukšanu ar transportlīdzekli, kuram neatļauti uzstādīta invalīdu stāvvietu izmantošanas karte, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

74. pants. Priekšrocības ceļa zīmju prasību pārkāpšana

(1) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 206., 207. vai 208. ceļa zīmi (par ceļa nedošanu transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka), piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no trim līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(2) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 207. ceļa zīmi (par transportlīdzekļa neapturēšanu), piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — sešu naudas soda vienību apmērā.

(3) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 207. ceļa zīmi (par transportlīdzekļa neapturēšanu tieši noteiktajā vietā), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

75. pants. Aizlieguma ceļa zīmju prasību pārkāpšana

(1) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 302., 303., 304., 306., 307., 308., 310., 311., 312., 313., 314., 315., 316., 317., 318., 331., 332., 333. vai 334. ceļa zīmi, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — sešu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 301., 319. vai 321. ceļa zīmi, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(3) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 305. vai 309. ceļa zīmi, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam vai gājējam divu naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

76. pants. Rīkojuma ceļa zīmju prasību pārkāpšana

(1) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 401., 402., 403., 404., 405., 406., 407., 408., 410., 411., 420., 421. vai 422. ceļa zīmi, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — sešu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 413., 414., 415., 416. vai 417. ceļa zīmi, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(3) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 409. ceļa zīmi (par braukšanu pretējā virzienā pa loku), piemēro

naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(4) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 423. ceļa zīmi, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

77. pants. Norādījuma ceļa zīmju prasību pārkāpšana

(1) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 513., 514., 515., 516., 517. vai 518. ceļa zīmi, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — sešu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 501., 503. vai 504. ceļa zīmi (par braukšanu pretējā virzienā pa vienvirziena ceļu), piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. likumu, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

78. pants. Ceļa apzīmējumu prasību pārkāpšana

(1) Par 920. un 947. ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu vai 928. ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu, apdzenot no nepārtrauktās līnijas puses, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(2) Par 920. un 947. ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu vai 928. ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu no nepārtrauktās līnijas puses, nogriežoties pa kreisi vai apgriežoties braukšanai pretējā virzienā, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(3) Par 920. un 947. ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu vai 928. ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu no nepārtrauktās līnijas puses citos gadījumos piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(4) Par 921. ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu apdzenot piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(5) Par 921. ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu, nogriežoties pa kreisi vai apgriežoties braukšanai pretējā virzienā, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(6) Par uzbraukšanu uz 934., 935. vai 936. ceļa apzīmējuma piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(7) Par transportlīdzekļa neapturēšanu tieši pirms 929. vai 930. ceļa apzīmējuma noteiktajos gadījumos piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu naudas soda vienību apmērā.

(8) Par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 844. papildzīmi vai 942. ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

79. pants. Pasažieru pārvadāšanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par lielāka pasažieru skaita pārvadāšanu, nekā to norādījis transportlīdzekļa izgatavotājs, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

(2) Par bērnu grupu pārvadāšanu autobusā bez pavadoņa klātbūtnes piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(3) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz bērnu pārvadāšanai paredzēto drošības līdzekļu lietošanu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(4) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri reglamentē pasažieru pārvadāšanu kravas automobilī ārpus tā kabīnes, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(5) Par pasažieru pārvadāšanu ārpus traktortehnikas kabīnes, piekabē (puspiekabē) un motocikla kravas nodalījumā piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(6) Par tādu bērnu pārvadāšanu, kuru augums nepārsniedz 150 cm, ja:

1) bērns atrodas vieglā automobiļa priekšējā sēdeklī, kas nav aprīkots ar drošības jostu;

2) transportlīdzeklī, kas aprīkots ar drošības jostām, bērns neatrodas viņa vecumam un svaram piemērotā bērnu sēdeklītī vai uz paliktņa, kas uzstādīts atbilstoši tā izgatavotāja norādījumiem, un nav piesprādzēts ar drošības jostu;

3) bērns tiek pārvadāts ar divriteņu mopēdu, motociklu, triciklu, kvadriciklu vai sniega motociklu, izņemot gadījumu, kad bērns var noturēt līdzsvaru un aizsniegt kāju atbalstus vai sēž viņa vecumam un svaram atbilstošā sēdeklītī, —

piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(7) Par starptautisko pasažieru pārvadājumu veikšanu, pārkāpjot noteikumus, kas ietverti starptautiskajos līgumos par pasažieru pārvadājumiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021. un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

79.[1] pants. Specializēto tūristu transportlīdzekļu pārvadāšanas noteikumu pārkāpšana

Par pārvadājuma ar specializēto tūristu transportlīdzekli veikšanas noteikumu pārkāpšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu specializētā tūristu transportlīdzekļa vadītājam no divām līdz četrdesmit četrām naudas soda vienībām.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

80. pants. Transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas laika noteikumu pārkāpšana

(1) Par transportlīdzekļu vadītāju minimālā vecuma neievērošanu piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(2) Par transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšanu 24 stundu periodā, kas izpaudusies kā:

1) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laikposma, kas ir deviņas stundas, pārsniegšana par laiku līdz vienai stundai (neieskaitot), ja pagarinājums līdz 10 stundām nav atļauts, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

2) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laikposma, kas ir deviņas stundas, pārsniegšana par laiku no vienas stundas līdz divām stundām (neieskaitot), ja pagarinājums līdz 10 stundām nav atļauts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

3) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laikposma, kas ir deviņas stundas, pārsniegšana par laiku divas stundas un vairāk, ja pagarinājums līdz 10 stundām nav atļauts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

4) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laikposma, kas ir deviņas stundas, pārsniegšana par 50 procentiem vai vairāk bez pārtraukuma vai atpūtas, kas ir vismaz 4,5 stundas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām;

5) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas pagarinātā laikposma, kas ir 10 stundas, pārsniegšana par laiku līdz

vienai stundai (neieskaitot), ja pagarinājums ir atļauts, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

6) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas pagarinātā laikposma, kas ir 10 stundas, pārsniegšana par laiku no vienas stundas līdz divām stundām (neieskaitot), ja pagarinājums ir atļauts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

7) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas pagarinātā laikposma, kas ir 10 stundas, pārsniegšana par laiku divas stundas un vairāk, ja pagarinājums ir atļauts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

8) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas pagarinātā laikposma, kas ir 10 stundas, pārsniegšana par 50 procentiem vai vairāk bez pārtraukuma vai atpūtas, kas ir vismaz 4,5 stundas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(3) Par iknedēļas transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšanu, kas izpaudusies kā:

1) iknedēļas transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par laiku līdz četrām stundām (neieskaitot), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

2) iknedēļas transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par laiku no četrām līdz deviņām stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

3) iknedēļas transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par laiku no deviņām līdz 14 stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

4) iknedēļas transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par 25 procentiem vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(4) Par kopējā transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšanu divu secīgu nedēļu periodā, kas izpaudusies kā:

1) divu secīgu nedēļu laikā uzkrātā transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par laiku līdz 10 stundām (neieskaitot), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

2) divu secīgu nedēļu laikā uzkrātā maksimālā kopējā transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par laiku no 10 līdz 15 stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

3) divu secīgu nedēļu laikā uzkrātā transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par laiku no 15 stundām līdz 22 stundām 30 minūtēm (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

4) divu secīgu nedēļu laikā uzkrātā transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par 25 procentiem vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(5) Par transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšanu, neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, kas izpaudusies kā:

1) nepārtraukta transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par laiku līdz 30 minūtēm (neieskaitot), neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

2) nepārtraukta transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par laiku no 30 minūtēm līdz pusotrai stundai (neieskaitot), neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

3) nepārtraukta transportlīdzekļa vadīšanas laikposma pārsniegšana par laiku pusotra stunda vai vairāk, neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(6) Par ikdienas atpūtas laikposma saīsināšanu, kas izpaudusies kā:

1) ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz 11 stundas, ja saīsināts ikdienas atpūtas laikposms nav atļauts, saīsināšana par laiku līdz vienai stundai (neieskaitot), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

2) ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz 11 stundas, ja saīsināts ikdienas atpūtas laikposms nav atļauts, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divarpus stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

3) ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz 11 stundas, ja saīsināts ikdienas atpūtas laikposms nav atļauts, saīsināšana par laiku divarpus stundas vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

4) saīsinātā ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana par laiku līdz vienai stundai (neieskaitot), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

5) saīsinātā ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divām stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

6) saīsinātā ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana par laiku divas stundas vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

7) sadalītā ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz trīs stundas plus deviņas stundas, saīsināšana par laiku līdz vienai stundai (neieskaitot), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

8) sadalītā ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz trīs stundas plus deviņas stundas, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divām stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

9) sadalītā ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz trīs stundas plus deviņas stundas, saīsināšana par laiku divas stundas vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

10) ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana par laiku līdz vienai stundai (neieskaitot), ja transportlīdzekli vada vairāki transportlīdzekļa vadītāji, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

11) ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divām stundām (neieskaitot), ja transportlīdzekli vada vairāki transportlīdzekļa vadītāji, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

12) ikdienas atpūtas laikposma, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana par laiku divas stundas vai vairāk, ja transportlīdzekli vada vairāki transportlīdzekļa vadītāji, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no

četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(7) Par iknedēļas atpūtas laikposma saīsināšanu, kas izpaudusies kā:

1) saīsinātā iknedēļas atpūtas laikposma, kas ir 24 stundas, saīsināšana par laiku līdz divām stundām (neieskaitot), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

2) saīsinātā iknedēļas atpūtas laikposma, kas ir 24 stundas, saīsināšana par laiku no divām līdz četrām stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

3) saīsinātā iknedēļas atpūtas laikposma, kas ir 24 stundas, saīsināšana par laiku četras stundas vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

4) iknedēļas atpūtas laikposma, kas ir 45 stundas, saīsināšana par laiku līdz trim stundām (neieskaitot), ja saīsināts iknedēļas atpūtas laikposms nav atļauts, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

5) iknedēļas atpūtas laikposma, kas ir 45 stundas, saīsināšana par laiku no trim līdz deviņām stundām (neieskaitot), ja saīsināts iknedēļas atpūtas laikposms nav atļauts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

6) iknedēļas atpūtas laikposma, kas ir 45 stundas, saīsināšana par laiku deviņas stundas vai vairāk, ja saīsināts iknedēļas atpūtas laiks nav atļauts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(7^1) Par atbilstošas atpūtas laikposma kompensācijas neizmantošanu, ja ir izmantoti divi secīgi saīsinātie iknedēļas atpūtas laikposmi, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(7^2) Par regulārā iknedēļas atpūtas laikposma un jebkura iknedēļas atpūtas laikposma, kas ir ilgāks par 45 stundām, izmantošanu transportlīdzeklī piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(8) Par sešu secīgu 24 stundu periodu pārsniegšanu pēc iepriekšējā nedēļas atpūtas perioda, kas izpaudusies kā:

1) sešu secīgu 24 stundu periodu pārsniegšana pēc iepriekšējā nedēļas atpūtas perioda par laiku līdz trim stundām (neieskaitot), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

2) sešu secīgu 24 stundu periodu pārsniegšana pēc iepriekšējā nedēļas atpūtas perioda par laiku no trim līdz 12 stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

3) sešu secīgu 24 stundu periodu pārsniegšana pēc iepriekšējā nedēļas atpūtas perioda par laiku 12 stundas vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(9) Par 12 secīgu 24 stundu periodu pārsniegšanu pēc iepriekšējā regulārā nedēļas atpūtas perioda, kas izpaudusies kā:

1) 12 secīgu 24 stundu periodu pārsniegšana pēc iepriekšējā regulārā nedēļas atpūtas perioda par laiku līdz trim stundām (neieskaitot), piemēro brīdinājumu vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

2) 12 secīgu 24 stundu periodu pārsniegšana pēc iepriekšējā regulārā nedēļas atpūtas perioda par laiku no trim

līdz 12 stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

3) 12 secīgu 24 stundu periodu pārsniegšana pēc iepriekšējā regulārā nedēļas atpūtas perioda par laiku 12 stundas vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(10) Par nedēļas atpūtas perioda pēc 12 secīgiem 24 stundu periodiem saīsināšanu, kas izpaudusies kā:

1) nedēļas atpūtas perioda pēc 12 secīgiem 24 stundu periodiem saīsināšana par laiku no divām līdz četrām stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

2) nedēļas atpūtas perioda pēc 12 secīgiem 24 stundu periodiem saīsināšana par laiku četras stundas vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(11) Par transportlīdzekļa vadīšanas triju stundu laikposma pārsniegšanu pirms pārtraukuma laikā no pulksten 22.00 līdz 06.00, ja nav vairāku transportlīdzekļa vadītāju un ja:

1) no pulksten 22.00 līdz 06.00 transportlīdzekļa vadīšanas laikposms pārsniedz trīs stundas pirms pārtraukuma par laiku līdz pusotrai stundai (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

2) no pulksten 22.00 līdz 06.00 transportlīdzekļa vadīšanas laikposms pārsniedz trīs stundas pirms pārtraukuma par laiku pusotra stunda vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(12) Par algas sasaistīšanu ar nobraukto attālumu vai pārvadātās kravas daudzumu piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(13) Par transportlīdzekļa vadītāja darba organizācijas neesību vai neatbilstību, ja transportlīdzekļa vadītājam netiek doti atbilstoši norādījumi, kas tam ļauj ievērot tiesību aktus, piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(13^1) Par transportlīdzekļa vadītāja darba neorganizēšanu tā, lai transportlīdzekļa vadītājs varētu atgriezties darba devēja darbības centrā vai savā dzīvesvietā, piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(13^2) Par izmaksu par izmitināšanu ārpus transportlīdzekļa nekompensēšanu piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(14) Par maksimālā 48 stundu nedēļas darba laika pārsniegšanu, ja iespējas pagarināt līdz 60 stundām jau ir izmantotas, kas izpaudusies kā:

1) maksimālā 48 stundu nedēļas darba laika pārsniegšana par laiku no astoņām līdz 12 stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

2) maksimālā 48 stundu nedēļas darba laika pārsniegšana par laiku 12 stundas vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(15) Par maksimālā 60 stundu nedēļas darba laika pārsniegšanu, ja nav piešķirta atkāpe saskaņā ar šā likuma $31.^2$ panta trešo daļu, kas izpaudusies kā:

1) maksimālā 60 stundu nedēļas darba laika pārsniegšana par laiku no piecām līdz 10 stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

2) maksimālā 60 stundu nedēļas darba laika pārsniegšana par laiku 10 stundas vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(16) Par obligātā pārtraukuma saīsināšanu, ja darba laiks ir no sešām līdz deviņām stundām, kas izpaudusies kā:

1) obligātā pārtraukuma samazināšana par laiku no 10 minūtēm līdz 20 minūtēm (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

2) obligātā pārtraukuma samazināšana par laiku 20 minūtes vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(17) Par obligātā pārtraukuma samazināšanu, ja darba laiks ir vairāk nekā deviņas stundas, kas izpaudusies kā:

1) obligātā pārtraukuma samazināšana par laiku no 15 līdz 25 minūtēm (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

2) obligātā pārtraukuma samazināšana par laiku 25 minūtes vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(18) Par dienas darba laika pārsniegšanu katrās 24 stundās, kad transportlīdzekļa vadītājs veic nakts darbu, ja nav piešķirta atkāpe saskaņā ar šā likuma 31.^{2} panta trešo daļu, kas izpaudusies kā:

1) dienas darba laika pārsniegšana katrās 24 stundās, kad transportlīdzekļa vadītājs veic nakts darbu, par laiku no vienas līdz trim stundām (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām;

2) dienas darba laika pārsniegšana katrās 24 stundās, kad transportlīdzekļa vadītājs veic nakts darbu, par laiku trīs stundas vai vairāk, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(19) Par darba laika uzskaites datu viltošanu vai atteikšanos uzrādīt uzskaiti normatīvajos aktos noteiktajām kontroles institūcijām piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

81. pants. Transportlīdzekļa odometra rādījumu izmainīšana

(1) Par transportlīdzekļa odometra rādījumu izmainīšanu, palielinot vai samazinot odometra uzskaitīto transportlīdzekļa nobraukumu, piemēro naudas sodu fiziskajai personai līdz divdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — līdz divsimt naudas soda vienībām.

(2) Par transportlīdzekļa odometra rādījumu izmainīšanas pakalpojuma piedāvāšanu vai sniegšanu piemēro naudas sodu fiziskajai personai līdz četrdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — līdz četrsimt naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

82. pants. Ceļu aizsardzības noteikumu pārkāpšana

(1) Par ceļa zīmju, luksoforu vai citu ceļu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu patvaļīgu noņemšanu, uzstādīšanu, aizklāšanu vai pārvietošanu piemēro naudas sodu fiziskajai personai no septiņām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no četrpadsmit līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(2) Par ceļu vai to kompleksā ietilpstošo būvju bojāšanu, iznīcināšanu, piegružošanu, piesārņošanu vai aizsprostošanu, par ceļu zemes nodalījuma joslas piegružošanu, piesārņošanu vai uzaršanu, materiālu vai priekšmetu novietošanu ceļu zemes nodalījuma joslā bez ceļa īpašnieka (pārvaldītāja) atļaujas, kā arī par citu darbu veikšanu, kas pasliktina satiksmes drošību, piemēro naudas sodu fiziskajai personai no četrpadsmit līdz septiņdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no simt četrdesmit līdz piecsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(3) Par tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas un citu objektu izvietošanu, informācijas objektu un reklāmas objektu uzstādīšanu ceļu zemes nodalījuma joslā vai aizsargjoslā bez ceļa īpašnieka (pārvaldītāja) atļaujas, kā arī normatīvajos aktos par reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietošanu gar ceļiem noteikto prasību neievērošanu piemēro naudas sodu fiziskajai personai no četrpadsmit līdz piecdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no astoņdesmit sešām līdz astoņsimt sešdesmit naudas soda vienībām.

(4) Par normatīvajos aktos noteikto ceļa īpašnieka (pārvaldītāja) pienākumu nepildīšanu piemēro naudas sodu ceļa īpašniekam (pārvaldītājam) fiziskajai personai no četrpadsmit līdz septiņdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no simt četrdesmit līdz tūkstoš četrsimt naudas soda vienībām.

(5) Par pasākumu neveikšanu, lai aizliegtu vai ierobežotu transportlīdzekļu satiksmi, piemēro naudas sodu ceļa īpašniekam (pārvaldītājam) fiziskajai vai juridiskajai personai no četrpadsmit līdz septiņdesmit naudas soda vienībām.

(6) Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri reglamentē darba vietu aprīkošanu uz ceļiem, piemēro naudas sodu darbu veicējam fiziskajai personai no septiņām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no četrpadsmit līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

83. pants. Kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

(1) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62., 63., 64., 65., 66., 67., 68., 68.[2], 69., 70., 71., 72., 72.[1], 73., 74., 75., 76., 77., 78., 79., 80. un 81. pantā minētajiem administratīvajiem pārkāpumiem veic Valsts policija.

(2) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 51. panta pirmajā, trešajā, ceturtajā, piektajā un septītajā daļā, 52. panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā, 57. pantā, 63. panta otrajā un trešajā daļā, 64. un 65. pantā, 71. panta pirmajā, otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā, astotajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā, divpadsmitajā, piecpadsmitajā, sešpadsmitajā un septiņpadsmitajā daļā, 72. panta pirmajā, otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā daļā, 72.[1] pantā, 73. panta otrajā daļā un 74., 75., 76., 77. un 78. pantā minētajiem administratīvajiem pārkāpumiem veic Valsts robežsardze, ja šos administratīvos pārkāpumus robežsargi konstatējuši, īstenojot normatīvajos aktos noteiktos kontroles (uzraudzības) pasākumus.

(3) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 51. panta 6.[1] un devītajā daļā (par pārkāpumiem, kurus izdarījis velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājs), 52. panta pirmajā, otrajā un ceturtajā daļā, 53. panta pirmajā, otrajā un vienpadsmitajā daļā (par pārkāpumiem, kurus izdarījis velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājs), 54. panta sestajā daļā, 55. pantā (izņemot divdesmit septītajā daļā norādītos pārkāpumus, kurus izdarījis cita transportlīdzekļa vadītājs), 57. pantā, 58. panta pirmajā daļā (par pārkāpumiem, kurus izdarījis velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājs), 58. panta otrajā daļā, 60. panta pirmajā daļā (par pārkāpumiem, kurus izdarījis velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājs), 68. pantā, 68.[1] un 68.[2] pantā, 70. panta otrajā daļā, 71. panta otrajā daļā (par pārkāpumiem, kurus izdarījis pašgājēja velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājs), 2.[1] daļā (par pārkāpumiem, kurus izdarījis pašgājēja velosipēda vai elektroskrejriteņa tiesīgais lietotājs) un divdesmit pirmajā daļā, 72. panta pirmajā daļā (par pārkāpumiem, kurus izdarījis pašgājēja velosipēda, velorikšas vai elektroskrejriteņa vadītājs), 74., 75., 76., 77., 78. pantā, 79. panta pirmajā daļā un 82. panta otrajā daļā minētajiem pārkāpumiem veic pašvaldības policija.

(4) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 51. panta pirmajā daļā, 57., 68.[1] un 68.[2] pantā, 79. panta septītajā daļā, 79.[1] un 80. pantā minētajiem administratīvajiem pārkāpumiem veic pašvaldības transporta kontroles dienests.

(5) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 82. pantā minētajiem administratīvajiem pārkāpumiem līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai veic Valsts policija vai pašvaldības policija. Administratīvā pārkāpuma lietu izskata pašvaldības administratīvā komisija vai apakškomisija.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.03.2021., 15.06.2021., 22.06.2023., 24.10.2024. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025. Grozījums pirmajā daļā par tās papildināšanu pēc skaitļa "68." ar skaitli "68.[2]" un trešās un ceturtās daļas papildināšanu pēc skaitļa "68.[1]" ar vārdu un skaitli "un 68.[2]" stājas spēkā 01.04.2026. Sk. pārejas noteikumu 75. punktu)

Pārejas noteikumi

1. *(Izslēgts ar 08.07.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2004.)*

2. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Satversmes 81.panta kārtībā izdotie Ministru kabineta 1997.gada 7.aprīļa noteikumi nr.135 "Noteikumi par ceļu satiksmi" (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 10., 18.nr.).

3. *(Izslēgts ar 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)*

4. Grozījums (2005.gada 26.maija redakcijā) šā likuma 4.panta trešajā daļā, 4.[1] pants, 10.[1] pants un 22.panta piektā daļa stājas spēkā 2005.gada 1.septembrī.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

5. Šā likuma 15.[1] pants (2005.gada 26.maija redakcijā) un grozījums 28.panta 1.punktā (2005.gada 26.maija redakcijā) stājas spēkā 2006.gada 1.jūlijā.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

6. *(Izslēgts ar 15.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2007.)*

7. *(Izslēgts ar 15.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2007.)*

8. Ministru kabinets līdz 2007.gada 31.decembrim izdod šā likuma 4.panta piektās daļas trešajā teikumā minētos noteikumus, kas apstiprina to pakalpojumu cenrādi, kurus Ceļu satiksmes drošības direkcija sniedz, pildot tai deleģētos valsts pārvaldes uzdevumus, un nosaka to personu loku, kuras ir atbrīvojamas no samaksas par sniegtajiem pakalpojumiem. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 31.decembrim ir piemērojami Ministru kabineta 2006.gada 19.decembra noteikumi Nr.1040 "Noteikumi par valsts akciju sabiedrības "Ceļu satiksmes drošības direkcija" valsts pārvaldes funkciju ietvaros sniegto maksas pakalpojumu cenrādi", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

9. Ministru kabinets līdz 2007.gada 1.oktobrim izdod šā likuma 4.[1] panta trešajā un ceturtajā daļā minētos noteikumus, kas nosaka transportlīdzekļu tirdzniecības vietu reģistrācijas kārtību, prasības transportlīdzekļu un to numurēto agregātu tirdzniecībai, kā arī tirdzniecības valsts reģistrācijas numura zīmju izmantošanai. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 1.oktobrim piemērojami Ministru kabineta 2006.gada 17.oktobra noteikumi Nr.849 "Noteikumi par transportlīdzekļu un to numurēto agregātu tirdzniecības prasībām un tirdzniecības valsts reģistrācijas numura zīmju izmantošanas kārtību", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

10. Grozījumi šā likuma 22.panta 3.[1] daļā par vārdu "teorētisko apmācību vai" aizstāšanu ar vārdiem "tai skaitā" un par vārda "teorētiskajai" izslēgšanu šā likuma 22.panta 3.[2] un piektajā daļā stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī. Līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tiem atbilstošus šā likuma 22.panta piektajā daļā minētos noteikumus.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

11. Šā likuma grozījumi par 22.panta trešās daļas izslēgšanu un 30.[1] panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2007.gada 1.oktobrī. Līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod šā likuma 30.[1] panta piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā (jaunajā redakcijā) minētos noteikumus.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

12. Šā likuma grozījumi par 31.panta teksta izteikšanu jaunā redakcijā, 31.[1] panta pirmās daļas izslēgšanu un 31.[2] panta papildināšanu ar sesto daļu stājas spēkā 2007.gada 11.aprīlī. Līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod šā likuma 31.panta pirmajā un otrajā daļā (jaunajā redakcijā) minētos noteikumus.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

13. Traktortehnikas vadītāju apliecības un speciālās traktortehnikas vadītāju apliecības, kas izsniegtas līdz 2009.gada 1.janvārim, ir derīgas līdz to derīguma termiņa beigām.

(15.05.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

14. Ministru kabinets līdz 2009.gada 31.decembrim izdod šā likuma 22.panta otrajā daļā (jaunā redakcijā) minētos noteikumus, kas nosaka transportlīdzekļa vadītāja tiesību iegūšanas un atjaunošanas kārtību un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtību un termiņus. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2004.gada 27.jūlija noteikumi Nr.634 "Traktortehnikas vadītāja kvalifikācijas iegūšanas un traktortehnikas vadītāja apliecības izsniegšanas kārtība", Ministru kabineta 2005.gada 15.februāra noteikumi Nr.127 "Bīstamu kravu pārvadāšanai paredzēto transportlīdzekļu vadītāju kvalifikācijas iegūšanas kārtība un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtība" un Ministru kabineta 2007.gada 6.marta noteikumi Nr.173 "Transportlīdzekļu vadītāja kvalifikācijas iegūšanas, transportlīdzekļu vadīšanas tiesību iegūšanas un atjaunošanas kārtība un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtība", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

15. Ministru kabinets līdz 2009.gada 31.decembrim izdod šā likuma 22.panta ceturtajā daļā (jaunā redakcijā) minētos noteikumus, kas nosaka prasības komersantiem, izglītības iestādēm un speciālistiem, kuri nodrošina transportlīdzekļu vadītāju apmācību, transportlīdzekļu vadītāju apmācības programmas, kā arī transportlīdzekļu vadītāju apmācības procesa kontroles kārtību. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 15.februāra noteikumi Nr.131 "Noteikumi par prasībām mācību iestādēm un speciālistiem, kas sagatavo transportlīdzekļu vadītājus, un transportlīdzekļu vadītāju sagatavošanas programmām" un Ministru kabineta 2005.gada 7.jūnija noteikumi Nr.406 "Kvalifikācijas prasības speciālistiem un prasības mācību iestādēm, kas sagatavo traktortehnikas vadītājus, un traktortehnikas vadītāju sagatavošanas programmas", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

16. Šā likuma 9.panta ceturtā, piektā un sestā daļa stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

17. Ministru kabinets līdz 2009.gada 30.jūnijam izdod šā likuma 9.panta sestajā daļā minētos noteikumus.

(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

18. Ministru kabinets līdz 2009.gada 31.jūlijam izdod šā likuma 10.panta 1.4 daļā minētos noteikumus. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 31.jūlijam piemērojami Ministru kabineta 2004.gada 27.aprīļa noteikumi Nr.446 "Transportlīdzekļu reģistrācijas noteikumi" un Ministru kabineta 2004.gada 20.jūlija noteikumi Nr.618 "Traktortehnikas un tās piekabju reģistrācijas noteikumi", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

19. Grozījums šā likuma 45.panta 2.[1] daļā par vārda "(padomju)" izslēgšanu stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

20. Šā likuma grozījumi par 1.panta 11., 12., 13., 21. un 30.punkta, 22.panta pirmās daļas un otrās daļas pirmā teikuma, 23. un 24.panta izteikšanu jaunā redakcijā, 9.panta otrās daļas papildināšanu pēc vārdiem "izņemot motociklus, triciklus, kvadriciklus" ar vārdu "mopēdus" un 22.panta otrās daļas papildināšanu ar jaunu otro teikumu, kā arī grozījumi šā likuma 10.panta pirmās daļas 3.punktā par vārdu "to piekabes un mopēdus" aizstāšanu ar vārdiem "un to piekabes", 10.panta astotās daļas 2.punktā par vārdu "piekabes un mopēdus" aizstāšanu ar vārdiem "un piekabes",

15.panta otrajā daļā par vārdu “to piekabju un mopēdu” aizstāšanu ar vārdiem “un to piekabju”, 15.panta ceturtajā daļā par vārdu “to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes) un mopēdu” aizstāšanu ar vārdiem “un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes)” un vārda “mopēdu” izslēgšanu 15.[1] panta pirmajā, otrajā un ceturtajā daļā stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.

(03.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.04.2011.)

21. Grozījums šā likuma 25.panta pirmajā daļā par vārdu “Autotransporta inspekcijas amatpersonu (pasažieru un kravas autopārvadājumu kontroles laikā)” izslēgšanu stājas spēkā 2011.gada 1.aprīlī.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

22. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.septembrim izdod šā likuma 10.[1] pantā minētos noteikumus par Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā reģistrējamo transportlīdzekļu reģistrācijas valsts nodevas likmēm, maksāšanas kārtību un atvieglojumiem. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.septembrim piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumi Nr.845 “Noteikumi par transportlīdzekļu reģistrācijas valsts nodevu (transportlīdzekļu reģistra nodevu)”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

23. Ministru kabinets līdz 2011.gada 30.decembrim izdod šā likuma 4.panta piektajā daļā minētos noteikumus par normatīvajos aktos noteikto Ceļu satiksmes drošības direkcijas pakalpojumu cenrāža apstiprināšanu, kā arī nosaka to personu loku, kuras ir atbrīvojamas no samaksas par minētajiem pakalpojumiem. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 30.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2007.gada 18.decembra noteikumi Nr.879 “Noteikumi par valsts akciju sabiedrības “Ceļu satiksmes drošības direkcija” valsts pārvaldes funkciju ietvaros sniegto maksas pakalpojumu cenrādi”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

24. Šā likuma grozījums par 9.panta piektās daļas papildināšanu ar 8.punktu stājas spēkā 2011.gada 1.augustā.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

25. Šā likuma grozījums par 16.panta papildināšanu ar 6.[1] daļu stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

26. Grozījums šā likuma 28.panta pirmās daļas 1.punktā par tā izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

27. Līdz 2012.gada 1.jūnijam Ministru kabinets izstrādā un iesniedz Saeimai likumprojektus, kas paredz, ka Latvijā iepriekš nereģistrētiem jauniem transportlīdzekļiem pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc to pirmreizējās reģistrācijas Latvijā.

(23.02.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.03.2012.)

28. Motocikliem, tricikliem un kvadricikliem, kuriem valsts tehniskā apskate veikta līdz 2012.gada 31.decembrim, turpmākās valsts tehniskās apskates veic, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(29.11.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

29. Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts izsniegtu vadītāja apliecību, kura neatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 20.decembra direktīvā 2006/126/EK par vadītāju apliecībām noteiktajām prasībām, atļauts izmantot ne ilgāk kā līdz 2033.gada 19.janvārim.

(29.11.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

30. Lai nodrošinātu norēķinu veikšanu par pakalpojumiem, kurus komersants sniedzis līdz 2012.gada 31.decembrim, piemērojama Ministru kabineta 2011.gada 26.aprīļa noteikumos Nr.329 "Samaksas kārtība komersantam par pakalpojuma sniegšanu — ceļu satiksmes pārkāpumu fiksēšanu ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli" noteiktā kārtība, kādā komersants saņem samaksu par pakalpojuma sniegšanu.

(21.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.12.2013.)

31. Šā likuma 14.panta grozījumi, kuri paredz izteikt jaunā redakcijā ceturtās daļas pirmo teikumu, kas noteic, ka komercķīlas atzīmi attiecīgajā transportlīdzekļu reģistrā ieraksta, pamatojoties uz komercķīlu turētāja paziņojumu, un septīto daļu, kas noteic, ka gadījumā, ja Komercķīlu reģistrā ir izdarīts ieraksts par komercķīlas tiesību izlietošanu, iesniegumu transportlīdzekļa noņemšanai no uzskaites vai pārreģistrācijai īpašnieka vietā iesniedz komercķīlas ņēmējs, stājas spēkā 2014.gada 1.maijā.

(21.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.12.2013.)

32. Grozījumi šā likuma 14.^{1} pantā par pirmās un astotās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, panta nosaukuma un teksta papildināšanu pēc vārda "reģistrā" ar vārdiem "un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā", ceturtās daļas papildināšanu pēc vārdiem "Ceļu satiksmes drošības direkcijas" ar vārdiem "vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras" un piektās un septītās daļas papildināšanu pēc vārdiem "Ceļu satiksmes drošības direkcija" ar vārdiem "un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra" stājas spēkā 2014.gada 1.decembrī. Līdz attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tiem atbilstošus 14.^{1} panta pirmajā un astotajā daļā minētos noteikumus.

(04.09.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.09.2014.)

33. Šā likuma grozījums par 10.^{1} panta izslēgšanu stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

(04.09.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.09.2014.)

34. Šā likuma grozījumi par 22.panta papildināšanu ar 1.^{1} un 1.^{2} daļu stājas spēkā 2015.gada 1.maijā. Attiecībā uz personām, kuras izdarījušas šā likuma 22.panta 1.^{1} daļā minētos nodarījumus līdz 2015.gada 30.aprīlim, piemērojami šā likuma noteikumi, kādi bija spēkā pirms šo grozījumu spēkā stāšanās dienas.

(30.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.11.2014.)

35. Grozījumi šā likuma 12.pantā par otrās daļas 5. un 6.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2016.gada 1.aprīlī.

(10.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

36. Šā likuma 29.panta 4.^{1} daļa stājas spēkā 2016.gada 1.aprīlī. Šā likuma 29.panta 4.^{1} daļa nav attiecināma uz gadījumiem, kad personai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz laiku līdz gadam pirms šīs daļas spēkā stāšanās dienas.

(10.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

37. Grozījums par šā likuma 43.^{2} panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2016.gada 1.jūnijā.

(10.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

38. Grozījums šā likuma 45.panta otrajā daļā par vārdu "un ministriju transportlīdzekļiem" aizstāšanu ar vārdiem "ministriju transportlīdzekļiem, Augstākās tiesas un Ģenerālprokuratūras transportlīdzekļiem", kā arī grozījums par 45.panta papildināšanu ar 2.^{2} daļu stājas spēkā 2017.gada 1.janvārī. Līdz attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tiem atbilstošus 45.panta 2.^{2} daļā minētos noteikumus.

(10.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

39. Grozījums šā likuma 14.^{1} pantā par astotās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2018. gada 1. jūnijā.

(09.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.12.2017.)

40. Šā likuma grozījums par 10. panta astotās daļas 1. punkta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2018. gada 1. novembrī. Lai nodrošinātu ceļu satiksmes drošību, Ministru kabinets līdz 2018. gada 31. oktobrim izdod šim grozījumam atbilstošus noteikumus.

(12.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

41. Šā likuma grozījums par 21. panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

(12.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

42. Šā likuma grozījumi par 23. panta septītās un devītās daļas un 24. panta pirmās daļas 6. punkta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2018. gada 1. septembrī.

(12.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

43. Traktortehnikas vadītāja apliecības, kas izsniegtas līdz 2018. gada 31. augustam, ir derīgas līdz to derīguma termiņa beigām.

(12.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

44. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. novembrim izdod šā likuma 43.^{5} panta pirmajā un otrajā daļā minētos noteikumus. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2018. gada 30. novembrim piemērojami Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumi Nr. 15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(20.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.10.2018.)

45. Ministru kabinets līdz 2019. gada 31. jūlijam izdod nepieciešamos noteikumus, kas mopēdiem un motocikliem atļauj pārvietoties pa ceļa joslu, kura paredzēta pasažieru sabiedriskajam transportam.

(25.04.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.05.2019.)

46. Šā likuma grozījumi, kas paredz 12. panta trešās daļas, 20. panta piektās daļas, 22. panta otrās daļas trešā teikuma, 30. panta nosaukuma un pirmās daļas, VII nodaļas nosaukuma, 43.^{7} panta pirmās un otrās daļas, 43.^{8} panta pirmās daļas ievaddaļas un 1. un 2. punkta izteikšanu jaunā redakcijā, grozījums par 25. panta otrās daļas papildināšanu pēc vārda "jāpārbauda" ar vārdiem "vai ir veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana", grozījums par 43. panta papildināšanu ar teikumu, grozījums 43.^{4} pantā par vārdu "paredzētām mērierīcēm" aizstāšanu ar vārdiem "paredzētiem tehniskiem līdzekļiem", grozījums 43.^{8} pantā par vārdu "protokols—lēmums" (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdu "lēmums" (attiecīgā locījumā), grozījums 43.^{8} panta piektajā un sestajā daļā par vārdu "Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" aizstāšanu ar vārdiem "Administratīvās atbildības likumā", grozījums par 43.^{2} un 43.^{6} panta izslēgšanu, kā arī 14.^{2} pants un IX nodaļa stājas spēkā vienlaikus ar Administratīvās atbildības likumu.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020.)

47. Šā likuma 22. panta pirmās daļas 3.^{1} punkts stājas spēkā 2021. gada 1. janvārī.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020.)

48. Ministru kabinets līdz 2020. gada 31. decembrim izdod šā likuma 22. panta pirmās daļas 3.^{1} punktā minētos noteikumus.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020.)

49. Šā likuma 10.^{3} pants stājas spēkā 2021. gada 1. jūlijā. Ministru kabinets līdz 2021. gada 30. jūnijam izdod 10.^{3} panta ceturtajā daļā minētos noteikumus.

(25.03.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

50. Šā likuma grozījums par 12. panta pirmās daļas otrā teikuma izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2021. gada 1. jūlijā.

(25.03.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.04.2021)

51. Šā likuma 43.^{7} panta piektā daļa stājas spēkā 2021. gada 1. septembrī.

(25.03.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.04.2021.)

52. Šā likuma 44. panta sesto daļu attiecībā uz speciālās militārās tehnikas piekabēm piemēro no dienas, kad stājas spēkā grozījumi Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 3.[1] pantā, kas paredz obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas izņēmumu attiecībā uz Latvijas Republikas Nacionālo bruņoto spēku reģistrā reģistrētām speciālās militārās tehnikas piekabēm.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

53. Šā likuma grozījums par 38. panta otrās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2023. gada 1. janvārī.

(16.06.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2022.)

54. Šā likuma grozījumi par 4. panta papildināšanu ar 6.[1] daļu un 25. panta pirmās daļas papildināšanu ar vārdiem "Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras" stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

55. Šā likuma grozījumi par 16. panta piektās daļas izteikšanu jaunā redakcijā un 5.[1] daļas papildināšanu pēc vārda "kvadriciklam" ar vārdiem "piekabei ar pilnu masu līdz 3500 kilogramiem" stājas spēkā 2025. gada 1. janvārī.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

56. Šā likuma grozījums par 24. panta piektās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2023. gada 1. septembrī.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

57. Šā likuma grozījumi par 1. panta papildināšanu ar 22.[1] punktu, 42.[1] panta papildināšanu ar 1.[1] un ceturto daļu stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

58. Ministru kabinets līdz 2023. gada 31. decembrim izdod noteikumus, kas paredz pašvaldībām tiesības noteikt laikposmu, kad Ministru kabineta noteikumos paredzētajos gadījumos transportlīdzekļos drīkst iekraut un izkraut kravu ceļa zīmes "Josla pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem" darbības zonā.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

59. Šā likuma 4. panta 5.[2] daļa stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

60. Šā likuma grozījums par 16. panta trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2026. gada 1. janvārī. Līdz šā grozījuma spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod šā likuma 16. panta septītajā daļā minētos noteikumus, kas nosaka akreditācijas prasības personai, kura veic transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa kontroli transportlīdzekļu valsts tehniskās apskates ietvaros.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

61. Šā likuma 1. panta 31.[1] punkts stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

62. Ministru kabinets līdz 2023. gada 31. decembrim izdod noteikumus, kas ļauj atkritumu pārvadāšanai izmantotajos kravas automobiļos un traktortehnikā pārvadāt atkritumu apsaimniekotāja darbinieku transportlīdzekļa ražotāja šim nolūkam paredzētajā stāvēšanas vietā ārpus transportlīdzekļa kabīnes, nosakot, ka šādā gadījumā transportlīdzekļa braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 20 kilometrus stundā un tas nedrīkst braukt atpakaļgaitā.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

63. Šā likuma grozījumi 10.[2] pantā par tā nosaukuma, otrās, trešās un ceturtās daļas papildināšanu pēc vārda

"velosipēdi" (attiecīgā locījumā) ar vārdu "velorikšas" (attiecīgā locījumā), pirmās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, panta papildināšanu ar 1.[1] un piekto daļu (par elektroskrejriteņu un velorikšu reģistrāciju) stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī. Elektroskrejriteņu un velorikšu reģistrācija veicama līdz 2024. gada 31. martam, un pēc šā termiņa ar nereģistrētiem elektroskrejriteņiem un velorikšām ceļu satiksmē piedalīties aizliegts.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

64. Šā likuma 43.[3] panta piektā daļa stājas spēkā 2023. gada 1. septembrī. Līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod šā likuma 43.[3] panta ceturtajā daļā minētos noteikumus.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

65. Šā likuma 22. panta pirmās daļas 3.[1] punktā minētā prasība par dalību uzvedības korekcijas programmā piemērojama transportlīdzekļa vadītājam, kurš vēlas atgūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, sākot no 2023. gada 1. septembra.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

66. Šā likuma grozījums par 14.[1] panta divpadsmitās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2024. gada 1. jūlijā.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

67. Šā likuma 45. panta grozījumi stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2023.)

68. Ja transportlīdzeklis ir reģistrēts Krievijas Federācijā, šā likuma 10. panta 1.[2] daļā minēto reģistrāciju veic neatkarīgi no laikposma, kurā transportlīdzeklis atrodas Latvijā un piedalās ceļu satiksmē, un neatkarīgi no transportlīdzekļa īpašnieka valstiskās piederības. Transportlīdzekļa reģistrāciju veic ne vēlāk kā līdz 2024. gada 14. februārim. Līdz attiecīgajam termiņam ir pieļaujama Krievijas Federācijā reģistrēta transportlīdzekļa izmantošana ceļu satiksmē Latvijā.

(02.11.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2023.)

68.[1] Ja transportlīdzeklis ir reģistrēts Baltkrievijas Republikā, šā likuma 10. panta 1.[2] daļā minēto reģistrāciju veic neatkarīgi no laikposma, kurā transportlīdzeklis atrodas Latvijā un piedalās ceļu satiksmē, un neatkarīgi no transportlīdzekļa īpašnieka valstiskās piederības. Transportlīdzekļa reģistrāciju veic ne vēlāk kā līdz 2024. gada 31. oktobrim. Līdz attiecīgajam termiņam ir pieļaujama Baltkrievijas Republikā reģistrēta transportlīdzekļa izmantošana ceļu satiksmē Latvijā.

(12.09.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.09.2024.)

69. Pēc pārejas noteikumu 68. un 68.[1] punktā noteiktā termiņa beigām Krievijas Federācijā vai Baltkrievijas Republikā reģistrēta transportlīdzekļa izmantošana ceļu satiksmē Latvijā ir pieļaujama, ja ar šo transportlīdzekli šķērso Latvijas teritoriju ne vairāk kā vienu reizi tranzītā un ja, izmantojot Ceļu satiksmes drošības direkcijas nodrošinātos e-pakalpojumus, Ceļu satiksmes drošības direkcijai ir iesniegta šāda informācija:

1) transportlīdzekļa marka un modelis;

2) transportlīdzekļa reģistrācijas valsts;

3) transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs;

4) transportlīdzekļa vadītāja vārds, uzvārds, dzimšanas datums un elektroniskā pasta adrese;

5) laika periods, kurā transportlīdzeklis piedalīsies ceļu satiksmē Latvijā, kas nav ilgāks par 24 stundām.

(02.11.2023. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 18.09.2024.)

70. Pēc pārejas noteikumu 68. un 68.[1] punktā noteiktā termiņa beigām Krievijas Federācijā vai Baltkrievijas

Republikā reģistrēta transportlīdzekļa izmantošana ceļu satiksmē Latvijā ir pieļaujama, ja transportlīdzeklis ir tādas personas īpašumā vai turējumā, kura bauda imunitātes un privilēģijas saskaņā ar Latvijai saistošām starptautisko tiesību normām, vai tādas personas īpašumā vai turējumā, kura dodas īstermiņa braucienā, tai skaitā tranzītā, oficiālo funkciju veikšanai vai tehniskā atbalsta nodrošināšanai Latvijas vai ārvalstu diplomātiskajai vai konsulārajai pārstāvniecībai vai starptautiskai organizācijai. Pēc kompetentās amatpersonas pieprasījuma uzrādāmi dokumenti, kas apliecina minētos apstākļus.

(02.11.2023. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 18.09.2024.)

70.[1] Pēc pārejas noteikumu 68.[1] punktā noteiktā termiņa beigām Baltkrievijas Republikā reģistrēta transportlīdzekļa izmantošana ceļu satiksmē Latvijā ir pieļaujama, ja transportlīdzekļa ievešanu Eiropas Savienībā atbilstoši Padomes 2006. gada 18. maija regulas (EK) Nr. 765/2006 par ierobežojošiem pasākumiem, ņemot vērā situāciju Baltkrievijā un Baltkrievijas iesaistīšanos Krievijas agresijā pret Ukrainu 1.ra panta 5. punktam ir atļāvis Finanšu izlūkošanas dienests. Finanšu izlūkošanas dienests var izdot atļauju uz laiku līdz trim mēnešiem šādos gadījumos:

1) persona, kurai ir kustību traucējumi, vada sev piederošu Baltkrievijas Republikā reģistrētu speciāli aprīkotu transportlīdzekli un ieceļo ar to nolūkā apmeklēt Latvijas Republikā dzīvojošu laulāto vai radinieku taisnā līnijā;

2) pieteikumu iebraukt Latvijas Republikā lūdz izskatīt ārlietu ministrs īpašos ar valsts interesēm saistītos jautājumos.

(12.09.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.09.2024.)

70.[2] Latvijā bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvušam Baltkrievijas pilsonim ir atļauts saskaņā ar mehānisko transportlīdzekļu īpašuma, turējuma un lietošanas tiesību iegūšanu, kā arī transportlīdzekļu īpašnieku, turētāju un lietotāju atbildību reglamentējošu normatīvo aktu prasībām uz laiku līdz trim gadiem Latvijā reģistrēt Baltkrievijā reģistrētu transportlīdzekli bez atbilstības apliecinājuma (atbilstības novērtēšanas).

(24.10.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2024.)

71. Grozījums šā likuma 43.[7] pantā par tā papildināšanu ar 1.[1] daļu stājas spēkā 2025. gada 1. janvārī.

(02.05.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2024.)

72. Ministru kabinets līdz 2025. gada 28. februārim nodrošina šā likuma 10. panta 1.[4] daļā minētā regulējuma atbilstību šā likuma 10. panta pirmās daļas 3. punktā noteiktajam attiecībā uz speciālās militārās tehnikas un tās piekabju reģistrēšanas un noņemšanas no uzskaites kārtību.

(24.10.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2024.)

73. Šā likuma 9. panta devītā daļa, 9.[1] pants un 72.[1] pants, kā arī grozījumi šā likuma 16. panta otrajā daļā par otrā teikuma izteikšanu jaunā redakcijā, 25. pantā par pirmās daļas 6. punkta izteikšanu jaunā redakcijā, 43.[7] panta 1.[1] un trešajā daļā, 51. panta pirmajā daļā par 3. punkta izteikšanu jaunā redakcijā un 83. pantā (par kompetenci administratīvo pārkāpumu procesā saistībā ar 72.[1] pantā minēto pārkāpumu) stājas spēkā 2025. gada 1. janvārī.

(24.10.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2024.)

74. Šā likuma grozījumi par 1. panta papildināšanu ar 21.[1] punktu, 9. panta otrās daļas papildināšanu pēc vārda "traktortehnikai" ar vārdiem "(izņemot lauksaimniecības mašīntraktoru)" un šā likuma V[1] nodaļa stājas spēkā 2026. gada 1. jūlijā. Līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod noteikumus par lauksaimniecības mašīntraktora atbilstības novērtēšanu un tā tehniskajām prasībām, kā arī par lauksaimniecības mašīntraktora reģistrācijas un valsts tehniskās apskates kārtību.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

75. Grozījums šā likuma 9. pantā par tā papildināšanu ar devīto daļu, grozījumi šā likuma 24. panta piektajā daļā par tās pēdējā teikuma izslēgšanu, šā likuma 68.[2] pants, kā arī grozījumi šā likuma 83. pantā par tā pirmās daļas papildināšanu pēc skaitļa "68." ar skaitli "68.[2]" un trešās un ceturtās daļas papildināšanu pēc skaitļa "68.[1]" ar vārdu un skaitli "un 68.[2]" stājas spēkā 2026. gada 1. aprīlī.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

76. Šā likuma grozījumi par 1. panta 11. punkta papildināšanu pēc vārdiem "sliežu transportlīdzekļus" ar vārdiem "elektrovelosipēdus, pašgājējus velosipēdus", 1. panta papildināšanu ar 32.^{1} un 32.^{2} punktu, grozījumi par 1. panta 32. punkta, 9. panta pirmās daļas 3. punkta un 10.^{2} panta 1.^{1} daļas izteikšanu jaunā redakcijā, kā arī grozījumi 10.^{2} panta nosaukumā, otrajā, trešajā un ceturtajā daļā par vārdu "velorikšas un" (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdiem "tostarp elektrovelosipēdi, pašgājēji velosipēdi un velorikšas, kā arī" (attiecīgā locījumā), grozījums 10.^{2} panta piektajā daļā par vārdu "Elektroskrejriteņiem un velorikšām" aizstāšanu ar vārdiem "Pašgājējiem velosipēdiem, velorikšām un elektroskrejriteņiem", grozījumi 24. panta piektās daļas pirmajā un otrajā teikumā par vārdu "ar elektroskrejriteni" aizstāšanu ar vārdiem "ar elektrovelosipēdu, pašgājēju velosipēdu vai elektroskrejriteni", grozījums 51. panta 6.^{1} daļā par vārda "velorikšas" aizstāšanu ar vārdiem "elektrovelosipēda, pašgājēja velosipēda, velorikšas vai elektroskrejriteņa", grozījums 68.^{1} panta nosaukumā un tekstā par vārda "velorikšu" aizstāšanu ar vārdiem "pašgājēju velosipēdu, velorikšu" stājas spēkā 2026. gada 1. februārī.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

77. Pēc šo pārejas noteikumu 76. punktā minēto normu spēkā stāšanās dienas pašgājēju velosipēdu reģistrācija (arī ja pašgājējs velosipēds iepriekš brīvprātīgi reģistrēts kā velosipēds) veicama līdz 2026. gada 30. aprīlim, un pēc šā termiņa ar nereģistrētiem pašgājējiem velosipēdiem ceļu satiksmē piedalīties aizliegts. Administratīvos sodus par šā likuma 71. panta otrajā un 2.^{1} daļā un 72. panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem attiecībā uz pašgājējiem velosipēdiem piemēro, sākot ar 2026. gada 1. maiju.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

78. Grozījums šā likuma 10. panta pirmajā daļā par 2.^{1} punkta izteikšanu jaunā redakcijā un grozījumi šā likuma 15. panta 5.^{1} daļā un 16. panta ceturtajā daļā, kas paredz Valsts aizsardzības loģistikas un iepirkumu centra kompetenci attiecībā uz speciālās militārās tehnikas un tās piekabju reģistrāciju, no jauna izgatavotas vai pārbūvētas speciālās militārās tehnikas piekabju atbilstības satiksmes drošības prasībām noteikšanu, kā arī speciālās militārās tehnikas un tās piekabju tehniskā stāvokļa kontroli, stājas spēkā 2026. gada 1. jūlijā.

(14.05.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2026.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(03.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.02.2012., 21.11.2013., 10.12.2015., 16.06.2022., 24.10.2024. un 14.05.2026. likumu, kas stājas spēkā 05.06.2026.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) *(izslēgts ar 10.12.2015. likumu);*

2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 11.marta direktīvas 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi;

3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 20.decembra direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām;

3^{1}) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra direktīvas 2008/96/EK par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību;

4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 7.jūlija direktīvas 2010/40/ES par pamatu inteliģento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem;

5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011.gada 25.oktobra direktīvas 2011/82/ES, ar ko veicina pārrobežu informācijas apmaiņu par ceļu satiksmes drošības noteikumu pārkāpumiem;

6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 23. oktobra direktīvas (ES) 2019/1936, ar ko groza direktīvu 2008/96/EK par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību;

7) Komisijas 2024. gada 14. marta deleģētās direktīvas (ES) 2024/846, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem regulu (EK) Nr. 561/2006 un (ES) Nr. 165/2014 un direktīvas 2002/15/EK īstenošanai attiecībā uz sociālās jomas tiesību aktiem saistībā ar darbībām autotransporta jomā;

8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2023. gada 22. novembra direktīvas (ES) 2023/2661, ar ko groza direktīvu 2010/40/ES par pamatu intelektisko transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem.

Likums Saeimā pieņemts 1997.gada 1.oktobrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja biedrs A.Ameriks

Rīgā 1997.gada 21.oktobrī

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"